IGNORAMUS.

COMOEDIA

coram Rege

IACOBO

ET

Totius Angliæ *Magnatibus per Academicos* Cantabrigienses *habita.*

Editio Quarta, locis sexcentis emendatior.

CUM

Eorum supplemento quæ, causidicorum municipalium reverentia, hactenus desiderabantur.

Autore M^ro. RUGGLE, *Aulæ Caiensis* A. M.

LONDINI
Ex Officina *I. R.* Anno Domini
cIↃ IↃC LIX.

Dramatis Personæ.

THEODORUS *Senex*, Mercator Burdigalensis.
ANTONIUS. *Juvenis*, filius Theodori.
IGNORAMUS. *Cantabrigiensis*, Anglus.
DULMAN.
MUSÆUS. } *Clerici* Ignorami.
PECUS.
TORCOL. *Leno*, Portugallus.
ROSABELLA. *Virgo* cognata suppositit. Tor.
SURDA. *Nana*, *ancilla* Torcol.
TRICO. *Servus* Theodori.
BANNACAR. *Maurus*, servus Theodori.
CUPES. *Parasitus* & Bibliopola.
POLLA. *Uxor* Cupis.
COLA. *Frater*, Monachus.
DOROTHEA. *Matrona*, uxor Theodori.
VINCE. *Puer* Dorotheæ,
NELL. *Ancilla* Dorotheæ Angla.
RICHARDUS. *Servus* Theodori.
PIROPUS, *Vestiarius*.
Fidicines.
Nauta.
Capo.

Personæ Mutæ, Quarum fit mentio.

Antonius, frater Antonii.
Catherina, filia Dorotheæ.
Manlius, Pater Rosabellæ.
Ursula, nutrix Rosabellæ.
Vrtado, Mercator Maurus.
Fledwit, Ignorami servus.
Alphonsus, Dux Portugallus.
Lorarii.
Lictores.
Meretrices

Scena BURDIGALA.

DULMAN

In laudem

IGNORAMI.

NOn inter Plaios gallantos & bene gaios,
Est alter Bookus deservat qui modo lookos,
O Lector Friendleie, tuos. hunc buye libellum,
Atque tibi Wittum, tibi Jestaque plurima sellam.
Hic est Lawyerus, *simul hic est undique* Clerus,
Et Dulman *merus (quod non vis credere) verus.*
Hic multum Frenchum, *quo possis vincere Wenchum,*
Hic est Latinum, *quo possis sumere vinum.*
Hunc Bookũ amamus simul hunc & jure probamus,
Qui non buyamus cuncti sumus Ignoramus.

DULMAN Clericus tuus

à Desca sua.

6Ap39Marks

ENCOMIASTICON
IN
IGNORAMUM.

NOverint Universities, *quod hic est Ignoramus;*
Jocorum hic diversities est liber vere famous.
Per presentes *Lawyeres* eq bonum *ac* legale
Angliæ Latinum, *warrantizabo tale.*
Hic sunt statuta Regis; *hic est* Justinianus;
Sollicitorum greges; Atturney rusticanus;
Pandectas *tibi* Ju is, *&* Chartam Magnam *dabo,*
Cum Tabulis duodecim, *& totas in oclavo.*
Tridecimo I A C O B I *hic liber* Grantæ *natus,*
Spectando & ridendo rex tantum non·· catus.
Quod hæc sit billa vera *Authorem qua Laudamus,*
Causidici odere, sic satis hoc probamus.
Denariis ecclode * *ho:* habeas corpus *Juris.*
Te capiam pro Nodde, si velles emere pluris.
Germani nici Gibos non amplius laudabo:
Non quæro ego bribos; sed quod dixi prabo.

* *cem.* scribe cum dasho.

Est Truthum, & totum truthum,
& nihil nisi Truthum: Ita te
(*Lector*) Lauwycrus adjuvet.

PROLOGUS PRIOR.

Martii 8. *An.* 1614.

Curſor Muſarum Caballus, viz. Davus Dromo, *Equiſo.*

Cur. NUm quis Muſarum Caballum vidit hic? fontem Caballinum ut præterii modo, orarunt Muſæ illum ut perquirerem. Hac ego qnæſitũ miſſus, illac ille, qui eum curat, *Equiſo.*

Equ. Ecquid de Caballo inaudiviſtin', Puer?

Cur. Ni il prorſus, *Equiſo.*

Equ. Optimum eſt igitur tu ut præconium facias.

Equ. Bene mones, *oiez: oiez*; Muſarum Caballus aberravit modo, nomine *Davus Dromo*, qui ſemi-homo & totus Caballus eſt, biceps beſtia, vegrandi capite & recalvaſtro, p rlongis auribus, rubicundo roſtro, quaſi ore patulo, labris prominentibus, juba curta & ſubruffa, excoriato dorſo, pedibus anterioribus ulceroſis, colore vario cum rotunda macula in clune nigricante; ſiquis eum reddere aut commonſtrare voluerit, gratias inierit illius, & quotquot voluerit equas.

Cur. Agite, bonus eſt admiſſarius iſte Caballus. (*Caballus intrat.*----)

Equ. Ecce jam adest: Malum: Heus puer, ambo comprehendamus eum

Cur. Oh, ferox calcitro.

Equ. Compellamus illum altrinsecus in istum angulum; Blande puer, poppysmate palpemus eum, *Ho, ho, ho, ho, ho, ho, Meße, ho Dave, ho Meße, ho Dromo, ho Meße Dave, Dromo ho.*

Equ. Ah nequissima bestia, vin aufugere? non tu *Davus Dromo* jam, sed Dromedarius.

Cur. Ergo velim hunc *Davum Dromonem* in pistrinum dari.

Equ. Etiam morsitas?

Cur. Etiam calcitras?

Equ. Quaeris jam lumbifragium? tranquillum reddidero te, aut--- ha, ha, he. Ut illum ad Musarum fontem aquatum duxi modo, de subito cursum proripiens, sese agere dixit velle Prologum hic; nempe Magnatum frequentiam impudens amabat homo, quam etiam nunc affectat impudentior bestia.

Cur. Monstrum narras.

Equ. Homo fuit, sed cum homo non magis saperet quam Caballus, iratae Musae, quas vexabat indies, mutarunt eum in Caballinum hominem.

Cabal. Malum: vis me ornare ac si essem Asinus? Agam tamen Prologum.

Cur. Prologum tu,--- atque Latinum etiam?---

Cabal. Quid ni ego qui omnes linguas calleam, *Ἑλληνικὴν, Latinam, Francoise, Castellana, Italiana, Teuch, Polaski.*

Equ. Hinnit tantum bene, nihil loquitur.

Cab. Ipse porro à Principũ Legatis literas accepi sæpius,

sæpius, quibuscum & una vixi familiariter; Nam Caballus, licet, Caballus sum Politicus.

Equ. Caballus etiam Ecclesiasticus olim, Decanus sc. de *Dunstable*.

Cab. Idque gratis etiam sine Simonia, Doctus enim sum; nam diem integrum in Bibliotheca olim jejunus reclusus fui. Quin equus ego cum Doctore Equite linguis variis pro gradu cum plausu disputavi; quapropter jam nunc spero Graduatum fore.

Cur. Imo transcendes ab Equo ad Asinum.

Cab. Nescis *Caligulam* consulatum destinasse incitato equo, purpureaque dedisse tegumenta ei?

Equ. At erat incitatus nobilis & velox equus; tu segnipes Caballus.

Cab. Egon'? qui tot regiones, plerasque etiam sine viatico, pererravi sæpius. Quin cursu provoco omnes Nobilium hic præsentium equos celeripedes, sive *Puppy*, sive *Franklin*, sive *Peppercorn*, sive *Crop eare*, sive *Snow-ball*, sive *saucie Iack*, *Frecke*, *Spanyard*, *Peg with a Lanterne*, *Strawberies and Cream*, tanti quanti, vel in stadio *Roystoniensi*, *Brackliensi*, *Gatterliensi*, *Coddington*, *Sibblecoetes*, ubilibet; & nisi tintinnabulum vincam ego, caudam curtate mihi: neque etiam quemvis equum, vel fatidicum, vel magicum recuso, si præstigias, si prædictiones, si divinationes vultis. Caballus enim ipse sum Cabalisticus.

Cur. Indica ergo formosam hic quis amat feminam.

Cab. Faciam vel tectis oculis.

Cur. Age, narra, quis?

Cab. Pleraque pars ſpectantium, præſertim non ridentium.

Equ. Quin ipſe etiam olim amaſti perdite.

Cab. Imo potius perdite amatus fui, nam plurimæ mulieres pulchræ optarunt mihi familiares fore.

Equ. Vera dicis; nam quæ olim illius Domina, amoris ergo, ſellam familiarem ſuo tibi ſuperfudit capiti: ſed dic amplius, age, ita num in Comœdia riſus inerit?

Cab. Riſus erit certe, ſi riſus erit.

Equ. Sed num placebit? loquere.

Cab. Placebit iſtis, modo ſi placuerit.

Equ. At quis ſermo fuerit de fabula?

Cab. Fabulas meliores ſpectari nummulo *Londini* indies, Comœdiæ legibus hic corrumpi Comicos.

Equ. Quidnam de Actoribus judicium?

Cab. Miſeros Hiſtriones eſſe Academicos.

Equ. Quiſnam Actorum fautores plurimos habuerit?

Cab. Quis niſi *Davus Dromo*, toto notus in orbe nobilis quadrupedans

Equ. Quî hoc?

Cab. Sat habet fautorum ſemper Caballus bonus.

Equ. Se jam facetum putat, alter ac ſi eſſet Sextius Caballus.

Cur. Ludit qui ſtolida proclamitate, Non eſt Sextius ille, ſed Caballus.

Equ. Numquis jam emet ridiculum hunc Caballum?

Cur.

Cur. Sine ut inſpectem, [-- *he looks in his mouth like a Horſe-courſer*], *phy* vetulus eſt; at caudam pulchellam habet, & perquam robuſtum oropygium.

Cab. Cauda eſt pulchra ſatis, hac Muſcas à Muſis abigo.

Equ. Quin tu ipſe jam muſca es; quippe qui menſas alienas nec invocatus advolas.

Cur. Otioſus eſt, & nihili, illum hinc abducito.

Cab. At primum agam Prologum.

Equ. Eamus, nihil opus, nam qui primi in Scenam prodeunt aperient Argumentum.

Cab. At enim illi narrabunt ſerio.

Equ. Sed poſt ſcenam primam, quæ fabulæ ſumma eſt, vix quidquam agetur ſerium.

Cab. Et dixerunt quod Scena eſt *Burdeaux*, ubi & ipſe etiã olim fui quodq; tu *Surdam* agas *Nanã*.

Cur. Eo ſum beatior, nam nihil audiero ſi nos exploſerit quis

Cab. Quodque nomen eſt IGNORAMUS.

Cur. Nempe *Ignoramus* quænam aut qualis fuerit hæc Comœdia, ipſe dum pronunciaverit in cujus unius manu eſt dubia fortuna Scenica.

Cab. Quin igitur ipſe Prologus fiam: *Ignoramus* enim Cauſidicus, & ego affines ſumus.

Equ. Scite: Ambo enim barbare loquimini.

Cur. Caballus hic? ---barbarior videtur; deinde ita, ue Muſarum minime, ſed barbari Caballus eris *Ignorami*.

Cab. At tuus; vel ingratiis agam Prologum tamen.

Equ. Os impudens! adhuc tu Prologus? Prologus tu? --, tu? Prologus? Egote, ---

Cab. Novi ego vires & Veneres meas: agam.

Cur. Sine; & ni bene agat, illum tu hinc agito.

Equ. Incipe.

Cab. *Quandoquidem*---- *Quandoquidem*---

Equ. *Quandoquidem*? quam Comice dictum? ſiccine in limine ipſo ceſpitas? *Quandoquidem*?

Cab. *Quandoquidem Comœdia eſt ſpeculum humanæ vitæ, & in veterum Comœdiis non parum ingenii, judices, quid in me ſcio quam ſit exiguum: Nempe: ſc. viz*----- *verbi gratia*---- *Pindarus.*

Equ. Siccine *Pindarizas*? Os Caballi, tace: quid eſt quod nunc cogitas?

Cab Cogitanti mihi ſæpenumero Prologum.

Equ. At faxo Epilogum facias.

Cur. Abripito illum hinc, indomitus eſt & pertinax.

Equ. At retundam pertinaciam hanc.

Cab. O tempora! O mores! quo me vertam, judices, in hac defloreſcente ætate Prologorum?

Equ. Adhuc obſtrepis? non hinc abieris? *allens.*

Cab. Quin fonte labra prolui *Caballino*, *Cantare doctus Pegaſeium melos*, Magiſter artis ingeniique largitor ipſe *Davus Dromo.*

Cur. *Davus* perturbat omnia.

Equ. At faciam ſileas & obtemperes; tene hunc puer, dum---*They put Banacles on his noſe*--naribus indantur illi----Hem------ſic indantur, jam quietus es, jam age Prologum.

Cab. Prologus ero tamen.

Equ. O ſcitum & naſutum Prologum!

Cab. Bene eſt: ni muſis hæc narravero.

Equ. At muſæ minatæ hodie furcillis te trajicere. Hinc

Hinc te jam ducam igitur quo dignus es, ad *Ignoramum*, is te semper post hac inequitabit.

Exeunt Cab. & Equ.

Cur. Da veniam subitis: non displicuisse meretur:
Festinat (Cæsar) qui placuisse tibi.

Pro-

Ad secundum Regis adventum habitus, *Maii* 6. 1615.

Puer Veredarius, *Dulman*, *Ignoramus*, *Messe Davy*, *Schioppius*, *Testis*.

Cornu sonat.

Puer. TRin——Tran, secedite, date viam, veredarius ego sum, Londino huc qui vobis missus ut renuntiem, quod jam *Ignoramus* nec agitur, nec potest agi. Ne me intuemini, ita res est ut dixi: rationem quæritis? nemo Causidicorum quisquam commodare togam *Ignoramo* volet; nemo *Ignoramus Ignoramo*. Nempe nuper lata prohibitione e vitum, prohibitione sc. ut soli Causidici Theatro immunes sient: quamobrem exurgere jubet vos hæc charta & discedere. Spectatores peracta est hæc fabula: valete & Plaudite.

Dul. Quid? Plaudite? quid loces? Num ludus noster venit ad *non suite* jam? oh, video Postam. Posta, Posta, num portasti togam?

Ver. O *Dulman*! minime *Dulman*, minime; non quit parari toga prece neque precio.

Dul. Quare?

Ver.

Ver. Nam præter quod est prohibitum, nunc maximo Deo *Termino*, qui cedit nemini, togis fiunt sacra inumeris.

Dul. Hum, hum, hum, *vous avez* literas pro me; nonne?

Ver. Has tibi, istas hero attuli *Ignoramo.*

Dul. Hum, hum, hum, hic sunt nova scio, tu dato literam hanc meo magistro, dum ego lego meam.

P. *Ver.* faciam. *Exit Vered.*

Dulman *Legit superscriptionem literarum.*

Dulman junior, qui est puny Clericus de Ignoramus junior, qui est frater de Ignoramus senior, Dulmanissimo Avunculo suo Dulman senior, qui est seu or clericus de Ignoramus senior, S. P. D.

——— quid hoc est? S. P. D. oh, nunc habeo, est *speed*; oh, oh, nam venit per Postam, *speed.*

Aperiens literas legit.

SI *ingrossas instrumenta bene est, ergo quidè ingrosso instrumenta. Sciant presentes & futuri, mi avuncule Dulman, quod est communis apud nos reporta, quod* Ignoramus *est unus grossus ludus; & meus magister ait, quod vertit omnes libros suos (nam habet paucos) & invenit quod ipso facto est* toutosus & riotosus *ludus. Quare illi Prædicabiles qui volebant geldare Ignoramum, vel qui ligabant eum cum chordis & funis; Imprimis Trico, Cupes, & Cola, venient in Cameram stellatam pro una terribili riota. Dicit etiam quod habet tria beneficia quæ dedisset istis Prædicabilibus gratis antea (quod ego non credo tamen) sed ait qui nunc habebunt ea solvent pro iis, pro toto & in solido. Præterea dicit quod est unum*

Icofaile

Ieofaile *in ludo, facere communem Causidicum, communem stultum, qui solet facere alios communes stultos: & alium* Ieofaile, *quod faciebant cum loqui Latinum in Burdeaux, quod neque illic neque hic potest: sed si agunt iterum istum prohibitum ludum faciemus de eo Balladas gallantissimas, meliores illis quæ jam factæ sunt, quanquam sunt superfinæ & stant cum nobis in casu contra Cantabrigiam; licet multi dicunt quod sunt Asinini famosi libelli, & ideo dignissime damnati pro hæreticis nuper in Concilio Oxonienſi. Bene, bene, ego scio quod scio. Tu quæso (mi Avuncule Dulman) pro Dulmanitate tua, dic nulli Prædicabili hoc quod scribo* —— Nulli? at ego jam dixi vobis omnibus; stultus nepos, nonne potuit scribere sic in initio? sed quæso vos ut omne sit unum: nihil dicite de hoc, pro hac re jam non legam plus ad vos. *Intrat Veredarius.*

P. Ver. Dedi literas *Ignoramo*, sed cui rei iste apparatus?

Dul. Oh, est pro examinatione duorum magnorum nebulonum coram magistro meo *Ignoramo.*

P. Ver. Qui sunt illi?

Dul. Quidam *Gaſpar Schioppius*, & quidam *Davus Dromo.*

P. Ver. Num ergo pronunciare potest *Ignoramus*?

Dul. Non pronunciat, sed pronunciat tamen, nam neque Judex neque Justiciarius est, sed deputatus tantum ad capiendam examinationem hanc ——— *Intrat Ignoramus, Messe, & Lifferes.* Oh jam veniunt, *Magister Igno-*

ra-

ramus, num tu venis foras sine toga, vocata a Gown?

Igno. At ego veniam in chlamyde, vocata a Cloak, potius quam non currat lex: puer, abi hinc, & commanda ut producant huc etiam nebulosissimum *Schioppium* nobis, dum ego hunc examino.

P. Ver. Fiet. *Exit Puer.*

Igno. Sirrah, sirrah, quod est tuum verum nomen, *sirrah, ha?*

Mes. Davus Dromo.

Igno. Alias *Messe Davy, sirrah,* nam cum eras arrestatus antea dixisti quod non eras *Davus Dromo* sed *Messe Davy*, & sic faciebas escapium, hah? Duplex nomen, duplex nebulo. *Dulman*, lege accusationes.

Dul. Imprimis præsentant quod tu *Davus Dromo* modo guerrino armatus, assaltabas spectatores *Ignorami* cum terribili engina, vocata anglice *a hobby-horse* cum kikkis, & friskis, & cum horrendo sonitu *Snip-snap, snip-snap* ad terrorem legei populi Domini Regis, & ad mortem Infantum.

Igno. Hah? quid ais ad hæc, *sirrah?*

Mes. Erat quidam mihi simillimus, nam ego quidem non intereram dum acta est *Ignoramus*, Notissimum est enim me ea nocte fuisse ebrium.

Igno. O ho, es ebrius nebulo & mendax: tute ipse eras.

Mes. Eram & non eram.

Igno. At *sirrah, sirrah,* non tu tunc & ibidem challengebas equum Regis? quod est *petty treason, sirrah.*

Mes.

Mes. Ego provocabam tantum Magnatu equos.

Igno. Oh, nota *Dulman, ſcandalum magnatu equorum.*

Dul. *Scandalum magnorum equorum.*

Igno. Tu es unus equus vocatus *ſaucie Ia* nam tu olim capiebas parietem de Principe.

Mes. Opportune feciſſe memini, cum erudi bam Legatos ut acciperent.

Dul. Magiſter, puto potes habere *breve* Idiota examinando, nam olim voluit eſſe *De vus de Dunſtable*: ſi vis, ego ſcio legem.

Igno. O tu, tu ſcis legem, non ego; Tu doc bis quid debeo dicere. Eſtis duo Idiotæ. Ben examinabo: *ſirrah*, quid differunt ſtultus per turam, & ſtultus per artem?

Mes. Quantum ego & *Archy*, vel quantu *Ignoramus* & *Dulman.*

Igno Hoh, video quod es major nebu quam ſtultus, *ſirrah*, & tamen es magnus & ſ perbus ſtultus, nam auſus es etiam ultare cu Regis ſtulto.

Mes Pares cum paribus.

Dul. *Meſſe Davy*, Tu ſcis quod eſt *petty Tre ſon*, *Meſſe Davy.*

Mes. Quid, *Petty Treaſon. Dulman*?

Igno. Sed, *ſirrah*, num id verum quod tu ſci bebas in *Latino* ad Papam ut facerette Cardi lem?

Mes. Imo, & fuiſſem ſi ſcripſiſſem congrue.

Igno. Congrue? nota *Dulman* quod coi avit & tranſportavit trans mare *falſum Latinu contra ſtatutum in eo caſu proviſum & editum.*

Du

Dul. Ergo magiſter, hoc ejus *falſum Latinum* confiſcabitur ad noſtrum uſum.

Igno. Sine me, ego capiam ordinem pro hoc; *Sirrah* quantum habes de eo?

Meſ. Plurimum, ſed non quantum vobis ſufficit.

Igno. Bene, video quod eſt notorius malefactor, & retornabo tantum ad magiſtratum, & ſcribam ut pronunciet de te *in modo & forma ſequente*; Primo ſi venis ad Aulam ut ſis jactus ſurſum, Anglice *toſt in a Blanket*, ſi unquam ſis in amore, habebis vocatum *a Cod peice* conſutum poſt te, & ſic ſaltabis ut olim feciſti *Genero*, & eris vagabundus, nec unquam habebis ullam terram, nec ullum magiſtrum, nec ullum panem, aut potum de tuo, ſed tanquam muſca vives ad alienam menſam, quamvis ſæpe repulſus cum plagis &c. Jam aufer te Nebulone n.

Meſ. Hei mî! perii propter excellentiam ingenii, quæ aliis ſalutaris eſt.

Exit Meſſe.

Intrat Schioppius & Teſtis.

Ignora. Papæ! venit ille nebulo in primo *Schioppius.*

Teſt. Heus vos, adeſt *Schioppius*, fur, trifur, furciſer trifurcifer, cavete crumenis, adeſt Legatus Latronum *Schioppius.*

Non fuit Autolyci tam piceata manus.

Igno. Vide annon ſit arſus in manu?

Teſt. Sæpius; totus eſt ſtigmaticus. Hui, en ut ſunt ungulatæ manus, & viſcoſæ.

Dul. Profecto ep etiam habet naſum ſciſſum,

&

& est *Crop-eare* etiam: per markas hic est il *Gaspar Schioppius* è *Munster*.

Ignor. *Gasper a Morster.*

Test. *Munster Franco*, qui cum matre ejus co sueverat, pater illius fuit: est ille notus sp rius.

Igno. O ho, num est bastardus? *Bon bastard adventure, mais meschant est de nature*; per Testis.

Test. Auream etiam suffuratus est catena patri suo.

Sch. Tum vero non nisi 14 annos natus era quod ingenii indicium mei extitit.

Dul. O fellonem ab ipso cunabulo, Anglice *Cradle*.

Test. Quin pater, eo adolescente adhu deploratum Nebulonem fore suis amicis d xit.

Igno. Vere dixit.

Test. Plagiarius etiam hospiti *Giffanio*, ali que libros & chartas suppilavit.

Sch. Fateor. Literatum furari literas furtu non est.

Dul. Sta longius impudens, puto aliqu chartas meas furatus est, desunt nonnullæ.

Sch. Ego chartas tuas?——mihi char superest, meas testor tot famosas quas vulg chartas.

Igno. Imo tu scribillas famosos libellos.

Test. Nam adolescens scripsit spurcissim *Priapeia*.

Igno. Quid?

Test. Quod honeste accusari non potest.

Sc

Sch. Prò illis confidenter dicam, omnes mi
i seipsas debent f.minæ.

Igno. Qua in re!

Sch. Illis ego restituam muliebria, mutando
in N.

Dul. Magister, L in N? hic est pecia secretæ
naveriæ.

Test. Vide notas ejus, impudicissimus etiam
trip:o vitam passerum hominum vitæ prætu-
t, idque pathetice valde, quod sint falaciores.

Igno. Audio etiam quod es Apostata, &
enegado.

Test. Tunc non Gaspar, sed γαστὴρ *Schioppius*
at; Nam cum esuriret, ne periret fame, librum
tiplit *Romæ* de conversione sua. *Romam* pete.
at Esuritor *Schioppius*, profectus ex *Germania*.

Sch. Heus, cum esuriebam, Cardinalis *Ma-
rucii* culina patebat mihi.

Test. At ibi famelicus cum canibus pugnabas,
ingens de lingendis patinis.

Igno. Est carmen proverbiale,

Si canis in Hilla religatur mordet in illa.

Enl. Ha, Ha, He, magister.

Sch: At ego de conversione mea, insignis
heologus repente ex *Bibliotheca Vaticana* pro-
ii.

Test. Scilicet, utpote qui olim sacris Bibljis
Plautum prætulit *Atheos*. Hinc *Bacchum*, *Ce-
rem*, *Venerem* super omnia colit; hinc est
uod cum diis hominum belligetare solet, *Re-
uli* Parasitus, pater esuritionum, qui ani-
am tantum prò sale habet, vixque pro ani-

ma

ma salem, Hinc perjuriorum & mendaciorum mole cœlum affectat Terrigena, Idolum impudentiæ, patibulare mendicabulum & carnificis victima. Hinc quod sordido dente, & fœdis quæ probris Cerberus ille sacra Regum numina lacessit. Hinc quod nigra insolescit fama Arcarnificis & Prostibuli filius. Hinc quod impudentissimus conscribillator stilum stringat contra Legatos latro ipse maximus & *Lavernio.*

Sch. At meus Legatus latro forsan efficiut sim Legatus à latere.

Igno. Interim eris ablegatus, & ligatus ut latro; est notabilissimus nebulo quem unquam vidi in vita mea. Bene, informabo judicem te puniat sic.

Sch. At ego *Baro* sum, nobile mihi convenjudicium.

Test. Ergo judicari æquum est per pares suos nempe *Barones Campi-floræ*; O furfanti *Baro*

Igno. Scio per legem hoc erit judicium tuum Primo, quia es magnus mendax, lingua tua famatoria erit perforata cum candenti ferro; quia es impudens ænea facies, inuretur in frontem tuam.

Test. Fronti? frustra, namque huic nec frons nec cor unquam erat.

Igno. Et quia habes os impurissimum, ut oli *Heidelbergæ*, portabere ab unum stercorarium. ibi os tuum, totum implebitur cum fimo, & fœdissima tua anima ibit extra per [illegible] ut inquit *Græcus Ethnicus.*

Dul. Quid, quid, magister?

Igno. Est *Græcum* stulte.

l. Oh, ego non possum scribere: *Musæus* de-
t scribere hoc.
Igno. Asine, Asine: Post id cadaver tuum
ietur in unius Abbatis Latrinam.
Sch. At si damnari nequeo, quoniam sæpe
n phreneticus, cavete quid facitis.
Igno. Tollite nebulonem hinc.
Test. Cavete marsupiis. *Exeunt.*
Intrat Veredarius.
P. Ver. Signior, toga tibi jam parata est.
Igno. Quomodo?
P. Ver. Unam invenimus inter *Schioppii* furta.
Igno. Ergo ego adibo jam & induam eam
gam, post *Ignoramus* retornabit ad vos iterum
P. Ver. At redi statim, Signior.
Igno. Erit *retorna brevis*, ne time.
Dul. Dulman retornabit etiam, *nullum erit effo-*
um. *Exeunt* Igno. & Dul.
Ver. Redibit iterum in scenam *Ignoramus*, ve-
m quod redit, illi nihil, sed vestræ clementiæ,
sar, patrone *Cæsarum*, debetur; Vestro debe-
r amori Academiæ.
(jor est:
tantus nostræ honos Academiæ, qui tanto ma-
uanto literarum ipsus es perfecta Academia.
b istoc decus, magna inundamur nos invidia.
ce iterum nigros corrodit lividus ungues,
Da tantum *Cæsar* tu magis ut doleat:
a *Cæsar* (quod potes) tantum ut doleat.
ti rumpatur quisquis rumpitur invidia.

FINIS *Posterioris Prologi.*

IGNORAMUS.

Actus Primus. Scena Prima.

Argumentum. *Manlius senator Londinensis Dorotheam feminam Burdigalensem duxit, cujus fidei duas etiam filias reliquit moriens, quas habuit ex uxore altera, Catharinam & Isabellam. Manlio mortuo, Dorotheam viduam duxit Theodorus quidam, ex qua uno partu Gemellos habuit, Antonium & Antoninum, ita similes, ut nisi nævo in lævâ Antonini malâ non distingwerentur invicem. Convenit inter Theodorum & Dorotheam duas filias duobus filiis desponsare, Catharinam Antonino, Antonio Isabellam. Isabellam Detfordiæ enutritam rapuit Vrtado quidam Maurus. Vxorem una cum Catharina & Antonino Londini reliquit Theodorus; ipse Burdigalam cum Antonio navigat.*

Istam historiam filio Antonio narrat Theodorus senex, quem Londinum mittit, ut matrem deducat cum familia: ille (amore Rosabellæ detentus) causas fingit; insistit pater; tandem unius horæ moram ægre impetrat.

THEODORUS ANTONIUS.

THEO. Ergone obsequêris fili? *Ant.* Pater
es quid vis iube.
Theo. Euge fili Antoni;
Quin tu primum omniũ quid sit quod te velim,
Quantique negotium, paucis ascultra mihi,
Audisse te per nebulam, credo ante hac

E Londino uti Mercator à me *Burdigalæ* hic
Magnam mercatus est vim vini nobilis,
Grandi id pecúnia, sed præsenti neutiquam:
Quippe scripsit nummos, scripsit, non solvit tamen.
Tu fili, nil crede: hic nervus est sapientiæ.
Intelligis? *Ant.* Recte, pater; perge si placet.
Theo. Ego, ut is *Londinenſis* fefellisset fidem,
Hinc eo *Londinum* rectà, uti argentum exigam.
Ibi dum id efflagito, dum is lentè nomē expedit,
Fio interea familiaris populari meæ,
Viduæ cuidam, *Burdigalenſi* feminæ:
Huic nomen *Dorotheæ* est; ea tunc temporis
Londini habitabat: illā enim uxorem hic duxerat
Opulentus Senator *Londinenſis*, idem Eques,
Nomen ei *Malleus*. *Malleus*? imo *Manleus*.
Is adeo post nuptias hinc transtulerat eam
Londinum in patriā suam; ibi in morbū incidens,
Illam hæredem instituit, atque ad plures abiit:
Ex ea nulli huic nati sunt liberi; cæterum
Ex alia Uxore, quam prius habuit scilicet,
Duas suscepit, forma eximia filias:
Natu major *Catharina*, *Isabella* minor cluit.
Has ille moriens, cum dote una, *Dorotheæ*
Commisit fidei (quamlibet Novercæ) uti eas
Nuptum daret, si ulæ maturuissent viro:
Divitiarum inde illis sat superque; Eas tamen
Formæ indolisque dotes quanto superaverant;
Quid multa; hanc ego ut vidi, ut perii; ambio diu,
Diu posco, diu negat: Tandem annuit;
Fiunt nuptiæ; fit anno vertente gravida;
Uno partu gemellos enixa est mihi;
Horum alter ipse es, *Antoni* fili: alter est

An-

Antoninus. Eratis autem gemini pueri
Forma tam simili, ut dimidiatos diceremus:
Vos neque ego, neque mater, internoscimus, adeo,
Nisi *Antonino* hic dextera in mala nœvulus,
Unde alium ab alio haud alias internovimus:
Cæterum ego post aliquot annos in patriam
Rediens, illinc te sexennem jam mecum aveho.
At fratrem *Antoninum* cum *Dorothea* simul
Reliqui *Londini*, annis abhinc quindecim.
Namque uti per *Franciam* iter huc perreximus,
Anglis cum *Francis* bellum undiq;. Capti sumus
Igitur ab hostibus; neque sex menses plus est,
Quum, pace utrinq; inita esse nos liberos simūt:
Liber ut fui, cogitabam *Londinum* indies,
Dorotheam meam ut reviserem, At pravis litibus
Detentus hic ingratiis, usque dum hæreo,
Et usque, & usque. O *Lerneam* vere Sobolem
Pragmaticorum, qui lites ex litibus serunt.
Mortalibus immortaliter! Lites fuge.
Macrum arbitrium opimo judicio potius est.
Memento, fili. *Ant*. Memini, pater. *Theo*. Ergo dum licet
Matrem nunc tuam videre gestio, fratremque, & novam
Illius Nuptam. *Ant*. Eum duxisse *Catharinam* ferunt.
Theo. Scilicet. Namque ego & uxor decrevimus jam diu
Duas illas ex priori uxore filias,
Quas dixi *Manlii*, vobis in nuptias dare.
Vos illis itaque despondimus à parvulis,
Antonino utique *Catharinam*, *Isabellam* tibi.

Sed misera *Isabella* destinata tibi periit.
Nutriebatur illa *Detfordiæ*, prope *Thamesin*;
Ibi una cum nutrice jam quadrimula,
Seu subrepta, seu submersa, periit novemdecim
Abhinc annis. *Ant. Catharinam* quam memorat
pater,
Vidistin? *Theo.* Nunquam; namque illam illius Avia
Educabat, à nobis longe in *Devonia*:
Tantum est fili. Scin' jam quid sit quod te velim?
Ant. Nondum Pater; Sed si id est quod suspicor
perii.
Theo. Hoc scilicet; Tu illico hinc *Londinum* ut
naviges,
Matrem huc quo deducas, cum fratre & familia.
Ant. Occidi: amores mei peribunt interim.
Theo. En tibi,
Mater tua scripsit venturam se huc propediem,
Saltem *Antoninum* fratrem missuram illico;
Cogita quam suave tibi erit, post tantum spatiũ
Matrem tibi osculum, fratrem amplexus dare.
Quid est? quid frontẽ caperas quid oculi turbidi?
Numquid dolet? *Ant.* Equidem, ut verum fatear
hoc est
Amare. *Theo.* Hui: amas? *Ant.* Minime pater,
horreo, inquam, *mare*.
A mare mihi nunc ægre est. *Theo.* Eia, Delitias
facis,
Causas fingis; video: tibi eo abeundũ est statim.
Ant. Statim, Pater? *Theo.* Statim, fili. Obtemperas mihi?
Ant. Meum est; sed quæso cogitandi spatium,
Pater.

Theo. Enimvero pulchre, Patet ubi imperat ibi
Filium rogare cogitandi spatium; pudet.
Ant. Faciam vero libenter: at-- *Theo.* Quid at?
Ant. Peto
Suppliciter, mihi hos sex, aut septē dies impertias; Tantū ut parem me, & amicis vāledicā meis.
Theo. Ne te hoc sollicitet, faciam id ego vicem tuam.
At quæ itineri opus parata jam sunt omnia.
Navem conduxi, mercedem dedi, nihil desit.
Ant. Sin *Anglia* versus *Septentrionem* est,
Mare mihi præclusum, flat ita *Auster* jam oppositus *Septentrioni*.
Theo. At hoc est quod properes velim.
Nam *Auster* hinc te rectà in *Angliam* ferret. Quid jam;
Ant. Andin'? ut Pelago ventus irascitur viden'?
Uti procellas Cœlum minatur nubilum?
Th. Sanusne? an somnias vigilans? lenis en enim *Auster* uti flat sudo & secundo flamine.
Nescio quid sit; non temere est quod nugas agis.
Jam abeundum est jam jamque: enimvero succenseo.
Ant. Jamne? Ahime, *Rosabella* mea, *Theo.* Eia, fles puerule? Dii!
Quid hoc rei est. *Ant.* Mirumne id, si ira benigni Patris
Lachrymas excussit amanti filio? *Theo.* Si id est, bene est.
Quid moramur igitur? *Ant.* Unicum hoc oro, pater, dum amicis restituo
Credite mihi depositā, tantillum temporis modo concedas mihi.

Theo Tantillum id quantillum eſt? *Ant.* Horas quatuor haud amplius.

Theo. Nimium eſt. Nauræ jam te expectant, vela ut explicent.

Ant. Binas ſaltem horulas.

Theo. Binas licet, Interim introibo ego, ut obſignem ad *Dorotheam* literas,

Tibique argentum ut promam; at parcas tu ſumptui.

Namque lites plurimum mihi intercipiunt pecuniæ.

Dandum eſt *Crumeni-mulgis* iſtis *Cauſidicis*:

Uſque eſt dandum, atque uſque. Aurum, quam Æquum, plus poteſt. *Exit. Theo.*

ACTUS I. SCENA II.

Argumentum *Queritur Antonius de Infortunio ſuo, ſuoſque amores narrat, ut Roſabellam ambit filiam Portugalli nobilis, qui Feſſæ moriens illam fidei fratris ſui Rodrigo Torcol concredidit, qui lenonis Burdigalæ exercens illam nolit niſi ſexcentis aureis vendere, quos pepigit Cauſidicus Ignoramus, lucibus componendis jam Burdigalæ agens. Gaudet tamen Antonius fidem inter amantes mutuo datam.*

ANTONIUS *ſolus*

HOraſne ergo binas; tantumne binas vita mihi ſuppetit?

Quod ſi abs te abeo, *Roſabella* (perditum me) abeo è vita ſimul.

Abire tamen juſſit me Pater: illi parendum. At manere me

Cogit

Cogit amor ingratiis. Quid faciam? Hinc illinc, undique perii.
Patri quidem obsequi necesse est. Id restat unicum
Saltem uti supremum ei valedicam, priusquam hinc abiens moriar:
Nam ne quid amplius sperem, facit ipsius Patrui *Portugalli* impuritissimi ingenium, qui cum illa habitat:
Is mercatorem simulat se, Leno cum siet:
Nomen ei *Torcel*; inde quod collo distorto siet:
Simulatque videris, Scelus esse dixeris; Sed ut ut
Scelus, meam tamen bene ac pudicè habuit,
Nuptamque dabit, fratris ut filiam decet.
Nam Pater *Rosabellæ Portugallus* nobilis
Fessæ moriens, quo se ille contulerat loci,
Bello ut mereret, pupillam huic fratri suo
Fessæ tum agenti filiam concreduit.
Illam autem, quod sit virginum pulcherrima,
Multi ambiunt, eamq; vel indotatam ducerent.
Sed Leno avarus vult sibi pecuniam insuper.
Quamobrem ipse qui pro ea vitâ paciscî velim,
Aureos sexcentos pepegi, illa ut nubat mihi.
Despondit, sed hac lege si in ter mensem numerem:
Ego interea quæsivi, sed nusquam reperi:
Eoque inanem is me, & se delusum putat.
Nunc hanc rem igitur cum quodam *Anglo* Causidico agit.
Qui cum huc ex *Anglia* accersitus sit ideo
Cum aliis ejusdam linguæ & ordinis viris,
Inter populares suos hic lites ut dirimeret,
Amori si (Diis placet) vacat,

Et meam insane deperit.
Osce & Volsce loquitur, nam Latine haud sapit.
Merus stupor, at multi-nummus aureus Asinus:
Summà, *Causidicus*. Id me solatur tamen,
Quod mutuo amantes fidem dedimus invicem,
Clam illo, clam patre, quem isthoc celo sedulo.
Quin dum loquor abit hora, quæ mihi noviſſima
Homini horario. Properabo igitur eam ut alloquar.
At at, ecce *Causidicus Ignoramus*; hanc ille ut eripiat mihi?
Illum ego niſi male mulctem (*Theo. intus*) Fili *Antoni*! *Ant.* Hei mihi, pater vocat. *Theo. Antoni! Antoni! Ant.* Pater, *Theo.* Ocyus huc intro ad me. *Exit Ant.*

ACTUS I. SCENA III.

Argumentum. *Ignoramus Clericis ſuis vocatis Dulmanum & Pecus, amorem ſuum erga Roſabellã narrat irridetque Muſeum quaſi hominem Academicum.*

Ignoramus. Dulman. Muſeus. Pecus.

PHi, phi, tanta preſſa, tantum croudum, ut fui pene truſus ad mortem. Habebo *actionem de intruſione contra omnes & ſingulos.* Aha *Mounſiers, voulez vous intruder par jonct Tenaunt, il eſt playne caſe, il eſt point droite de le bien ſeance. O valde caleor; O chaud, chaud*: precor deum non meltavi meum pingue. Phi, Phi, In nomine Dei ubi ſunt Clerici mei iam? *Dulman! Dulman!*

Dul. Hic, magiſter. *Igno. Vouz haves Dulman.*

Mel-

Mektor, *Dulman*, mektor. Rubba me cum Towallio, Rubba. Ubi eſt *Pecus*.

Pec Hic, Sir.

Igno. Fac ventum, *Pecus*. Ita, ſic, ſic. Ubi eſt *Fledwit?*

Dul. Non eſt inventus.

Igno. Ponite nunc chlamydes veſtras ſuper me, ne capiam frigus. Sic, ſic. *Ainſi bene faict.* Inter omnes pœnas meas, valde lœtor, & gaudeor nunc, quod feci bonum aggreamentum inter *Anglos* noſtros: *Aggreamentum*, quaſi *aggregatio mentium*. Super iuue, cras hoy ſabimus vela, & retornabimus iterum erga *Londinum*. Tempus eſt, nam huc venimus *Octabis Hillarii*, & nunc fere eſt *Quindena Paſchæ*.

Dul. Juro magiſter, titillaſti punctum Legis hodie.

Igno. He, he! Puto titillaham. *Si le nom del grantem, ou grante, ſoit raſed, ou interlined en faict Pol, le faict eſt grandement ſuſpitious.*

Dul. *Et nient obſtant ſi faict Pol, & illud etiam in Coine.*

Pec. *At id, de un faict pendu in le Smoak*, nunquam audivi titillatum melius.

Igno. Quid tu dicis, *Muſee.*

Muſ. Equidem ego parum intellexi.

Igno. Tu es *Gallicriſta*, vocatus à *Coxcombe*; nunquam faciam te Legiſtam.

Dul. Nunquam, Nunquam; nam ille fuit *Univerſitans.*

Igno. Sunt magnæ Idiotæ, & Clerici nihilorum, iſti *Univerſitantes*: miror quomodo ſpendiſti tuum tempus inter eos.

Muſ. Ut plurimum verſatus ſum in *Logica*.

Igno. Logica? Quæ villa? quod Burgū eſt *Logica*?

Muſ. Eſt una artium liberalium.

Igno. Liberalium? Sic putabam. In nomine Dei ſtude Artes parcas & lucroſas: non eſt mundus pro Artibus liberalibus jam.

Muſ. Deditus etiam fui amori Philoſophiæ.

Igno. Amori? Quid? Es pro Bagaſchiis & Strumpeti. Si cuſtodis malam regulam, non es pro me: rurſum reddam te in manus Parentum iterum.

Muſ. Dii faxint.

Igno. Quota eſt Clocka nunc?

Dul. Inter octo & nina. *Ig.* Ite igitur ad manſorium noſtrum cum Baggis & Rotulis. Quid id eſt? videam hoc inſtrumentum; mane *Petit*, dum calceo ſpectacula ſuper naſum. O ho, ho, ſcio jam. *Hæc Indentura facta eſt inter Rogerum Kaile docke de Caxton in Com. Brecknocke.* O ho. *Richard. Fen, John D n.* O ho. *proud Buzzard Plaintiffe, adverſus Peakegooſe defendant.* O ho, vide hic eſt defalta literæ; emenda, emenda; nam in noſtra lege una Comma exertit totum *placitum*. Ite jam capiato tu hoc, tu hoc ingroſſa, tu truſſato ſumptorium pro jornea.

IGNORAMUS *Solus*.

HI, ho! *Roſabella* hi, ho! Ego nunc eo ad *Veneris Curiam* lætam, tentam hic apud *Torcol*: Vicecomes ejus *Cupido* nunquam ceſſavit donec *invenit me in Baliva ſua*: Primum cum amabam *Roſabellam*

ſabellam niſi parvum, miſit *parvum Cape*, tum *magnum Cape*, & poſt *alias Capias*, & *plures Capias*, & *Capias infinitas*, & ſic miſit tot *Capias*, ut tandem *Capavit me utlegatum* ex omni ſenſu & ratione mea. Ita ſum ſicut muſca ſine Caput; Buzzo & torno circum circa, & neſcio quid facio. Cum ſcribo inſtrumentũ, ſi femina nominatur, ſcribo *Roſabellam*; pro *Corpus cum cauſa*, *Corpus cum cauda*; pro *Noverint univerſi*, *Amavrint univerſi*; pro *Habere ad rectum*, *Habere ad lectum*; & ſic vaſto totum *Inſtrumentum*. Hei, ho, ho, hei, ho.

ACTUS I. SCENA IV.

Argumentum. *Torcol leno meretrices ſuas inducit ut ſalutent Ignoramum; narrata prius hiſtoria de naufragio ſuo & quare Lenocinium exercet. Convenit inter Ignoramum & Torcol ut ſi vel attulerit vel miſerat ſexcentas Coronas, cum inſtrumento & privato ſigno, Roſabellam ferat, quod Ignoramus pollicetur.*

Torcol. Ignoramus. Merettices.

Tor. HEus *Pſecas*, *Corinnam* ceruſſa; *Sebinam* fucaminio;
Cœliam orna *Calliblepharis*, & flavo *Dercada Corymbio*.
Si ornatæ eſtis puellæ accedite hùc, atque hic in conſpectu meo
Fidibus canendo ſaltandoque exercete vos.
Iſtiuſmodi blanditiæ pelliciunt Amatores in Naufragium

Hic quod feci ego, *Fessa* rediens in *Portugallham*, ex opulento me tenuiorem redd dit.
Artes itaque cogor exercere Lenoni s.
Re illa adeo, quæ mihi ex naufragio superat,
Meretrices conduxi ex variis Regionibus,
Quam variæ linguis, habitu tam vestis;
Easque ornavi cujusque more Patriæ.
Lucri certè bonus est odor ex re qualibet.
Ar qui tamen cognatam *Rosabellam*, pudicam virginem,
Nupta bene us ſ, ero, hodie locavero *Ignoramo*;
Atque etiam sexcentos ea propter accipiam
Quos mecum pepegit aureos. At at, quisnam ille est? Oh, Signi r *Ignorame*, Homo hominum honoratissime, Tune hic eras? *Bezo las manos Signior*; Tuoru n sum servus servorum.

Igno. Profecto hic est Papa.

Tor. Quid nunc imperas servo tuo, Domine, mi Dom'ne?

Igna. Ha, he! Dabo tibi *supersedeas* pro istis complementis. Pu o feciſti collum tuum tam tortum cum Congis & Cringis.

He laies his leg over him.

Tor. Signior, factum est hoc *Burdigalæ*, dum vinum unius auriculæ bibo, bonum probans, horsum inclinaveram.

Igno. Nunquam habebis *Breve de recto.*

Tor. Sive rectus sive tortus sum, tuissimus, Signior. Ubi estis virgines? Exite. O Signior.

Trodeunt Meretrices.

Igno. Mitte quæso Cringia, & Cruragia. Sed quæ sunt istæ quæ veniunt extra? suntne tua *Bona & Catalla*?

Tor.

Tor. Signior, & mercator ſum & muſicus, Ludum ideo hic aperui Fidicinum.

Igno. Nulla fides tuis fidillis. Sed cujus gentis ſunt?

Tor. Hæc cum Cithara *Græcula*, illa *Germanica*, *Hebræa* cum tympana, *Britanica* hæc, *Hiſpanica* iſta cum tibia, *Arcadica*, *Francica* cum teſtudine, *Veneta*, *Maura*, *Perſica*, *Turcica*. Age jam. *Saltantes canunt.*

Igno. Sunt bellæ miniſtraliæ: tu es Dominus fœdi hic

Tor. Introite; ſed primum Dominum meum humillime ſalutate ſingulæ. *All ſalute in their languages, and kiſſe him.*

Igno. Quid vultis? *Habetis warrantum de oſculando?* Quid, vi & armis?

Eſtis bonæ, warrantizabo (*ad Maurum converſi*) Phi, phi. Abi tu; tu es uxor diaboli. Sed dic bona fide, non ludunt hæ *ad ludos illicita contra ſtatutum?* *Exeunt Meretrices.*

Tor. Mihi crede, ſunt illibatæ ſignatæque virgines.

Igno. Signatæque? imo ſunt *ſigna ſigillo*: Ha, he!

Tor. Signior, neque ego, neque illæ ſumus iſtarum artium. Vale.

Igno. Mane: iracundus es? Ego tantum frangebam jocum quod debet & ſolet apud nos, quanquam ſit ſuper vitam hominis, & tu capis id in bono ſerio: ſis jocundus. Dic mihi quomodo valet *Roſabella* mea?

Tor. Oh; illa, quod virgo non eſt, nubit alii.

Igno. Num dicis hoc in ſobria triſtitia?

Tor.

Tor. Dixi: illum ineſcavero magis.

Igno. Diable, quæ eſt hæc *fraus, covina, & deceptio?* Nonne erat *Indentura facta inter te & me,* ut ſi ego darem tibi ſexcentas coronas, maritarem tuam wardam *Roſabellam,* & hic dies oppunctatus eſt pro ſolutione? Non eſt verum?

Tor. Eſt.

Igno. Bene; fac quid vis; ego habeo tuam *Indenturam & obligationem ſalvam & ſolidam, tua manu ſigillatam, & datam, & deliberatam.* Et ſi non dabis mihi *Roſabellam,* foriſfacies eam obligationem, viz mille Coronarum: Quid ais? unus Rex, unus Lex; non te defendet medietas linguæ: Quid ais?

Tor. Putat ſcilicet omnia hic tranſigi more *Angliæ.* At ſi ſexcentos aureos hodie attuleris, haud muto factum.

Igno. Bene facis, nam fuit *aggreatum accordatum & condeſcenſum*; Ergo ego veniam in perſona mea hodie cum moneta ſi poſſum, ſi non poſſum, mittam unum ex Clericis meis pro ea.

rum ego tuorũ ſervorũ novi neminẽ.

Neque illi tes; ſed eſt totum unum pro eo. Ille apportabit tibi ſexcentas coronas & inſtrumenta, & dicam illi quod habes curvum collum etiam: Quid times?

Tor. Antonium atque vafertimum *Triconem* timeo, qui mihi *Roſabellam* propter ubique inſidiantur, adeo ut vix tum caveam, cum caveò maxime; optimum itaque eſt ut de ſigno inter nos conveniat occulto: inſuper cautelam cautelæ addere cautius eſt.

Igno. Quanquam non opus est, tamen si Clericus meus *Dulman* venit, dabit tibi hoc privatum signum, capiet te per nasum sic.

Tor. Placide, esto igitur, atque cave nemini alii nisi illi dixeris.

Igno. Putas quod sum Idiota?

Tor. Illam igitur duces hodie, nam cognata est, & illa, per deos, pudicissima.

Igno. *Ouy, ouy dea*: Cras retornabo cum illa ad *Londinū*, sed jam quæso clama eam huc paululū ejus habere facias visum, nam ego amo illam, hoc est longum & breve. Tu ergo præcipe quod reddat scilicet amorem *d'avoirdu-pois*; intelligis?

Tor. Illam actutum huc adduxero.

Exit Torcol.

Igno. Nunquam fui inamoratus ante in vita mea, sed jam sum inamoratus bestialiter. Sed præsenter adducet *corpus cum cauda*; *cum causa, inquam.* O si haberem unum *habeas corpus* jam, Ha ho, cum cogito vado in Cymbalis, hei, hoy.

ACTUS I. SCENA. V.

Argumentum. *Introducitur Rosabella flens, cogente patruo ut amet Ignoramum, qui illam & verbis & versibus, quantum potest, aggreditur, memoraique quam illi Junctiuram dabit. Creditur Rosabella custodiæ cujusdam Surdæ, quæ cum nihil audiat, omnia ex signis intelligit. Abiit Ignoramus pro Coronis, Surda cum Rosabella manet.*

Torcol.

Tornol. Roſabella. Ignoramus. Surda.

Tor. QUid ſies pervicax? num ego te caſte & pudicè eduxi, ideo ut mihi tibique adeo, tuoque adverſere commodo? Aut huic libenter nube, aut *per aqueſta Cruz de Dios* te hinc aveham *Feßam* iterum, ubi te aut vendam aut proſtituam. Ego tibi bene cupio. Tùne vis? Reſponde, quid ais?

Roſ. Patruc, tu ſapis; tibi quod videbitur, æquum eſt id me facere.

Tor. Recte jam, atque ut decet.

Roſ. Diſſimulandum amorem video, ne ruam in pejus: Non unquam ego te, *Antoni*.

Tor. Hanc egoilli cuſtodem appono *Nanam*, quæ tres menſes licet integros ſurda ſit jam, fidelis tamen, atque ex ſignis intelligit ſatis.

(*He makes ſignes to her.*)

Sur. Recte, intelligo, ut illam arcte cuſtodiam, neve quopiam longius abeat à foribus.

Tor. Intelligit.

Sur. Neve juvenem eam patiar alloqui.

Tor. Bene.

Sur. Quamprimum ille hanc allocutus ſit, introcat illico.

Tor. Eia, quàm citò. Sin ſecus, interminare mihi te me verberaturum uſque ad necem.

Sur. Curabitur quod jubes.

Tor. Signior, mea cognata hæc ſummopere te ſuper omnes mortales amat. Expecta; ego hinc abeo, nam mihi negotium eſt: memento ſigni, & pecuniæ.

Igno-

Igno. Nulla erit defalta. Tor. Sed tu nè admitteras.

Sur, Fiet, inquam.

Igno. Ha, he! *Rosabella* mea, hem hem, hem. *Madame, & vos mei Magistri jurati, hæc est Allio super casum.* Phi, phi; lingua vadit ad verba accustomata: Puto me placitare illam jam.

Sur. Quantum video, hic homo stultus est.

Igno. Madame, pardona mihi. nunquam amavi antehac. Sed veniam ad punctam, & *jungemus issue.* Visne facere maritagium mecum?

Ros. Haud equidem tali me dignor honore.

Igno. Profecto, *Rosabella,* amo te plusquam *rosa solis.* Dico tibi, Amor tuus fecit me legalem Poetam. Vis versus meos?

Ros. Si placet, *Signior.*

Igno. Hem, hem. Versus legales de *Rosabella* Hem, hem.

Si possem, vellem pour te, Rosa pouve pellem:
Quicquid tu vis crava, & habebis singula brava:
Et dabo Fee simple, si monstras Loves pretia dimple,
Gownes, Silkotes, Kertellos, & Petticotes,
Farthingales, Biggas, Stomacheros, & Perivigos,
Pantaslos, Cuffos, Garteros, Spanica ruffos,
Bushos & soccos, Tifanas, & Cambrica Smockos,
Pimpillos, Pursos: Ad ludos ibis & ursos.
Anglice Bear-garden.

Annon hæc sunt bona in lege?

Ros. Euge, optima.

Igno. Ergo ad ludos ibis & ursos. Facies quicquid vis, puella, si aliis sit *clausa Curia.* Tene, *est bilia vera.*

Ros,

Ros. Portabo in sinu meo.

Igno. Amas me?

Ros. Amaret quis non?

Igno. Ais? dabo tibi *bonam junctluram*; faciam ames me plus & plus. Audi *junctluram tuam. Ego Ambidexter* Ignoramus *infeoffo te uxorem meam* Rosabellam *in Tailespecial de situ Manerii de Longwell, cum capitali messuagio; Et do tibi omnia & singula Messuagia, Toftos, Crofios, Cottagia & Columbaria, Molendina, Fullonica, Aquatica, Ventitica, Gardinos, Tenementa, Boschos, Subboschos, Iampnos, Brueras, Moros, Moriscos salsos, Moriscos fieschos, Juncaria, Turbaria, Almeta, Mosceta, Communiam pasture, liberam warrenam, piscariã, Faldam, & Decimas garbarum, bladorum, granorum, agnellorum, fœni, lini, canabis, & Tellinium, Stallagium, Pontagium, Pitagium, Escheta Catallafelonum, Aviata extra HARAS, Wrecca maris.*

Ros. O nimium est.

Igno. Mane, dum capio anhelitum, & dabo tibi decies tantum.

Ros. Quanquã intus fleam, risũ expressit mihi.

Sur. Satin sanus hic homo? Videtur femina & pica & psittaco loquacior.

Igno. Redde mihi amorem jam: quid pro quo.

Ros. Æquum postulas.

Igno. Ergo da mihi osculum, da quæso.

Ros. Durum Cor, durum. O pulchrum *Amasium*! ô patrui avaritiam!

Igno. Lego pulchras lineas in facie tua——

He offers to kisse her.

Sur. Abi, abi.

Igno.

Igno. Habeo *quare impedit* pro te. Volo tibi *fpillare & deliberare* unum oſculum.

Sur. Skats, ſcat. ah.

Igno. Vale, *Roſabella* mea, jam uſque ad mox. Hoc oſculum mihi facit bonum apud cor. Poſſum volare ſuper tria clocheria nunc. Sed ego ero ſatis callidus pro *Torcol.* Nam cum venio in *Angliam*, maritabo divitem uxorem; & tum tenebo hanc *in Commendo* tantum pro Tranſitempus. Ibo nunc pro coronis.

Sur. Illum amas uti video.

Roſ. Mortem magis.

Sur. Bene facis. (*Exit. Ignor.*)

Ille tibi dabit——

Roſ. Malum.

Sur. Ergo non amas illum juvenem.

Roſ. Non vitam æque.

Sur. Odiſſe te innuis; optime. Equidem immerito te ſuſpicatur herus meus.

Roſ. Quam crucior *Antonium* me non amare nunc vel fingere? fingendum eſt tamen, ut ſuſpitione libera ad illum aufugium facilius ſi ad *Ignoramum* ducat. Verum audivi *Antonium* hodie hinc *Londinum* abiturum. O perfidum, ſi id nunc faciat! fidem dedit mihi: quod ſi jam me deſerit, perii.

Sur. Nam ſi illi nubes, affluet divitiis.

ACTUS I. SCENA VI.

Argumentum. *Trico verſutus Antonii ſervus docet illum quo pacto poſſit, & ſurdam fallere, & cum Roſabella colloqui, nimirum ut verba quæ velint dicant, modo geſtus iratos*

iratos edant, quos Surda cum perspiciat de amore non suspicetur. Ipse interim Trico se Surdam amare fingit, ostensoque annulo, eo signo quasi in matrimonium postulat facile credulam.

Antonius. Trico. Rosabella. Surda.

Tri. POtin'? aliam rem cures, here: Ipse hanc salvam præstabo tibi.

Ant In te spes est *Trico*

Tri. Dolum ipsum hodie superabo dolis, At quamnam video? Absterge oculos, here.

Ant. Me amane *Rosabellam*? quantus es? Dii, quam opportune! ni vetula canis illa prohibeat me eam alloqui.

Tri. Ne time; edentula est, non mordet.

Ant. At latrans dominum excitavetit.

Tri. Offam dabo: simulabo me illam amare; nam semper est catulliens. Interea vos ferite sermones. Sed audin'? Gestus irati edite, ut vos inimicos credens *Surda* libere loqui sinat.

Ant. Bene mones.

Tri. Salvete.

Sur. Ne me attingas; chu; atque abstine manum.

Tri. Quam ferocula?

Sur. Lædis manu; abime: in malam crucem

Tri. Minatur, successit bene.

Sur. Me amat, annulum ostendit mihi: non nubam, non, non, ——— *brachia complicat.*

Tri. Ahime.

Sur. Suspirat: Bella videor, ideo amor. Non sum tam anus.

Tri.

Tri. Ahime.

Sur. Ut ſpiſſe anhelitum ducit! miſer me demoritur.

Tri. O lactea labella, naſum purpureum, gemmeam cutem, oculos ovillos, cruſculum formicæ, vituli pedes, manus talpæ, pectus Cicadæ, mamma mammarum, equula adhinniens, ſcrophula grunniens! Ahime.

Sur. Formam laudat, ſcio. Pulchra ſum ſatis, Diis gratia.

Tri. O pumila, numila, ſurdula, craſſula, dolioriola, anicula, biboſula, barbatula, ſimiola! Ahime.

Sur. Forma confectus ſtupet. Laudes utinam poſſem audire meas! *Nanam* etiam me dicant poſthac.

Tri. Ahime.

Sur. Miſellus lachrymat; ſum miſericors. Ahime, intermortuus eſt. Reviviſce: amo te, amo.

Ant. Simula te ſuccenſere mihi.

Sur. Amo; reviviſce. Ah animule, ah miſelle homule. Non patiar quenquam mei amore mori: prohibet charitas.

Tri. Dixin? mea eſt hæc jam. Vix riſum contineo. Ha, ha, he! Ahime.

Sur. Ne time; amo te. Hei mihi, abeundum eſt. Adeſt ille, malùm, à quo herus cavere juſſerat. Bene eſt, odiſſe te illum indicas, atque objurgare velle: maledic illi, age.

Roſ. At te ſerio inſimulo, *Anteni*. Jam me non dubitas perdere? jamne hinc *Londinum* abiturus? jam me deſeris in malis? jam tu retrahis te? ac dicta factaq; omnia ventos irrita ferre, & nebulas aereas

aereas ſinas? ſic tu oblitus; at dii meminerint, méminerit fides. Eheu quid faciant dii homines? ô feros nimis corde viros! ô vos viri! ob

Sur. Pectus pulſas, bene facis: ah impudens.

Tri. Abime.

Sur. Ahime. Perii amore ſummerſa: quaſi veſpa cecidi in mellis amphoram.

Ant Fidem tibi dedi *Roſabella*, quam & hanc dextram tuam feriens, firmo inſuper tibi.

Sur. Percuſſit hanc inhumane feminam? Vide ſi eſſem; quin involemus ei in oculos. At quod amant nihil periculi eſt. Nos vero amiculi. Ahime.

Tri. Suſpirat quaſi ſus, quæ primam fœturam perdidit. Ahime.

Sur. Ahime.

Ant. Da veniam, vita mea. Juſſit abire me pater; nil preces, nil lachrimæ valuere. Teſtor fidem, invitus abeo.

Roſ. Invitus? Amor cogi non poteſt, elabi poteſt: Non amas.

Ant. Ni te perdite amem.———

Roſ Tace; credo tibi,

Sur. Ahime. Amor quaſi olla fervens bullit & bilbit in pectore.

Tri Annuit.

Sur. Nutat & nictat ſcitule: annuam illi etiam.

Roſ. Quid me non extrahis itaque ex his impuris ædibus? *Phy.*

Sur. Conſpue eum.

Roſ. Iniquo ſubjicior patruo, qui cũ re ſimul probitatem amiſit protinus. O belluam! Nam quid cum voces hominẽ, qui nihil facit humanitus?

us? O manes patrii, cui me credidistis? At tu quanquam abieris, premam vestigia tamen. Pudice vivere si non licet, licuerit pudice mori.

Ant. O indolē! ô mores! cor dolore finditur.

Sur. Pupugit eum: pectus plangit, crines lacerat. Ah impudice homo.

Tri. Ahime.

Sur. Ne suspira, ô lepidum amatorculum. Ita'o more amans jaculatur corculum & ocellos. Scitum est quidem: parem referam gratiam.

Ros. Si patrui avaritiæ sexcentis quos pactus aureis satisfecisses, misera haud essem nunc.

Ant. Deum atque hominem! potui invenire nullibi: Amici non credunt: Pater ad rem avidior; quid facere nam?

Ros. Nescio; nisi *Ignoramo* jam despondisse me patruum per syngraphàm: aureos dixit hodie afferre aut se aut servum suum, cum secretò pater eos quod convenerat signo.

Tri. Quid audio? Scin', quid signi est?

Ros. Id me celant. Sed lepida ecce ejus carmina!

Tri. Forsan hinc aliquid venabor.

Sur. Literas ejus rejecit, bene est. Ardent oculi: pedem terræ incussit; furit. Video te amicule.

Ant. Quis potest pati hoc? quis potest videre?

Tri. Habeto bonum animum modo. Efficiam ne tute hodie hinc abieris, neque miseris illam.

Ant. O si!

Tri. Crede huic capitulo, mira faciet hodie.

Sur. Ne feri frontem; amo te, ita me dii ament: amo te: Metui ne animo deficeret iterum.

Tri. Anaticula, tenellula, risum non teneo, ha, ha, he.

Sur.

Sur. Ha, he! & ego arrisero.

Tri. Adhinnit. Heus vos! Nunc datur occasio, aufugite. Hæc mea est.

Ant. Recte mones: eamus.

Ros. Atqui illa exclamaverit.

Tri. Fatui, tentate modo.

Sur. Jamne das mihi annulum? gratias. Tu nunc sum: accipe a me hoc sudarium itidem.

Tri. Quid, malum, non itis? nubes statim.

Sur. Da dextram: vortat bene.

Tri. Ut tu pereas.

Sur. Signemus osculo.

Tri. Mellitum osculum! salivam mihi movet.

Sur. Eh, eh, mala tussicula, eh, eh,

Tri. O cariem! stupidi quin fugitis? quin fugitis? Occasio perit.

Ant. Eamus, amabò: ô gaudium incomparabile!

Tri. O Testudines! in malam crucem.

ACTUS I. SCENA VII.

Argumentum. *Interveniens Torcol perturbat omnia. Surda vapulat. Auferitur Rosabella.*

Torcol. Antonius. Trico. Rosabella. Surda. Lorarii.

Tor. ACcurrite vos: redi fugitiva, fugitiva redi. Opem ferte.

Ros. Occidi.

Sur. Nam quid me verberas?

Torc Aspellite *Antonium*, O præclara custos! Quis custodiet custodes? Ovem lupæ. Ah Venefica

Sur.

Sur. Ne me cæde, tua non sum, nubo hodie.

Tor. Nubis? nubes bacillo intetim.

Sur. Quid malum? nubo inquam, te invito nubam, nubam mecastor; per verba de præsenti nupta sum; vide annulum.

Tor. Annulum! ô *Triconis* trices! ego te——

Sur. St, opitulare, mi vir. Ille te——

Tor. Introite pessimæ. Tu illas ambas constringe vinculis, atque asserva dum redeo.

Ros. Vel occidito.

Sur. St, st, siccine uxorem deseris? Abime.

Ant. Qua tu confidentia?

Tor. Incingite me satellites. { *Exeunt Ros. & Sur. & Lorarius unus.*

Ant. Ausus in conspectu meo hanc?

Tor. Signior, abi quæso: res tuas age, ego meas. Nihil ego tecum.

Tri. Furcifer.

Tor. O tu duces Nanulam meam. Cavebo dehinc de tricis tuis, *Trico.*

Tri. Fallam te tamen hodie.

Tor. Qui minatur hosti, dat quo suo sibi telo jugulet.

Tri. Accede huc.

Tor. Sta longius; atque istinc loquere si quid vis.

Tri Tibi in aurem dico, Leno sacerrimus es.

Tor. Peregrino blande dissimulandæ sunt injuriæ. Signior, nolo simulstates tuas. Sunt aliæ elegantes virgines mihi, quamlibet istarum eligas uxorem tibi.

Ant. Benigne.

Tor. Signior, à la buena ventura.
Ant. Mitte *Portugallicas* blanditias.
Vor. Servidor, signior, queda con Dios.
Exeunt Torcol & Lorarii.

Ant. In malam crucem.
Tri. Illam ego caute servasse hodie.
Ant. O *Trico*!
Tri. Habe tu bonum animum modo.
Ant. Abeo, Pater expectat intus.
Tri. Quin abi tu? ego hic eo in insidiis prope. Nam cauto opus est, ne me *Theodorus* herus tecum fabulantem aspiciat: suspectus ei jam videor. En exit! fugio.

ACTUS I. SCENA VIII.

Argumentum. *Miserum Antonium Theodorus pater ad navem vocat, Triconē vero ad villam mittit.*

Theodorus. Antonius. Trico. Banacar.
Nauta.

Theo. HEus, *Trico! Trico!* Quo te nunc agis? Video te, video; ne te occultes. Numnam is est, an signum pictum in pariete? Non movet? accedam propius. Ah verbero, os hominis, vide.

Tri. Hercle, here, à me exieram pene; ita Deum ardentissime orabam, ut maritimum iter tuo tibi prosperaret *Antonio*.

Theo. Pulchre pius. *He brushes him.*

Tri. Non soleo, vera dico.

Theo.

Theo. O, pulverem excutis mihi, sed ex cute nullum: floccos eximis nimi m diligens; Scelus, ——— Tu mihi corrumpis filium.

Tri. Egon, here?

Theo. Quid fabricas? si sensero.

Tri. Sane tu me adeo probum impelleres, ut, ———

Theo. Quid ut?

Tri. Basta.

Theo. Cedo inquam.

Tri. Ut malus te male fallerem; dico ingeniue.

The. Sentio. Abi tu itaque ad villam, ibi facies opus. Sed audin'? cave ante vesperam redeas.

Tri. Numquid aliud?

Theo. Vespere redito cum villaco una; putare secum volo rationes.

Tri. Narravero quidem, numquid aliud?

The. Eamus jam ad portum, *Antoni.* Heus, *Banacar*! expedi sarcinulas.

Ban. Adsum.

Theo. Has *Dorotheæ*, illas *Antonino*, has uxori ejus *Catharinæ* literas: illos atque amicos salute impertias.

Ant. Fiet. Vale pater.

Tri. Alacriter dixit: Bene est.

Theo. At ego te videro, fili, navem conscendere. Eccum Nautam!

Naut. Hercle ædipol, medius fidius, navem motamini nimis diu.

Theo. Imus jam.

Ant. Ad mortem ego, nisi *Trico* ———

Tri. Sine time.

Actus Secundus. Scena Prima.

Argumentum. *Theodorus securus filii, cum Banacar servo quem ex Mahumetano Christianum fecerat, domum revertitur.*

Theodorus. Banacar.

Theo. FIlius (quod bene vertat) ad portum abiit alacris;
In navem impositum vidi, & procedere eam.
Longiusculè. Res in urbe meas post illa plusculas
Confeci ex sententia. Nunc liquido adeo animo
Domum redeo. *Banacar,* nosti uti te ego hic acceperim
Vagum, inopem, rerum exortem omnium, & quod maximum fecerim,
Eximpio *Mahumetano Christianus* ut fores.

Ban. Here, non vitam modo debere tibi me, sed animam quoque fateor.
Proin perstabo sedulo tuum imperium exequi.

Theo. I nunc intro igitur, tibi mandata ut ger s. *Exit Ban.*
Corpus qui volet utibile, usque exerceat opere.
Corpus item & animum corrumpit otium. *Exit.*

ACTUS II. SCENA II.

Argumentum. *Trico in scapha navem secutus, Antonium reduxit. De potienda Rosabella consilium habent:*

habent: se effecturum promittit Trico Cupis auxilio, libellionis circumforanei. Decem interim aureos, quos Antonio pro itinere dedit pater, Trico accipit properatque ad vestiarium.

Trico. *Antonius.*

Tri. MAne, dum circumspecto. Nemo est. Egredere, in quam; nemo homo est.

Ant. Phrygia agmina circumspexi.

Tri. Quid ais, here? non *Trico* magnus sum ego?

Ant. *Trico* mirificissimus.

Tri. Patrem ire ad portum procul ut videbam limis,
Sectari ego vos clanculũ, quasi sine cauda canis,
Ut abierat ille, in scapham me protuo proximũ,
Remis velisque properans. Accessi navem. Matrem huc cum familia fingo simul recens advenisse, ideoque patrem revocare te, ne frustra abeas: Ita in scapha nos revecti denuo huc: Navis *Londinum* versus volat. At quid nunc vicinis pater? *Londinum* jam filius *Antonius* navigat, *Dii* vertant bene: servus meus *Trico*, optimus *Trico*, opus facit ad villam. Hic villa erit hodie, *Theodore.*

Ant Optime usque adhuc processit ratio. At quomodo nunc? qua causa redii? potiar *Rosabella*?

Tri. Id etiam, ut spero, efficiet *Trico.*

Ant. Utinam!

Tri. Vidistin' modo me alloqui?

Ant. Nempe *Libellionem* istũ circumforaneum qui urbem circitans, libellos clamans venditat.

Tri. Ipsissimum: nomen ei *Cupes.* At, quod haud putaram nebulo major est quam ego sum.

Ant. At *Torcol* nebulo magnus est.

Tri. Nebuloni opponitur sesqui-nebulo, quales ego & *Cupes* sumus. Paululum pecuniæ illi præ manu dederis, mira faciet.

Ant. Ecce s decem aureos, quos pro itinere parcus dedi p ter! haud amplius habeo

Tri. Sat est. Cedo mihi. His ego *Cupem* subornavero; & rem tibi narrabo postea. Nunc mihi adeundum est q oque ad Vestiarium, uti pro ludo locet ornamenta, fallaciam hanc quo ornemus splendide. Hinc tu ad amicum in angiportum p oximum: ibi abdas te, ne videat pater. Tempore accedam ego. Me ride, nisi efficiam.

Ant. Ain? si istoc lepide effeceris ——

Tri. I modo.

Ant. Ne vivam nisi tibi ——

Tri. Etiamne abis?

Ant. Eo, mi *Trico.* *Exit Ant.*

Tri. *Cupes* se mi i operam daturum promisit ho ie: omnem rem ei narravi modo. Venit ecce cum li roru n sportula.

ACTUS II. SCENA III.

Argumentum. *Technas suas meditantur ut Torcol simul & Causidici ementiatur servũ, & Cornu meminerit si venerit Ignoramus; acceptis octo aureis, quibus ut uxorem morosam satis exoret, se hanc rem religiose curaturum pollicetur. It Trico ut Cupi etiam & uxori ejus Pollæ ornamenta ferat.*

Cupes.

Cupes. Trico.

Cup. LIbelli belli, belli, lepidi, novi libelli, belli libelli!

Tri. Heus, libelli belli.

Cup. Q *Trico*, mox tibi operam do. Ita vivam, ut pessimi sunt libelli.

Tri. Quid ais?

Cup. Haud ullum queo vendere: mane paululum obsecro.

Tri. Ocyus.

Cup. Libelli belli: Anguilla Æquivocationis, sive De arte strenue mentiendi cum Privilegio, Per reverendum in diabolo patrem *Andræam Belzebub, Iohannem Cydonium*. Quis emit? quis? hem vide. Quis emit *Belzebub*?

Tri Nemo hercle, nemo

Cup. Vili vendam; *à trois sols, à deux sols, à un sol, à un liard, à un gran diable.*

Tri. Habén'tu fustem Dæmonum?

Cup Fustis Dæmonum? Fustis? istiusmodi liber est, sed prohibitus. Quid eo faceres?

Tri Eo fuste dæmonum *Andræam Belzebub*, dæmoniorum dæmona, cæderem.

Cup. Tut, non læderes.

Tri. Quid ni?

Cup. Os ferreum habet. Libelli belli, belli; *De modo tenendi Anguillã Æquivocationis per caudam.*

Tri Recte, per collum potius. Mox emam.

Cup. Libelli belli. *Pellitier, pellio, pellio, versipellis pellio, De modo vertendi pellem, per ipsum Pellionem.*

Tri. Ne tu nomines, obsecro, *Pellionem*, ne sicut *Plauti* olim nostram vitiet fabulam: pessimus author *Pellio*; cor odio sauciat.

Cup. Nullus sum.

Tri. Pellem ejus utinam haberem insertam stramento.

Cup. St. Tace. Stramenta Sanctos faciunt. Vin' Apologiam pro *Garnetto*? En lepidum stramen!

Tri. *Cupes*, posse & nos sanctos esse spes est.

Cup. Quænam. *Trico*?

Tri. Quod sumus scelestissimi.

Cup. Libelli belli. S^ti *Garnetti*, S^ti *Iacobi Clementis*, S^ti *Raviliaci canonizatio ex Bibliotheca Vaticana Schioppius* vespilio, *Schioppius*.

Tri. Hercules, tuam fidem?

Cup. Parasitus *Schioppius*, De arte parasitandi; liber manuscriptus.

Tri. Videam. Phi, ut scripta olent hominis commictilis? scribit lotio.

Cup. Quis emit? quis? petii.

Tri. O jam satis est, legisti omnia venena.

Cup. In malam crucem omnes libros perditissimos. Quid feci ego? quidve sum locutus? Cur me tot malis perderent libellis?

Tri. Caveas dehinc ab istiusmodi. O putidos scriptores, incendiarios, mundi-turbonidas, plebipistillos, Nobili-perdonidas, Regicidas, Papæ-palponidas.

Cup. Immo apage omnes; sunt annales Volusi: *mais quoy vanno via manniconia*. Habeo tamen aliquos quantivis pretii. *Prologus Caballinus, sive Metamorphosis Messe Davy de Daom: dariis*: Item ejusdem *Milleloquiũ ad cœnam*: *Hastiludium Messe*

Da-

Davy cum Archy de Archivis : Ejusdem Peregrinationes Syn Coriaticæ.

Tri. Et liber & ille, ibit ab excusso missus ad astra sago.

Cup. Meos etiam eccillos libros? *Cupes De Arte bibendi*, auctus, recognitus, & ab infinitis mendis repurgatus, cum adjectione & commentario. *Cupes De Cupedis.*

Tri. Tune pauper amas cupedias?

Cup. Odi istos parasitos bubulos : mihi cum est pecunia, nihil nisi electitia & scitamenta edo.

Tri. Cupes, Cupes, ne cupias mullum, cum sit tibi gobio tantum in loculis.

Cup, Discupiam tamen.

Tri, Quid ita? Non es Cupedinarius?

Cup. Olim fui : sum enim mille-artifex. *Parisiis* eram adolescens histrio.

Tri. Beasti : nam plures personæ tibi sunt agendæ hodie.

Cup. Venetiis serviebam pistori dulciario. Hic placentas, scriblitas, crustula, & omnia scitula faciebamus pemmata.

Tri. Probus tum sublingio.

Cup. Tolousæ, quod volebam maxime, servus œnopolæ fio : pitissabam modice, tantum tres congios indies. Ita herus decoxit. Post ego aufugi in *Hollandiam*: illic circumgestabam pulchre tunicatam simiam. *Romæ* dux eram cæco.

Tri. Ergo ille præstitit tibi cæcam obedientiam.

Cup. Romæ? quidni? Illic qui maxime obediens, cæcus maxime.

Tri. Quid in *Anglia*?

Cup. O la bonne biere d'Angleterre. Ibi ruri primulum caſtrabam ſues: Poſt *Londini* in *Cauſidicorum* hoſpitiis ſubpromus eram.

Tri. Nunquamne in *Hiſpania*?

Cup. Minime vero.

Tri. Qui lita?

Cup. Tres uvas paſſas cœnare nequeo, *Trico*.

Tri. Bene eſt. At meminiſti quid tibi dudum dixerim?

Cup. Probe; me facturum ſpondeo. Mutatis nempe ornamentis, ut *Torcol* quendam ſimulem.

Tri. At torto collo.

Cup. Mimum vide.

Tri. Placet.

Cup. Dein ut *Cauſidici* mentiar ſervum.

Tri. Quin ſi ipſe advenerit *Ignoramus*, memento Cornu.

Cup. Memini: ha, he! Illorũ me nemo novit.

Tri. Atqui ornatus eris ignorabilis magis. Verum uxorem inſtruas etiam, *Roſabellam* quæ agat ſuppoſititiam. Scio verſuta eſt.

Cup. Vel maxime. Allicere autem ut poſſim vereor, moroſa adeo, jurgat ſemper, etiam, *Trico*, me verberat.

Tri. Num Furia?

Cup. Immo *Trico*. Una omnes Furiæ.

Tri. Tales ſi mihi tres uxores forent, duas *Cacodæmoni* darem ea lege.———

Cup. Quanam, *Trico*?

Tri. Ut abriperet tertiam.

Cup. Habeat.

Tri. Quin ego & tibi & illi dedero quod allexerit ambos. Octo ecce aureos.

Cup.

Cup. Da mihi, & ducam *Danaem.*

Tri. Oro te, *Cupes*, per lactes tuas——

Cup. Religiosè orasti.

Tri. Hoc ut cures.

Cup. Curabitur.

Tri. Eo nunc quo tibi & uxori ornamenta feram Hic vide tu sis usque in insidiis: ex re nata, si sit opus machinari subito.

Cup. Fiet: at hic apud me cœnabimus una; fumam hodie hoc.

Tri. Benigne ais, bene tibi sit.

Cup. Vale. Evocabo jam uxorem, ut expugnem auro, nam absque hoc foret, nihil agerem. Jurgabit scio ut solet: ita semper murmurat, quasi murem mandens felis. *Polla*! *Polla* uxor! Heus, *Polla*, *Polla*!

ACTUS II. SCENA. IV.

Argumentum. *Vociferatur primo Polla; dato auro adblanditur, & modo Cupes scorta in ædes non adducat interim, promittit se alio ornatu aliam feminam simulare velle, ut alicui etiam cui nomen Pecus est, tradatur.*

Polla. Cupes.

Pol. POlla, *Polla*? Quid vociferare adeo? numnam ebrius es?

Cup. Essem utinam, mea *Polla*: vini guttulam non bibi hodie.

Pol. Quid hic, *Gurges*, otiosus restitas? ecquid liborum vendidisti odie? ecquid lucelli patet, *Ganeo*?

Cup.

Cup. Nihil prorsus.

Pol. Nihil prorsus? Ego te———

Cup. In malam crucem scriptores istiusmodi; ita libri sunt nequissimi. *Polla.* Imo tu nequissimus, qui nunc libros, nunc vestes meas oppignoras Oenopolis.

Cup. Equidem sic soleo: quin mea *Phillis*, ea propter pœnas dedi tibi.

Pol. Et dabis, etiam dabis. Domi ego esuriens pensum facio, cum tu ridibundus in vinariis madefacis pantices, Vini-bibule. Quod si posthac in œnopolium pedem. ———

Cup, Non pedem in œnopolium?

Pol. Dixi.

Cup. Sine mora age, occidito. Quin porrige frontem, mea *Tulliola*. Quid vini bibis, meum corculum? Dic mihi, anaticula.

Pol. Aufer blanditias. Nisi mihi redimantur uestes meæ,———

Cup. Mi ocelle auree, redimentur. En, vide.

Pol. Unde id auri nactus es, mi vir?

Cup. Jam mi vir. Aurum, quid potes! vin'tibi dimidium?

Pol. Cupio, anime mi.

Cup. Anime mi. O dissimulatricem! Uxor, dabitur tibi, si paululum quid feceris.

Pol. Quid est?

Cup. Nihil., nisi parumper te des utendam amico foras.

Pol. O flagitium hominis! etiam te sciente uxorem dare usurariam?

Cup. Non recte intelligis.

Pol. Quid si nunc faciã ex *Cupe* sis *Corne-lius*?

Cup.

Cup. Fecero ego ex *Polla* sis tu *Corne-lia*.

Pol. Responde: quid ais? Utrum esse malis *Publius Corne-lius*, an *Corne-lius Tacitus*?

Cup. O, *Cornelius Tacitus*. Sed rogaverit nemo te tam deformem stuprum; ne dubites. Ha he!

Pol. Deformem? irrides, aquariole?

Cup. Pulchra uxor, perverse rem intelligis.

Pol. Quid est igitur?

Cup. Potin' ornatu alio aliam simulare femi-nam?

Pol. Possum.

Cup. Atque ut tradere alicui qui *Feem* est vel maxime, pudorem haud extorserit, ne metuas.

Pol. Quemquamne ego hominem ut metu-am, quæ tot viros toties verberaverim?

Cup. Me, scio, sæpius.

Pol. Mihi des aurum; effectum reddam op-time, mi *Cupes*.

Cup. En duos aureos: postquam effeceris, alteros tantos dedero.

Pol. Convenit. Absente me, modo ne scor-tum, quod soles, in ædes obducas interim.

Cup. Ah suspicax, totas noctes tecum dormio.

Pol. Dormis equidem: mallem vigiles. Sin ego tua quæ accubas scorta deprendero ali-quando, per mare, cœlum, terras, inferos——

Cup. Ne dejera.

Pol. Capillis illas in viis protrahens ita labo-rabo, ne tollant pedes postea.

Cup. Nunquam invenies.

Pol. Ea lege opera tibi dabitur.

Cup. Eamus intro, mea *Phillis*; ubi te mone-bo magis.

ACTUS

ACTUS II. SCENA V.

Argumentum. *Antonius & Trico à vestiario ornamenta sumunt mutua, & pro pignore annulum illi subæratum cum gemma fictitia obtrudunt. Sese ornatum it Cupes.*

Antonius. Trico Pyropus. Cupes.

Ant. TEchna quam dixi placet.

Tri. Statim aderit *Pyropus* vestiarius.

Ant. At quid pro ornamentis pignoris illi dabitur?

Tri. Bene mones.

Ant. Pecuniam meam omnem tibi dedi.

Tri. Num quid tibi gemmæ, aut annuli?

Ant. Nihil.

Tri. Quin habet *Trico* annulum, here.

Ant. Subæratum fortassis.

Tri Sed optime deauratum tamen, cui lepidus insertus est *Carbunculus*.

Ant. Adulterinus?

Tri. Scilicet vitrum fuco tinctum; at tam alfabre, ut cuivis imponat facile.

Ant. Cedo, *Trico.*

Tri. Hunc indas digito; maximi præ te ferri facere: forsitan accipiet: st; tace, ipsus adest. Salve, *Pyrope.*

Pyr. Tu quoque: Hem puer, ostende ornamenta à *Monsieur*.

Ant. Cito, nam mihi negotium est.

Pyr. Heus, ocyus, ocyus. Da mihi, inera. Ecce; nego-

nemo est in tota *Burdigala*, qui tibi vel plura vel meliora præbeat. En, vide.

Tri. Hoc te ornatu, here, orna itinerario.

Pyr. En artificium!

Tri. Cupi dabuntur hæc, *Pollæ* illa; quin & ista volumus.

Pyr. Attuli quæ te velle dixti omnia.

Ant. Age, age ocyus, mercedem indica.

Tri. Nempe ut hæc loces in hodiernũ diem.

Pyr. Vin' dicam semel *sane*?

Ant. Quid, malum, morare?

Pyr. Semel ut dicam semel?

Ant. Enecas.

Pyr. Revera, profecto, duos aureos uno verbo dederis.

Ant. Duos?

Pyr. Nummus abesse non potest *sane*.

Tri. Probe dicit, here.

Pyr Imo *sane*.

Tri. Jube dare *sane*.

Ant. Dabo.

Pyr. Octoginta aureis tanti æstimo hæc.

Tri. Bene dicit *sane*.

Pyr. Pignus mihi tantidem oportet dari.

Tri. Nihil opus est *sane*; quippe qui sit ex primoribus urbis.

Ant Quid dubitas?

Pyr. Nihil: Verum artis nostræ leges pignus postulant quidem.

Ant. Annulum habeo nimii pretii.

Tri. Illumne dicis carbunculum?

Ant. Ipsum.

Tri. Pluris nimium est trecentis aureis.

Pyr.

Pyr. Istud in pignus dato.

Ant. Tanti pretii salvum quis mihi præstiterit postea?

Pyr. Habeo hic officinam *sane*.

Tri. Habet *sane*.

Ant. Tu mihi non credis nobili; quid ego nunc?

Pyr. Quid di am, nescio: redde mea mihi.

Tri. Here, hunc ei credas, vir probus est *sane*, jamdiu est cum novérim.

Pyr. Tu me nosti *sane*?

Tri. Novi *sane*.

Ant. Tua fide dedero.

Pyr. Ut scintillat *sane*!

Tri. Scintillat *sane*, flammasque imitante *Pyropo* sane.

Pyr. Vale.

Tri At puer tuus hæc ferat in angiportum proximum.

Pyr. Quonam?

Tri. Ad anchoram.

Pyr. Fiet *sane*.

Tri. Vale *sane*, mi stupor.

Ant. Succedent spero reliqua. Quid si nunc *Ignoramus* venerit?

Tri. Aliquà hinc abstrahemus. Tu modo vide perpetim prope excubes.

Ant. Evigilabo, *Trico*.

Tri. Ego item & *Cupes* hic usque insidiabimur.

Ant. At quid si in patrem incidam?

Tri. Eum etiam quà fallas mox præcipiam. Jam abi & orna te.

Ant. Abeo.

Tri.

Tri. Quin si quid secus acciderit, æquo feras animo: suam namque habet fortuna rationem.

Ant. Ne male ominare: juverit, videbis: sed recipe te ad me quamprimum; nam sine te cæcus sine duce videor.

Tri. Jam ego ero apud te. Heus, *Cupes*! sumite hæc & ornate vos illico.

Cup. intus. Cura aliud.

Tri. Sed quemnam video? *Musæum*, summum amicum & familiarem meum? Daturum sese operam dixit mihi: Ex illo, ut antehac, clectabo aliquid.

ACTUS II. SCENA VI.

Argumentum. *Musæus de servitute sua & Ignoramo queritur, illumque in anigmate Triconi proponit; narrat etiam illi Ignoramum prope esse cum sexcentis aureis. Trico Musæum mittit ut hæc Antonio & Cupi renunciet.*

Musæus. Trico.

Mus. CErvices utinam fregissent parentes mihi, potius quam hero huic tam stulto dedissent *Ignoramo*. Ita quicquid vel dico, vel facio, inclamat semper foris. Quam inconcinne geris te? scholasticos vide gestus: nec equitare, nec, vel equum fræno induere, nec ruptum scis sarcire cingulum. Ubi jam sunt syllogismi quos crepas, asine *Academice*?

Tri. O *Musæe*, ut vales?

Mus. Recte *Trico*, nisi male mihi esset a malo hero.

hero. O si pro meritis accipias depexum bene.

Tri. Quid est?

Mus. Suo me obtundit stultiloquio.

Tri. Annon eloquens & accuratus is?

Mus. Sunt alii; nihil minus ille; ita perversa omnia dixerit. *Pileo pedes, caput calceis induis.*

Tri. Ridiculum caput!

Mus. Trico, narrabo tibi ænigma; tu conjice.

Tri. Narra.

Mus. Quid illud est, quod jure vivit & injuria, quod magnanimum pusillanimum, quod ambidexter & bifrons, quod multa dicit & nihil; quod joca serio, seria joca, quod Anglice, Saxonice, Gallice, & Latine loquitur, neque tamen Anglice, neque Saxonice neque Gallice, neque Latine loquitur; quod leges scribit ne fient captiones; quod captiones scriptitat ne fi ni leges; quod finitum facit infinitum, verum non verum, non verum verum facit.

Tri. Quod verum non *verum facit*, est ille Belzebub *Cydonius.*

Mus. Est, & non est.

Tri. Quod lingua ignota loqui amat, est homo *Pontificius.*

Mus Simile quid, non illud tamen.

Tri. O lapidem me; jam habeo.

Mus. Quid jam?

Tri. Herus tuus *Ignoramus* est.

Mus. Oedipus es.

Tri. Huic monstro quis genitor?

Mus. Pater *Francus solœcophanes*; Mater *Barbara Latina.*

Tri. Ubi gentium natus?

Mus. In magna *Puritania.*

Tri.

Tri. Qua urbe?

Muſ Sive *Aurelia*, ſive *Argentina*.

Tri. Quo cibo victitat?

Muſ. Communi jure.

Tri. Non doctus? ſcit ſeptem liberales artes?

Muſ. Septem? literas novit omnes.

Tri. Dii boni! omnes.

Muſ. Si quidem viginti quatuor ſunt omnes.

Tri. Hon o perpaucorum hominum.

Muſ. Certe pauci ſunt iſtiuſmodi: Attamen quilibet ordo ſtultos & prudentes b nos & malos habet, neque in bona ſegere *nulla eſt ſpica nequam, neque in mala non aliquod bonum.* Paucorum igitur gratia, & totos ordines, & multorum ſtudia inceſſere (quod non nemo facit) ſtultum ego & inhumanum ſemper eſſe cenſui. Poſſem, ſi opus, infinitos celebrare ordinis hujus viros, ingenio, pietate, doctrina præſtantes, adeo vix ut invenias pares, qui Jus patrium (quo nihil ſanctius, nihil æquius) & explicarunt docte, & ſincére dicunt: hos ut æquum eſt merito ſuſpicimus: nam & à nobis & pro nobis ſunt. Scientiis niſi *Ignoramus* hoſtis nemo eſt. *Ignoramus* igitur illuſque ſimiles, qui Eccleſiam & Academias peſſundatas cupiunt.———

Tri. Valeant?

Muſ. Imo eant in morboniam.

Tri. Succenſebunt tibi.

Muſ. Niſi *Ignoramus*, alius nemo. Quid autem ille ſentiat, non ſentiat, nihili facio.

Tri. Vel talem autem in Scenam prodire nefas.

Muſ. Totus mundus exercet hiſtrionem.

Tri.

Tri. Musæe, jam philosophatum satis. Dic jam herus tuus *Ignoramus* quid agit?

Mus. Ipsus jam ad *Torcol* veniet illico: pecuniam numeravit modo.

Tri. Per i.

Mus. Quin ea propter veni ut certiorem facerem.

Tri. Malum, quid non citius? Abi quantum potes ad *Cupem*: jube meminerit cornu.

Mus. Quid est?

Tri. Abi tu; novit is; atque uti continuo renuntiet ad *Antonium*. Sten: in insidiis ambo.

Mus. Propero. Næ malum huic dari summopere cupio.

Tri. Nisi ille statim huc, occisa est hæc res. Væ mihi, adest.

ACTUS II. SCENA VII.

Argumentum. *Attulit Ignoramus sexcentas Coronas, quas pro Rosabella pepegit, Trico ut moras trahat, donec illi ornari poterint, causam agendam proponit satis ridiculam; quam cum ille diutius tractasset, ut patrono suo parem referret gratiam, narrat illi Trico quid contra illum meditatur Antonius, jurasse nimirum illum se castrare velle rivalem suum Ignoramum, si prehenderit.*

Ignoramus cum nummis. *Trico.*

Igno. HIc est *legem pone*: hic sunt sexcentæ coronæ, quas cum *Torcol* indentavi modo pro meo charo corde *Rosabella*.

Tri.

Tri. Attulit. Disperii.

Igno. Si vivo, *Rosabella*, mea stella, dansabo veteres mensuras tecum.

Tri. Isti bene vigilant!

Igno. Hæc est *Indentura & obligatio* de *Rodrigo Toncol*; ibo nunc ad eum in *propria persona*.

Tri. Hui, ut mor ntur. Deinnendus ille est mihi nugis interim. Salve, Domine.

Igno. Sirrah, quis es tu? hah.

Tri. Rem totam contrivi litibus, pauper sum.

Igno. Oh, oh, informa pauperis; abi via, abi via.

Tri. Tuum expero consilium, Domine.

Igno. Consilium? Oh, *legem pone*.

Tri. Danda est offa *Cerbero*: quid agam? nummos hic aliquot subæratos habeo; eos ei obtrudere certum est. Domine, pauper sum.

Igno. Pauper nihil dicit.

Tri. Tamen quia homo in causis optime versatus es, audi quæso causam meam; & hoc quod supereſt, habe.

Igno. Oh, bene est. *Num junxillis ifſue?*

Tri. Iſſue? Quid, malum, nupc dicam? imo Domine, *Iſſue, Iſſue*.

Igno. Declara.

Tri. Pater meus *Grunnio*, filius verris, *Coglionem* habuit avum.

Igno. Quondam avum.

Tri. Recte dicis, *quondam avum*. Sed *quondam* avunculus sororis amitæ meæ *quondam*, qui erat consobrinus aviæ patris mei *quondam*.

Igno. Bene dicturo *quondam allowe*.

Tri. Legavit mihi nigrum equum; verum erat illi curta supellex; nam quid dissimulē, caudam

dam non habuit. Sed quid tum? num ille ergo urticam supponeret ei?

Igno. In taile speciale? Per fidem, jure non potuit.

Tri. Fecit tamen. Nam calcitrabat, altum vibrans pedes.

Igno. Cave hoc.

Tri. Et occidit damas & Phasianos.

Igno. O damage faisant: erit hic *demurra*.

Tri. Et sane mentiebatur Calendarium: nam grandinabat memini.

Igno. Bona circumstantia, & pro te facit.

Tri. O tardos; nec dum; Quin non solum ei urticam subdidit, sed os ei totum pipere replevit.

Igno. Replevir in isto casu non valet.

Tri. Sic opinabar: at ille cum candidi equi fecisset copiam.

Igno. O copitias etiam. *Est in tertio Richardi Primi, potest Coppitias toppare, loppare, & abscariare.*

Tri. Non sinebat tamen; perdidi illo anno: bene est, tu quid sentis jam? Testudines! peribimus.

Igno. Annon ille *blackchevall* erat tuus *Chattle personal*?

Tri. Chattle? erat sane ille *Chattle*, sed veteor de pipere.

Igno. Revera ibi est punctum: nam hic est casus tuus, *Si Iohn an Okes infeoffat Iohn à Stiles de Black-Acre. & Iohn à Stiles capit Black-acre & White-acre, en ce cas tout est void; tout, tout.*

Tri. Num dormiunt isti? At ille piper insufflans saltare fecit etiam, & piper pedere.

Igno. Cum sufflo, salto & petto, est *bona tessera*; ne dubites.

Tri. Sed timeo adhuc de pipere.

Igno. Ne dubites. Habe *Subpena* pro eo tantum, & nisi reddat tibi *Blacke chevall & Whise chevall cum costis & pinguibus Damagiis*, dic quod *Ignoramus* non habet Lex.

Tri. Habeo gratias.

Igno. Vale, nam habeo rem facere.

Tri. At Domine, pro benignitate tua tibi etiam dedero Consilium, quod ex re tua erit: Si tu es *Ignoramus*, fugias hinc quantum potes.

Igno Hah, fugiam? quare?

Tri. Amas *Rosabellam.* hic in proximo.

Igno. Quid tum?

Tri. Illam etiam *Antonius* quidam deperit, qui me audiente castrare *Ignoramum* velle se, si deprehenderit, juravit serio.

Igno. Est in joco.

Tri. Joco? Fuge, inquam, & cave tibi, nam multos secuit ille grassator perditissimus.

Igno Posuisti me in uno corporali timore; & quia sum in loco peregrino, dubito plus: En vide, fabula est in lupus.

Tri. Tandem venit.

ACTUS

ACTUS II. SCENA VIII.

Argumentum. *Intrat Antonius minis plenus. Cupes intro Cornu inflat quasi Castrator: sese abscondit Ignoramus; quem inventum parum abfuit quin Castrarent; at cum jurasset sese ipsum pro Rasabella non iturum, dimiserunt. Iam Antonius ad pictorem abit, ut pictor illi in mala appingat nevulum, quem pater intuens credat illum non Antonium, sed Antoninum Londino huc, Burdigalam nuper profectum.*

Antonius. Cupes. Ignoramus. Trico.

Ant. UBi mœchus ille vetulus qui sponsam meam? nisi ego illum quasi hircum castravero ——

Tri. Audin?

Igno. Solet facere ut dicit?

Tri. Solet equidem.

Igno. Est non compos mentis: habebo *breve.*

Ant. Conduxi qui castraret, statim aderit.

Igno. Sum in uno magno timore, Cliens.

Cup. Trin——Tran. } *Cupes intro cornu sonat ut Castrator.*

Tri. Audio jam.

Cup. Trin——Tran.

Igno. Tremblo, Cliens; quid faciam?

Ant. Audio jam.

Cup. Trin——Tran——

Tri. Hic te abstrudas pone me, ne videant; cito, cito, tam tecte quam potes; tecte.

Cup. Quid agimus; parata sunt omnia; vide.

Ant.

Ant. Heus tu, quendam vidisti'n hic *Nausidicum*?

Igno. Dic me abiisse ad *Londinum*.

Tri. *Londinum* is abiit.

Ant. Modo fuisse hic aiebant.

Igno. Tum est domi, dic.

Tri. Tum est domi.

Ant. Verum haud sic effugiet.

Igno. Cliens, i *fidelinge*, ut si possim faciam *escapium*.

Tri. Tecte, tecte.

Cup. Vide ut it, quid id est?

Ant. Hic latitat. Cur ausus hoc, *Nausidice*?

Igno. Monstra tuum *Testacum est latitare*.

Ant. At intestatus abieris. Eamus intro huc.

Cup. Accedas ad Curiam.

Igno. *Jubeo vos custodire pacem in nomine Regis.*

Ant. Frustra baubaris.

Tri. Patronus meus est, obsecro vos.

Ant. Nequidquam oras.

Igno Quid oro? non vultis inspicere Almanackum?

Ant. Quid ita?

Igno. Per fidem, invenietis signum in *Scorpione*.

Tri. Hercle rem plenam pericli.

Igno. Quid si moriar intra annum & diem? cavete quid facitis.

Ant. Nihil agis.

Igno. *Non audita querela* vultis me judicare?

Cup. Imo judicabere per pares tuos.

Tri. Obtestor vos.

Ant. At redierit huc iflico, si salvum amiserimus.

Igno. Balliate me, Cliens, quæso *Balliate.*

Tri. Meo periculo non faciet.

Igno. Per Deos, si unquam posthæc, tollite *Hispanicos companiones.*

Tri. Quin tu fugis jam?

Cup. Sequere; Sequere, quo fugit?

Igno. Sum salvus, & sanus nunc; titillábo vos; monstrabo triccum de lege. Quoniam juravi, non ibo ipse sed mittam Clericum meum *Dulman* pro *Rosabella.*

Cup. Fugit, ha, ha, he!

Tri. Ha, ha, he!

Ant. Ha, ha, he!

Tri. Ah, vos probe vigilastis modo.

Cup. Quin præsto aderam: prope hinc auscultavi lepidos sermones vestros; næ risu dirupi fere. Servum jam meticulosus miserit. Abscede tu itaque, & orna te cum uxore simul, uti illa *Rosabella*, tu *Torcol* sitis subdititii.

Cup. Eo: rem factam habes.

Tri. Eamus, here. Fallaciæ reliquum per vias narrabo tibi. Eundem est jam mihi ad pictorem, eum ad te adduxero.

Ant. Quid eo?

Tri. In malas tibi appinget nævulum. Eamus. Præcipiam quid nunc facturus, si patri forte obviam accesseris.

Exeunt.

Actus

Actus Tertius Scena Prima.

Argumentum *Antonius dum appingat nævulum, procedit Trico in insidiis: venit Dulman cum Indentura & Coronis ut ferat Rosabellam, Tricho-nem de Portugallo rogat, respondet Trico, Torco esse distorto collo herum suum, ostenditque illi carmina quæ Rosabellæ inscripsit Ignoramus.*

Trico. Dulman. Cupes intus.

Tri. ANtonium discipulum condocefeci probe. Pictor ei jam appingit nævulum.

Dul. Video nullum corpus, sed sum in magno timore, per Missam; nam sunt insani pilei, vocati *Madcaps*, hic in *Burdeaux*?

Tri. At quænam illæc avis?

Dul. Magister meus *Ignoramus* jurabat, quod volebant facere cum *Geldingum*.

Tri. Peregrinus est.

Dul. Bella riota, nonne? tollere instrumenta nostra?

Tri. Scripta in manu tenet.

Dul. Ergo Magister meus dedit mihi unam *literam Attornati*, ad capiendam *seisinam* de quadam *Rosabella*, quam ego nunquam vidi.

Tri. Certe *Ignorami* servus est. *Cupes! Cupes!* num in promptu?

Cup. Admodum.

Tri. Servus *Ignorami* præsto est.

Cup. Tace.

Dul. Video unum ibi, demandabo si novit ejus messuagium ad quem eo: meus Magister dixit eum esse *Portugallum*, & curvo collo; nam eho non novi aliter. Hoh, honeste vir.

Tri. Quid quæris, amice mi?

Dul. Est homo boni gestus. Quæro unum cujus nomen non scio, num scis tu?

Tri. Stipes est vicinus. Qua facie est, quæso?

Dul. Portugallus

Tri. Distorto collo scilicet.

Dul. Sic aiunt.

Tri Mirum ni quæris herum meum.

Dul. Fieri potest ita.

Tri. Meministi primam nominis literam?

Dul. Puto scio.

Tri. Num incipit à B?

Dul. A. B? —— Non.

Tri. An G?

Dul. G? —— Non

Tri. R?

Dul. R? —— Non, Non.

Tri. T?

Dul. Ha, mane, Imo T. T.

Tri. Torcol?

Dul. Torcol, Torcol: pestis capiat. Habeo nomen ejus in nigro & albo hic. An tu es ejus serviens?

Tri. Si Signior.

Dul. In bono tempo: quæ est tua nominatio?

Tri. Quid nunc dicam? —— *Mendoza*.

Dul. Mendoza, in bono tempo.

Tri. Quid est tibi nomen isidem?

Dul. Dulman, *Ignorami* senior Clericus.

Tri.

Tri. Dulman Ignorami? in bono tempo. Aureos etiam attulisti, *Dulman?*

Dul. Sexcentas coronas hic, & Indenturam, *Mendoza.*

Tri. In bono tempo. At scin' cujus sit hæc scriptio?

Dul. Est mánus mei Magistri.

Tri. Recte, Carmina hæc inscripsit huic nostræ *Rosabellæ.*

Dul. Pimpillos, Tursos, ad ludos ibis & ursos. Belle, belle dicis verum; sunt ejus revera, istinam ego possem facere talia. Sed quæso jam clama magistrum tuum huc, ad dandam mihi liberatur. m *Rosabellæ.*

Tri. Mox aderit.

Dul. Est hic honestus sodalis, warrantizabo. Utinam veniret *Rosabella.* Videor esse in Fortesta nunc: ita timeo *taxam de Hornegelt.*

ACTUS III. SCENA II.

Argumentum. *Iam Cupes prodit dissorto collo Torcol sese simulans, aliquasque Portugalli sermonis reliquias garrit, quo magis ipsus videatur. His Dulman fallunt, Indenturam Coronas & signum quo Torcol sciat esse, Ignorami servum expiscantur.*

Cupes. Trico. Dulman.

Los diablos te gannan picaro. Hem, ergo hoc mihi verbero.

Dul. Hic est *Portugallus* cum curvo collo, scio: sed doleo quod est iracundus cum eo.

Cup. Annon Domini mei honorificentiſſimi amicum (ſalve Senior) in ædes huc adductum oportuit furciferi ſa tem ut viin aliquid guſtaret more *Anglico*?

Dul. Gratias.

Tri. Neſti haud ita faciunt.

Cup. *Trukan Villaco*, etiam mutis? Ubi *Diego*? ubi *Alonzo*? ubi *Pedro*? ubi *Guzman*?

Tri. Neſcio, here.

Cup. Neſcis, here? ego de te ſic puto.

Dul. Magiſter *Torcol*, noli quæſo chafare propter me: eſt bonus ſerviens certe.

Cup. Scilicet; at Senior, attuliſti Senior?

Dul. *Ouy, Ouy*, Magiſter meus miſit tibi ſerenitas coronas hic.

Cup Tantum eſſe oportet. Heus furcifer, cui dico? *Mendoza!*

Tri Here.

Cup. Numera.

Dul. Hic e iam eſt tua *Indentura*, vide manum tuam & ſigillum.

Cup ——*Rodrigo Torcol*: ita eſt ut dicis.

Dul. Nunc delibera *Roſabellam* mihi ad magiſtri mei uſum.

Cup. Mane paul lum. Indica mihi primum quid ſecreti id ſigni e ſt, quod inter me & herum convenerat tuum.

Dul. Dicis bene. Ne ſit breve erroris, injunctum eſt mihi vellere te per naſum.

Cup. Per naſum, Senior?

Dul. *Veniat naſus in Curiam naſalem & faciat homagium naſatorum.* Veni, ha, he; hic rus meus eſt tam jocandus vir. Veni inquam, ha, he; hic eſt per fidem.

Cup.

Cup. Novi ita esse: at sciens tentavi, an id tu scires: id signi est mehercule.

Dul. Imo hercle.

Tri. Numeravi probe: verū hunc spectamodo.

Dul. Est currens, mihi crede.

Cup. Nihil moror. Quod tibi nomen, amice?

Dul. Dulman, ad tuum servitium.

Cup. Cape hoc; sis igitur *Dulman*, cape inquam. Age, *Rosabellam* huc tu adducito, atque vinum generosum huc affertō; & saccharum etiam. Audi'n?

Tri Quid?

Cup. Saccharum etiam, scelus, more *Anglico*: senior, saccharum.

Dul Profecto non est necesse: est postremum quod feci.

Cup. Quid jam ——— quid ——— amice *Dulman*, at bibes saccharum, senior.

Dul Est valde curtesius homo.

Cup. Meis verbis herum ora quæso, ut *Rosabellam* bene & amanter curet; nam ego illam pro filia educavi mihi. Cor uritur nunc, cum ejus abitum cogito, verum illam in delitiis habebit, scio, scio.

Dul. Sis certus de eo, habebit *curtesie d'Angleterre*. Scio dabit *bonam Junctturam*, nam ego scripsi. Sed quæso delibera mihi *Counterpanam Indenturæ* Magistri mei.

Cup. Sane reliqui apud Notarium, sed ipse mox attulero.

Dul. Da mihi *acquittantiam* tum.

Cup. Heus vinū & saccharum, furcifer. Ubi es

Dul. Veni presenter post me, quæso.

Cup. Fiet.

ACTUS III. SCENA III.

Argumentum. *Polla flens introducitur, & personata, quæ huic Dulman pro Rosabella traditur; abit ipse vino & saccharo plenus.*

Polla. Trico. Cupes. Dulman.

Tri. INtellexti'n *Polla?*

Pol. Iou'n ut taceas?

Tri. Atque ut affleas vide.

Pol. Deum fidem, si me irritassis ———

Tri. Pax: taceo.

Cup. Eccum adest.

Dul. Deliberā eam mihi.

Cup. Rosabella, cognata mea, filia potius, huic te nunc dedo quo is ad virum te deducat tuum. Jamne à me abitura animula mea? proh dolor. At tu ne fleas obsecro.

Pol. Patruemi, mi Pater potius, quanquam illi nubam, ubi bene mihi erit —— attamen abs te abscedere ———

Cup. Lachrymas excussit mihi.

Tri. Quis temperet à lachrymis, *Dulman*?

Dul. Non ego equidem.

Tri. Haud ego certe, *Dulman*: heram nactus es perquam suavis indolis.

Dul. Certe videtur, tenera & amans pecia, quanquam maskata est.

Tri. Personalis mos est virginibus hic in viis.

Dul. Bonus mos.

Cup. At hanc tam bene nuptam dari, est quod lætemur magis.

Dul.

Dul. Dicis verum per Missam.

Cup. Simus igitur hilares.

Dul. Dicis valde bene.

Cup. Rideamus.

Dul. Si vis.

Cup. Bibamus.

Dul. Si vis.

Cup. Vinum.

Dul. Si vis.

Cup. Cum saccharo, senior *Dulman*.

Dul. Si vis: sum ad omnia quarè.

Cup. Præbe tu. hem bene, senior *Dulman*.

Dul. Gratias

Cup. Hem inde saccharum, saccharum more *Anglico*, senior. inde saccharum, ut dulce bibat, dulcis *senior mio*. Ad hucsaccharum, fusciser.

Dul. Sic. sic. Ad *te* magister contra es dispositus.

Cup. Gratias: Fiatsas, bibe meliuscule: da saccharum, scelus.

Dul. Certe benefeci jam, capiam congedè te.

Cup. Senior, vale: vale cognata, fac boni frugi sies.

Pol. Vale vale.

Dul. *Adieu* Magister *Mendoza*.

Tri. At Senior *Dulman*, cape hoc saccharum etiam, cape inquam.

Dul. Gratias bibam salutem tuam in *Anglia*, pro hoc.

Tri. Vale.

Dul. Vale; quam curtesii?

ACTUS III. SCENA IV.

Argumentum. *Hac in scena abit Cupes, ut nova ornamenta induat, quibus se Dulman esse simulet. & Miscellanea loquitur, quæ didicit cum subpromus esset Angliæ in Cantabrigiensium hospitiis.*

Cupes. Trico.

Cup. VAle, caudex.

Tri. Vale saccharum, saccharum.

Cup. Nescit quem Cyathum bibit: *Anglorum* in bello bene gesta gula sæpe perdidit.

Tri. Adhuc saccharum, saccharum, mi furcifer, ut dulcis es? sine te osculer, mi verbero.

Cup. Sat est; mittamus jocos, ibo nunc atque aliud ornamentum capiam. *Dulman* esse assimulabo me.

Tri. O saccharum *Dulman*; nosti signum?

Cup. Nisi nasum illi probe vellicem———

Tri. Aurum fero hoc, & syngraphan etiam.

Cup. Indenturam, *Trico*; ex quo *Londini* subpromus eram, verba istiusmodi multa memini, loquar miscellanea.

Tri. Dulman illum Leno bene non novit, scio.

Cup. Me multo minus.

Tri. Quin deprehensus scis mentiri?

Cup. Ita didici ex *Iesuitarum* libris, ut uni soli cedam *Belzebub* Cydonio.

Tri. Mi *Proteu*, cessamus nimis. Ad *Torcol* ego hinc continuo confero me. Simulabo ei aliquam conditionem ferre quæ in rem suam fiet; optima ubi erit occasio, tu interveni——.

Cup.

Cup. Serviam *Scenæ*.

Tri. Ita illum nos fortius fallemus amb.o.

Cup. Jam eo ornatum me.

Tri. Ego ad *Torcol*: domi ne non sit vereor Tic, Toc, Tick, To k.

Pulsat foras.

ACTUS III. SCENA V.

Argumentum. *Trico cupit Lenoni Torcol quasi palpum obtrudere, sed nihil audit, ut qui jam Triconere novit satis; post emo illi quasi iratus maledicit Trico.*

Torcol. Trico.

Tor. ARiolus sum: hic adesse te jam præsagiebat animus mihi.

Tri. Senior, tuam scilicet *Surdam* amo perdite.

Tor. Scilicet amas *Surdam*? Abi, abi, ipse jam vigilo.

Tri. Attamen ego nunc veni in rem tuam, tecum ut agerem, *Senior*.

Tor. Senior, fallere me tu haud potes, *Senior*.

Tri. Egon' ut id velim?

Tor. Prædixti hodie.

Tri. Joco dixi.

Tor. At serio caveo; abi *Senior*, abi.

Tri. Tribus expediam, audi quæso.

Tor. Nihil audio; præsertim de *Rosabella*.

Tri. Quid feci unquam ego mali tibi?

Tor. At quid boni, inquam? cum te video, damnum video.

Tri

Tri. Spero mox aderit, quin mihi haud credis, *Senior.*

Tor. Minime *Senior.*

Tri. At luculentam fero conditionem tibi.

Tor. At ecquid auri, aut argenti?

Tri. Cuditur.

Tor. Vale.

Tri. Mane. Postquam *Antonius Rosabellam* de tam iri *Ignoramo* sciverat, sui impos fere, nummos quæsivit undique; tandem ab amico mutuo sumpsit plenam gemmatum atque auri Cistulam.

Tor. Fabulæ.

Tri. Illam is oppignorabit tibi.

Tor. Putas nescire me quid jam veneris, *Trico*?

Tri. Fallere te, censen?

Tor. O *Trico*, tu qui aurum & gemmas habes, nummos non habes. Quantum quisque sua nummorum servat in arca, tantum habet & fidei.

Tri. Ego vero ut te fallerem, *Senior*?

Tor. *Si Senior.* at si possis.

Tri. Quin sex aut septem primarii viri satisfecerint tibi?

Tor. Lites metuo. Frustra sunt tricæ tuæ, *Trico*. Nam *Rosabella*, ne nescias, jam datur *Ignoramo*.

Tri. O hominum homo? Jam dicam enim——

Tor Jam.

Tri. Scelestissime, vilionũ omnium colluvies.

Tor. Nihil agis, abi quæso.

Tri. Quid tu quæso?

Tor. Quæso abi.

Tri. Senior——

Tor.

Tor. Frustra *Senior.*

Tri. Incurvi-cervicum pecus.

Tor. Maledic jam.

Tri. Nisi ego aliqua tibi.———

Tor. Minare ?

Tri. M. be M. be———

ACTUS III. SCENA VI.

Argumentum. *Cupes atramentarii habitu pro Dulman venit, quem Torcol ex sermone & habitu Ignorami servum esse suspicatur, hunc cupit quasi abducere Trico, quo visus Leno sycophantiam suspicetur, at ille tradita Indentura, numeratis Coronis, & ostenso signo, de quo convenerat inter Torcol & Ignoramum (nimirum ut Lenonem per nasum velleret) quamvis sycophantam hunc esse à se conductum admonuisset Trico, intro admittitur ut Rosabellam auferat, Cupes abit ut observet Ignoramum.*

Trico. Cupes. Torcol.

Tri. SAtis lepide ornatus es, mi *Dulman*, ut condecet atramentarium.

Cup. Quasi oblitus mei, gestabo in aure calamum etiam. Eamus jam, mi *Dulmanule.*

Tri. Surdamne haud licet alloqui, *Senior* ?

Tor. Ego sum surdus, *Senior.* Sed quis illic homo est ?

Tri. Peregrina facies.

Tor Unde gentium, aut quis sit, nequeo noscere.

Tri. Qui sit quid tua refert ? Audin obsecro ?

Cup.

Cup. Video bonam travaliantem observationem ingrossabo scripto.

Tor. Peregrinator est, opinor, observat nescio quid.

Tri. Stultus videtur: ut hians circumspectat & etiam calamum in aure gestat.

Cup Sed ubi inveniam illum? utinam haberem *Inventarium.*

Tor. Ex sermone & habitu hunc esse oportet *Ignorami* famulum. Syngraphum opinor haber.

Tri. Novi jam quis sit.

Tor Quis?

Tri. Quidam *Anglus*, amici amicus mei: I intro; illum jam ego adibo.

Tor: Subolet *Trico*, jam ego manfero.

Cup. Hic circum dixit habere messuagium.

Tor. Certe ipsus est quē volo, optato advenit.

Tri. Ignorami servus est: perii.

Tor. Præsensit veterator.

Tri. Occidi.

Tor. En ut pallet!

Tri. Heus tu!

Tor. Vide.

Tri. Heus tu!

Tor. Euge, heus tu!

Tri. Heus inquam.

Tor. Heus inquam ad me.

Tri. Quem quæris? me percontare, te certiorem faciam.

Tor. Eho, me percontare: sine eum ad me accedere; te certiorem faciam.

Cup. Quis vestrum certificabit me, ubi est messuagium cujusdam *Portugalli*.

Tor.

Tor. *Portugalli* dixtin'?

Tri. Certum te faciam ego. Non hic, longe abhinc habitat *Portugallus*.

Tor. Heus tu mane dum, nequam hic est.

Cup. Cur me mockatis ita? qui mockat mockabitur.

Tor. *Trico*, verba mihi dare non potes, *Trico*: certus hunc esse *Ignorami* servum; illum eo jam cupis abducere video, video.

Tri. Disperii.

Tor. *Vritur.* Equidem me adfuisse gaudeo.

Cup. Estis floutatores: Ego ibo viam.

Tor. Ehodum ad me, quem quæris?

Tri. Quæris? Abi tu: eum absolvam illico.

Cup. Quæro *Portugallum* mercatorem.

Tor. Hem, me quærit.

Tri. Amice mi.

Tor. Blande.

Tri. Sequere, adducam ad ædes, sequere.

Cup. Quid vult hic socius.

Tor. Ha, he, sinam paululum.

Tri. Sequere inquam per viam tibi vinum dedero, & saccharum, saccharum etiam.

Cup. Quid saccharum.

Tor. Ha, he, vinum & saccharum.

Cup. Ex Physiognomia video hic est Nebulo in grano.

Tor. Vel maxime.

Tri. In malam rem; tune is es, aut vales? profecto vix te noveram.

Tor. Optime.

Cup. Tu me nosti; an putas me esse *Noverint universi*.

Tri.

Tri. Annon tu me nosti in *Anglia*? specta modo.

Cup. Specto Nebulonem. Ego quæro quendam cum curvo collo, qualis tu es.

Tri. Immo qualis tu es talem quærit, non te, sed amicum meum qui distorto collo est itidem, qualis ipse es,

Tor. Verisimile, ha, ha, he.

Tri. Quem putas servum *Ignorami*, non est, *Tercol.* non, non.

Cup. Quis dicit ita, nam ego veni à magistro meo *Ignoramo* cum Indentura & sexcentis coronis. Quid facis post me? cur me calcas? cur jungas & noddas, & nutas mihi ita?

Tor. Ha, ha, he, ho, ho.

Tri. Egone te tango, aut nicto, aut nuto, asine.

Cup. Sum nimis callidus asinus pro te.

Tri. Ego loquar tecum.

Tor. Ha, he, jam frendet, jam furit.

Tri. Num tute *Ignorami* servus? non es scio: st; eamus ad cænopolium.

Cup. Cum peste tibi quid vis cum me? cur facis signa, & winckas, & nutas ita?

Tri. Egon.

Tor. Imo vide ut innueris *Trico* oculis, manibus, pedibus, Nihil agis.

Cup. Per collum & facionem tu es ille quem demando, scio.

Tor. Memoras nomen ejus quem quæritas?

Cup. Est. est,———

Tri. Dixtin'?

Cup. Est———mane———

Tor. Ipsus non est, nomen nescit.

Cup.

Cup. At habeo: in indentura est.

Tri. Habes: quam facile jam, nisi forte adfuissem, poterat interverti?

Cup. Est, jam video, *Rodrigo Torcol.*

Tor. Recte.

Cup. Tu es ille?

Tor. Imo sum.

Tri. Harum vorat. Verum quod tibi nomen?

Cup. Dulmau, ad tuum servitium. Porro tibi flagium à meo magistro *Ignoramo.*

Tor. Ubi aurum, & Syngrapha?

Cup. Hic est Indentura, vide tuam manum & sigillum.

Tor. Hæc Indentura facta est 19. Die Aprilis inter Ambidextrum Ignoramum *de una parte &* Rodrigo Torcol *de altera parte.* Hum hum, *figillatum deliberatum*, hum hum—— *Rodrigo Torcol*: est ut dicis.

Tri. Interii.

Tor. Trico jam insanit. At præterea quid arcani signi cedo; nolo mihi os sublini.

Cup. Non os, sed nasum volo, *veniat nasus nasaliter in Curiam, ut faciat homagium nasale.*

Tor. O placide hoh, placide. O, oh, oh.

Cup. An est signum?

Tor Oh clementer, signum est, sat est, oh, oh,

Cup. Putabas me nescire.

Tor. Id signum est. At tu audias tamen.

Cup. Erat pro uno bono momento.

Tri. Non sentis stulte, ut te ludos faciat, qui te circumducit naso quasi ursum?

Tor. Qui nasum non habet, naso circumducitur: non cuivis datum est habere nasum: ego habeo, *Trico.*

Tri.

Tri. Vt falli video.

Tor. Falli quippiam? omnino nolo falli.

Tri. Meministi quid tibi prædixi hodie?

Tor. Te velle fallere me, nempe fallere.

Tri. Scilicet.

Tor. Scilicet, ha, ha, he.

Tri. Jam te fallo.

Tor. Scilicet.

Tri. Equidem hic homo non est *Ignorami* servus.

Tor. Non, non, non est, scio.

Tri. Sycophanta merus est.

Tor. Quippe ni.

Tri. Quem ego sic ornatum conduxi ut te falleret.

Tor. Scilicet.

Tri. Me hercule vera dico.

Tor. Quippe ni.

Tri. *Rosabellam* is, ni caves, subducet tibi.

Tor. Ha, he.

Tri. Mirum quod nec juranti credis.

Tor. Credo tibi, ne dejera credo.

Cup. Hæc est bona nota, imbreviabo.

Tri. Mediusfidius jam jam fallo te.

Tor. Fallis mediusfidius? hic tantundem auri, hic syngrapha mea indicavit quod inter nos convenerat signi; quid ni fallor, *Trico*?

Tri. At vide ne aurum illud *Tholosanum* sit.

Cup Profecto est bonum aurum, est totum in *Rose-nobles*.

Tor. Fallor, jam fallor.

Tri. Ecfelli.

Cup.

Cup. An vis babilare omnem diem cum illo? delibera m hi *Fosabellam.*

Tor. Dabitur tibi.

Cup. Nam ego habeo magnum opus domi ingrossare Agreamentum, Quimbib'os, Indenturas, Pilicoccos, Calimancas.

Tor. Verum dic mihi quid subnotasti scripto modo?

Cup. Oh, ho, erat travellatoria observatio. Notavi quod 15 *Maii*, vidi unum *Portugallum* cum curvo collo sic apparrellatum, & quod ille cognat s nebulo vult fallere te. Ponam in printo.

Tor. Nota bene.

Cup. Deb s etiam dare mihi *counterpanam Indenturæ* magistri mei.

Tor. Et hoc, & illud fiet, aurum ubi numera vero. Eamus intro.

Tri. Jamne abis, semen scelerum, sacrilege, sacerrime?

Tor. At ego fal'or, *Trico*, nunc fallor.

Tri. *Triconem* convenisse memineris, *Senior.*

Tor. Memini, *Senior.* Ego ad *Surdam* eo nunc: numquid vis mandare, *Senior?*

Tri. M. be Dor, M. be ——— ha he, quo magis cavebat cautor, captus magis: Sed jam hinc ibo: *Ignorantum* observare volo, ne prius veniat, quam *Cupes* cum illa exeat. Post me recipiam ad *Antonium*: Nævus ille mihi perplacet. Dolum procudam dolo.

ACTUS

ACTUS. III. SCENA. VII.

Argumentum. *Rosabellam Cupes in ædes suas inducit, & fores obserat, ipse statim ad unopolium festinat.*

Cupes. Rosabella.

Cup. Hic est Counterpana magistri mei *Ignorami*. ha, he. Os illi probe sublitum.

Ros. Verum dic serio amabo, jamne tu me ducis ad *Antonium*.

Cup. Si vis puella, ipse ducam.

Ros. At quanquam sors sinistra me mala habuit, scias, quisquis es, haud sum ignobili oriunda sanguine, Sic paupercula licet (præfisicine dico) dotem habeo pudicitiã, & ingenuos mores.

Cup. Eja pudicitiam in lupanari crepas?

Ros. Ut solis radii in sordibus non inquinantur, itidem nec animus pudicus inter impudicos.

Cup. Ha, he! Feminæ crystallinis vitris sunt simillimæ: serves summa cura, occludas, obseres, aliquando confringuntur tamen; quippe quæ fragile mercimonium.

Ros. Nobilis mihi pater erat, is me bene educavit *Fesse*: atque patruus hic, sceleſtus alias, adhuc usque me pudice habuit tamen.

Cup. Atqui haud ego te ad *Antonium* adduco jam.

Ros. Atqui me jugula ergo. Præbeo ecce cervicem, funde sanguinem.

Cup. Ad *Turcos* potius reducam te.

Ros.

Ros. Ne saxis obsecro. Nam vinctam is me acte tenuit modo; nunc pejus habebit insuper: si quid ingenui sanguinis habes, amabo (munus erit) occidito me.

Cup. Bonum animum habe: joco dixi omnia; ad *Antonium* ego mox deduco te.

Ros. Obsecro ne me irrideas.

Cup. Vera dico, ita me dii ament: statim hic ipse aderit.

Ros. O spem insperatam!

Cup. Eamus, ne deprendamur. I intro.

Ros. Probe agas, quæso.

Cup. Agam equidem. Fores observabo, & mox rediero. Jam ego opsonatum ibo hinc; hilarem hunc sumam diem, vino & victu lepido. At primum mutabo vestes hic in Proximo.

ACTUS III. SCENA VIII.

Argumentum. *Ignoramus Pollam pro Rosabella accipiens, Dulman verberat; fugit ille, Pollam irritat etiam quæ à pugnis abstinere non potuit: abiens verbis miscellaneis daemoniacum esse vult narrat victima.*

Pecus. Ignoramus. Polla.

Pec. MAgister, ego non potui invenire *Dulman*.

Igno. Non? *facias hutesium & clamorem* post eum.

Pec. Puto fugit.

Igno. Abi *Pecus* facias *anachimi*.

Pec.

Pec. Faciam in facto.

Igno. Quæ miſpriſio, quæ diſparagiatio eſt hæc? In nomine diaboli qu e es tu?

Pol. Sum *Roſabella*, ſenior.

Igno. Roſabella? roſa diabla. Sine dubio es Ribalda, quæ vivis in Tiplandis & lupanaribus. Quid ais?

Pol. Sum *Roſabella* alias *Bella roſa*, ſenior.

Igno. Tu es bella roſa & ſuavis flos: habes faciem veteris bovis, non *concordat cum recordo*, ſcio.

Pol. Sum tamen *Roſabella* ſignior mio.

Igno. Per faciem tuam jurarem quod es Hagga & Hobgoblina.

Pol. Talia verba comminiſcere, ut nihil plane intelligam.

Igno. Non intelligis? dico quod es una ſorciera & maga.

Pol. Ha he. Sagam me eſſe, & maleficam dicis.

Igno. Rides? At ego indictabo te pro ſorciera ut es, *Quod tu ſpinſter* (diſcam nomen tuum) *Deum præ oculis non habens, ſed inſtigatione diabolica ſeducta, quaſdam malas Diaboli artes, vocatas* Witchcraft & Sorcerie, *practicaſti in, ſuper, & contra perſonam Ambidextri Ignorami*: I onam te ſuper patriam ſi vivo,

Pol. Quid ais, mi Animule?

Igno. Animule? *ouſter le main*: tu equitas in acre ſuper broomas & baculos.

Pol. Meum corculum, quid adeo ſuccenſes tuæ *Roſabellæ*?

Igno. O ho, adhuc *Roſabella* tu: Non compos mentis

mentis sum. Per fidem meam puto quod sum sorcerarus in bono serio. Quid glorasita super me? Sentio nescio quid. Sed si possum trahere sanguinem de ea primum non curo. Adventurabo: non audeo; immo audeo. *Puttana de diavolo.*

Pol. Mane, sandalia dum exuam mihi.

Igno. Ego te scalpam pro sorciera ut es.

Pol. Minare? discobinabo ego te. Itane, longurio, etiam ausus irritare me?

Igno. Oh ho! *vi & armis & manu forti?* oh moderata misericordia; saltem licentia surgendi.

Pol. Ornabo te ut dignus es, Venefice.

Igno. O superfedeas de non molestando: custodi pacem, custodi pacem.

Pol. Sumne *Rosabella* jam?

Igno. Et quid vis. Profecto ego sum mahemiatus. Habebo appelam de plagis & mahemio.

Pol. Abin' dæmoniace, annon?

Igno. Abeo; sum valde brusatus. Ibo ad mansorium, & dicam orationes meas: sed tu dabis *Gultwitt*, sorciera?

Pol. Cornicaris, larvule? medius fidius opinor hunc hominem esse dæmoniacum: verba certe magica loquitur. Nunc domum ibo, & vicinis hæc narrabo ut caveant ab illo dæmoniaco. At occlusa janua est. Feci male quod claves haud abstulerim; sed forsan aliquis intus est. Pultabo. Tic tock. Tick tock.

ACTUS

ACTUS III. SCENA IX.

Argumentum. *Polla cum domum venisset, Rosabellam obseratis foribus ad fenestram videns, marni scortum suspicata, abiit per cauponas omnes Cupem ut perquirat.*

Polla. Rosabella ad fenestram.

Ros. QUis est? quid vis tibi?

Pol. Eja, pulchre. Dominam aliena rogat quæ est, quæ velit. Tu quænam es? aut quid hic agis, malum?

Ros. Pater familias redierit illico.

Pol. Prædixin'hodie? Viri mei bellissimi pellex hæc est.

Ros. Loquere ut decet: non sum istarum operarum ego.

Pol. Nempe hoc illud erat quod me tam propere amandabat foras, hanc ut ductaret interim. Siccine scortum in ædes obducier ob oculos mihi? hæccine ut patiar? ego te Scortum scortorum.

Ros. Mitte male loqui: alia sum quam rere.

Pol. Meis in ædibus? Annon sat est dotem meam comedere, quin scortetur etiam?

Ros. Me, Oi me, oi miseram, quali mandatam viro?

Pol. Stulta, quid fles? At ego & illum, & illam, & illos omnes faciam ut fleant, & fleant hodie. O si possem fores effringere;

Ros. Oi me, insana est'hæc mulier.

Pol.

Pol. Ibo potius, atque per omnes cauponas ubi est perquiram; fustem alicubi invenero, quo ulciscar. Hei mihi, quod non sunt longiores ungulæ.

Exit.

ACTUS III. SCENA X.

Argumentum. *Cupes cum caupone invenit Pollam cantantes, ipsamque vituperantes: illos & fidicines strenue verberat, Capones, Phasianos, cæteraque bellaria humi projicit, vinumque omne effundit, clavemque nacta, Rosabellam pro scorto deturbat foribus, quæ misera quo ear nescit.*

Cupes. Caupo. Fidicines. *Polla. Rosabella.*

Cup. O Festum diem! multum obsonavi bonarum rerum ex sententia: Fidicines etiam quo simus lætiores conduxi mihi; sed ubi sunt; O mei sacerdotes; quæ libastis sacrificia; vinum, placentæ, capones, mihi deo vestro perquam accepta sunt. O Gallinaginēs, Phasiani, Perdices, ut ego vos amo & colo! Vos estis avium Nobiles; ecce quam pulchre & magnifice amicti! ut vos sector lubens! Anates. Anseres, & id genus avium, plebei sunt & rustici, illos nihil moror.

Pol. Tandem reperi. Hui, quantum suo pavit convivium scorto? subausculabo paululū.

Cup. O amica mea pinguicula, capo nudus, quanto pulchrior es uxore *Polla*?

Pol. Ain' vero.

Cup. Ut te basio lubens! quam dulce osculum! multo dulcius osculo vxoris *Pollæ*.

Pol. Etiam mihi caponem præfers? at haud inulte.

Fid. Fædam uxorem habes.

Pol Ego te etiam ——

Cup. Nihil magis; larva, *Gorgon*, *Styx*, *Scylla*, *Hydra*, *Harpya*, omne monstrum est.

Pol. O Dii! vix me reprimo.

Cau. *Cupes*, cantemus, quæso, istam cantiunculam de uxore tua *Polla*.

Cup. Quamne ego apud vos in œnopolio composui?

Cau. Eam ipsam, amabo.

Pol. etiam occentor? væ mihi; imo væ nobis.

Cau. Cantemus.

Cap. At si rescierit illa?

Cau. Quid tum?

Cup. Leæna rugiens est; vel hyeme cum *Borea*, quam cum ea habitare malim.

Pol. Vera ariolare; jam vos ego fulminabor illico.

Cau. Incipe, quæso.

Cup. Circumspiciam primum, hic ne prope sit: tremo cum cogito.

Pol. St, me occultabo.

Cup. Nemo est, agite jam *Fidicines*.

Pol. Per urbem cantor? verum nisi vos incantem itidem —— *Cupes & alii cantant.*

Cupis uxor Polla, ô si frangat colla;
Polla, Colla; dispereat, intereat.
Vxores pari sorte, pereant pari morte;
sorte, morte; dispereant, intereant.

Omnes whooh, ha, ha.

Pol.

Pol. O si fulmen haberem, quo ferirem omnes.

Cau. Iterum, qnæ o. *Cupis uxor Polla, ò si frangat colla,* &c.

Pol. Durare nequeo. *Polla vestra colla——— thwicke thwacke.*

Cup. Occidi.

Cau. Oi me!

Cup. Hei mihi!

Fid. Væ mihi!

Pol. Hæc nova cantilena est.

Cup. Obsecro, uxor.

Fid. O me perditum! fides fregit; periit victus; perii ego.

Pol. Quid non canitis jam?

Cup. Heus *Fidicines*, Lachrymæ.

Pol. Hem tibi, fœda sum ego.

Fid. Oi me, oi me! *Exeunt Fidicines.*

Pol. Ego fidibus canam; num cantor? Hei mihi, anhelitus mihi deficit.

Cup. Ubi terrarum sim nescio prorsus, siquis me rogat nunc; vin' bibere vinum, meum mel.

Pol. Meum fel, ipsa propinabo tibi, atque invitabo ad cœnam meretriciam.

Cup. Obsoninm projicis? num mittis missilia imperatoria? hem si proba es redde rursus: occidi, vinum etiam effundis? saltem parce vino. Oi me! purpuream vomit ille animam. *Polla*, me interime, de nobis facile est, scelus est jugulare Falernum.

Pol. Nunc invocato pellicem ad cœnam, qua digna est.

Cup. Hercle uxor, non est amica mea.

Pol. Da clavem; da, da, da; fores effringam igitur intro huc irrumpam.

Cup. Nihil audio; illi oblitus fui narrare antea, *Roſabellam* me huc ad ædes adducturam meas.

Pol. Meretrix, faceſſe ædibus, ædibus faceſſe, meretrix.

Roſ. Hei mihi, quo me ejicis?

Pol. In lupanar, quo digna es.

Cup. Uxor, probri ſum inſons, ei me, quo me vis abire?

Pol. In malam crucem, proſtibulum.

Roſ. Ne me interime.

Pol. I modo, I ſcortum, I, I.

Roſ. Oi me, abeo.

Cup. Abiit; perii; *Roſabella* eſt, uxor; non eſt amica mea.

Pol. Ego tuas *Roſas* ——— *bellas* ——— tu mortem præoptas mihi, *Polla frangas colla.*

Cup. Uxor, ſi cauſam ſcires cur tibi mortem optaverim, haud excandeſceres ita.

Pol. Ain', quid eſt?

Cup. More fit, mori ſuam quiſque uxorem ut velit.

Pol. Siccine te purgitas?

Cup. Oi me! oi me! placide, uxor. Ah *Megæ.*

Pol. Hæc ſi prima placet menſa, dabitur ſecunda inſuper.

Cup. Habeo gratias, uxor, primum non placet ferculum.

Pol. Ulta me ſum aliquantulum.

Cup. Aliquantulum, ais? ſi hoc eſt tuum aliquantulum, quid quæſo eſt tuum aliquantum?

Pol.

Pol. Introibo jam; nisi tu mox introveneris, aliter ego intus accipiam te.

Cup. Quid jam faciam? saltem cœnam hic meditabor paululum, perdices——hum——phasiani——at vinum——oi me!

ACTUS III. SCENA XI.

Argumentum. *Antonius Cupem de Rosabella rogat, qui miserabiliter de vino dapibusque respondet omnia: re cognita, quæsitum it Antonius amicam suam.*

Antonius. Cupes.

Ant. NArravit mihi *Cupes* modo, salvam esse apud sese *Rosabellam*, quod si sit, quid mihi lætius est beatiusve? atque eccum ipsum; tristis est, non placet.

Cup. O felices vos qui cænam habetis meam.

Ant. Cupes.

Cup. Quis vocat?

Ant. Num quis intus est?

Cup. Esset utinam, foris est funditus.

Ant. Ecquid valet?

Cup. Tota periit; nihil hic nisi strages, ejectiones & miseræ effusiones.

Ant. Me miserum! an effudit?

Cup. Maxime.

Ant. Sanguinem?

Cup. Et sucum omnem.

Ant. Oi me!

Cup. Totam carnem etiam, & ossa crudelis dispersit undique.

Ant. O monstrum! quomodo hoc?

Cup. Manibus, pedibus, colaphis, verberibus.

Ant. O *Rosabella* mea.

Cup. O vinum, vinu'um meum.

Ant. Sine te nolo vivere.

Cup. Sine te nequeo bibere.

Ant. Quis tantum facinus ausus?

Cup. Uxor *Polla*.

Ant. O scelus! ubi feci?

Cup. Hoc ipso in loco, vide.

Ant. Quid id est?

Cup. Vinum fuit, sed miserum est fuisse.

Ant. Quin ego de *Rosabella* loquor.

Cup. Quin ego de vino, & cibo meo.

Ant. In malam rem cum vino, cum cibo tuo.

Cup. In malam rem cum *Rosabella*, cum amoribus tuis.

Ant. Igitur, scelestе, ubi est illa jam?

Cup. Huc adduxeram eam, uxor autem amicam suspicata meam verberibus extrusit domo.

Ant. O feram! Nihilne reverita illa formam tam divinam?

Cup. Il'ane, quæ nihil reverita vinum tam divinum?

Ant. Ubi est scelus uxor tua? Ego illam----

Cup. Tu illam?——illa te--ne attingas, neve irritassis si sapis. Centum illa *Antonios Cleopatras* etiam——

Ant. Quonam abiit *Rosabella*?

Cup. Hac fugit, quo vero nescio.

Ant. O me insipientem, qui tantum thesaurum crediderim *ganeoni* ibo, atque investigabo ubi, ubi est, sed quo me nunc vertam? quod iter ingrediar? hac ivero? illac porus *Exit Antonius.*

ACTUS

ACTUS III. SCENA XII.

Argumentum. *Antonium de amissa Rosabella queritur, Rosabella de Antonio, Cupes de cœna. Antonius quæsitum it Rosabellam, Rosabella quæsitum Antonium, pecuniam quæsitum it Cupes, quo cœnam paret alteram.*

Rosabella. Antonius. Cupes

Ros. FOrtuna vitrea est, quæ cum splendet frangitur: nam quæ cœlum digito visa sum modo attingere, quam subito quasi ad inferos præceps decidi? Ubi ego nunc inveniam *Antonium* incertum est, cæterum aut illum aut mortem invenire certum est mihi.

Cup. Cœnam adhuc stupens meditor, *Multa vini virtus animo multusque recursat Dentis honos, haret caponis pectore vultus.*

Ant. Plateas omnes circumcursito, quæro, rogo, ecquam viderint tali filo virginem, aiunt illa facie hic vidisse modo, properabo igitur istac.

Exit alio!

Cup. Quâ se ore ferens, quâ pingui pectore, & alio.

Ros. Oi me, nusquam reperio; sed si te semel assequar, *Antoni*, nunquam amittam postea.

Cup. O mihi post nullos perdix memoranda sodales.

Ros Dii date inveniendi copiam, date obsecro pudicitiæ præmiu. Jam istac ibo, Dii ne deserite.

Cup. Malum me esse certum est; malus sum, fateor, ideoque hoc mali merito evenit mihi malo. *Sed quid fecerunt optima vina mali?*

Ant. Ahime, nondum video quod si adipiscar semel, qui hanc mihi eripiet, vitam eripiet simul: nunquam defatiscar quærere dum inveniam: illac jam nunc incedam, Dii vertant bene.

Cup. Conviva fortasse tui meruere perire,
Amphora non meruit tam pretiosa mori.
Hinc cubitum eo, ne sim vitalis metuo.

ACTUS III. SCENA XIII.

Argumentum. *Ignoramus missurus pro Torcol cornu Cupis deterretur, valde enim metuit à castratoribus.*

Ignoramus. Cupes.

Igno. PUto eram natus sub *Cancro*, ita omnia mea eunt in retrorsum.

Cup. Etiamne tu rediisti? tentabo rursus injicere timorem ei.

Igno. Habebo unum *mittimus* pro illa sorciera, & alium *mittimus* pro villano socmonno *Torcol*, sed primum parlabo cum illo.

Cup. Trin——Tran.

Igno. Quid audio? num cornuat iterum hic? super vitam meam est geldator, valde timeo illum riotosum.

Cup. Trin——Tran.

Igno. At Lucanus ait, Cornu tibi cura sinistri.

Cup. Ha, he, nunquam respexit pecus; qui currit currit, sed qui fugit volat. Introiens risi, *Pollam* uxorem narrare vicinis modo pro certo hunc *Ignoramum* esse *Dæmoniacum*, credit illa, credunt illi: optima hinc dabitur occasio amplius, si opus, malefaciendi huic. Quanquam enim de *Rosabella* successit inauspicato, dabo usque operam *Antonio* tamen. Aliquà spero mihi alios extricabo nummos. Intro nunc ibo ad *Dracænam* meam.

Actus

Actus Quartus. Scena Prima.

Argumentum. *Antonius Rosabellam suam invenit, idque machinantur: ut cum jam nævum habeat in læva mala, se esse Antonium simulet, Rosabella Catharinam, alteram è Manlii filiis agat, quæ Antonino desponsabatur; utque id melius fiat, uterque ut loquatur Anglice.*

Antonius. Rosabella.

Ant. ATqui ego hoc idem, spes mea, spondeo tibi. Nos igitur nisi mors sola nihil separaverit.

Ros. Equidem bene cadet spero, quoniam tam auspicato convenimus modo. Cæterum unde, amabo, nævus hic tibi in mala tam subito natus?

Ant. Scies, *Londini* mihi geminus germanus est.

Ros. Antonius?

Ant. Scilicet, olim narravi tibi.

Ros. Qui tibi tam similis, ut ne vel parentes vos queant internoscere.

Ant. Recte, nisi *Antonino* dextræ adnatus malæ nævulus invicem nos distinxerat.

Ros. Intelligo.

Ant. Triconis itaque consilio pictor mihi hunc appinxit nævulum, *Antoninum* uti hoc pacto me esse assimulem, quasique *Londino* veniam à *Dorothea* matre.

Ros. Quomodo isthoc quæso?

Ant. Nempe quo ita in patris simul accipiam ir ædibus.

Ros. Tu forsan, verum quid de me fiet interea?

Ant. Tibi prospectum etiam erit itidem ac mihi *Antoninus* nuper uxorem duxit *Catharinam*, è *Manlii* filiis alteram, tu jam illa es, ergo uxor mea *Catharina*.

Ros. Tuque *Antoninus* maritus meus.

Ant. Optime.

Ros. At nunquã illam vidit *Catharinam* pater?

Ant. Nunquam? Pater autem ex quo cum matre sexennis relictus est *Londini*, neque illi nos, neque nos illos interea intervisimus.

Ros. Quî id?

Ant. Huc ut profecti bello capti sumus: scin' jam quid te velim?

Ros. Scio.

Ant. Loqueris etiam *Anglice*.

Ros. Optime; nam *Fesse* primo didici ex *Anglaquæ* mihi tum pedissequa: post hic etiam quo melius calleam cum tui, tum gentis causa, cum *Anglo* mihi familiari loqui consuevi *Anglice*.

Ant. Idemque, quod patria est *Anglia*, factitavi cum *Anglis* ego.

Ros. Deinde porro.

Ant. Cum in patrem igitur incidimus, loquemur *Anglice*, illumque qui sit, nescire simulabimus.

Ros. Recte.

Ant. Literas à *Dorothea* matre quasi habeo ad patrem hic. *Trico* finxit optime scripturam. At, at, pater ecce egreditur, volebam melius docuisse

cuisse te; tu vero ut subservias orationi utcunque opus sit verbis, vide.

Ros. Faciam.

Ant. Tace.

ACTUS IV. SCENA II.

Argumentum. *Conveniunt cum Theodoro; illum de Theodoro interrogant, & tandem ex sermone, navo, cæterisque signis nominibusque hos esse Antoninum & Catharinam persuasus est, narratque illis Antonium Londinum hodie navigasse, ut ipsos conveniret: illi literas Theodoro tradunt quasi à Dorothea.*

Theodorus. Antonius. Rosabella.

Theo. NOtarius nunc mihi adeundus est; hercle plena res molestiæ litigare, sed quid video? filiumne meum *Antonium*? videtur equidem; nequaquam, fieri non potest ut redierit is. Dii boni! is est tamen. *Antoni!* hola *Antoni!* nihil respondet mihi, ipsus non est, verum illi quam similis: verum ipsus est; *Antoni, Antoni*, hola!

Ant. What means the old Gentleman?

Theo. Hem, loquitur *Anglice*, quin secum mulierem ducit; quæ tu es, aut unde quæso? num intelligis?

Ros. We both understand your Language Sir, but cannot speak it; doe you speak English Sir, I pray?

Theo. Intelligo tantum, *Antoni*, quid non respondes mihi? *Antoni*, inquam.

Ant.

Ant. Who would you speak withall, Sir?

The. Tecum loquar, quid *Anglice* respondes, Impudens?

Ant. Good words, Sir.

Ros. You are very uncivill, Sir, to strangers; an old man too, fie.

The. Num fallor? forte *Antonius* non est, alium ornatum habet, fabulatur etiam *Anglice*, quod neque solet, neque perite ut puto pr. test; certe alius est: verum facies illi prorsus eadem, procul dubio ipsus est.

Ant. Good old father, can you tell me the way to the Palace?

The. Annon tute *Antonius*?

Ant. I am not Antony *though my name be very near it.*

The. Quid ineptis? negas te esse *Antonium*?

Ros. Pray God he be well in his wits.

Ant. Sure, he is not well.

The. Num insanio ego? quamobrem?

Ant. You call me Antony, *and talk as if you knew me.*

The. Vel tu *Antonius*, vel ego vere insanio.

Ros. Prithee lets be gone.

The. Quid dicam? navem ut conscenderat vidi procedere longiuscule. Hæreo aliquantulū.

Ant. Bene est, occepit dubitare.

The. Attentabo adhuc.

Ant. Fare you well, Sir.

The. Mane quæso; quod tibi nomen esse dicam?

Ant. You are very inquisitive, Sir, but my name is Antoninus.

The.

The. Antonium ! cujas es ?

Ant. I was born at London, *but my Parents were of* Bourdeaux.

The. Patris nomen ?

Ant. Theodore.

The. Matris ?

Ant. Dorothy : *but I pray you sir why ask you these particulars ?*

The. Alioſne habet liberos mater ?

Ant. One more here in Bourdeaux *my twin brother* : *doe you know one* Theodore *here a Gentleman in this Citie* ?

The. Noſti illum ſi videris *Theodorum* ?

Ant. No indeed ſir : *though he be my Father*, *I have not ſeen him this* 15. *years.*

The. At ego à dextra in mala nævulo certo, ſi videro, novi *Antoninum* ; ſine quæſo inſpiciam.

Roſ. He is a curious examiner.

The. Ecce nævum, jam ſcio te meum eſſe *Antoninum* ; veni in amplexus fili, veni.

Ant. What now ?

The. Tuus ego ſum pater *Theodorus*; priuſquã enim nævum hunc inſpexeram, fratrem tuum *Antonium* tui ſimillimum credidi.

Ant. You my Father ?

Roſ. Jam in tuto ſumus.

The. O mi Antonine.

Ant. By your pertinent queſtions, ſir, now I believe you are my Father, pardon I beſeech you my former incivilities.

The. Mi *Antonine*, gratulor adventum tibi : mater *Dorothea* quid non venit ? ut valet ?

Ant.

Ant. She is well sir, and remembers her best love unto you by me, and this letter.

The. Mox perlegam.

Ant. You shall understand there the occasion that detains her.

The. Sed quænam est illa, quæso?

Ant. My wife sir, one of Alderman Manlies daughters.

The. Catherina?

Ant. The same Sir.

The. O Catharina, nurus mea charissima.

Ros. My dear good Father.

The. Quam optato Catharina etiam, ut mihi præ gaudio nunc exiliunt lachrimæ.

Ant. I pray sir, how doth my brother?

The. Londinum versus is hodie vos accersitum abiit.

Ant. I am sorry I shall not see my self in him so soon as I hoped.

ACTUS IV. SCENA III.

Argumentum. *Trico hujus fraudis machinator quasi à villa veniens salutat hunc quasi Antonium: Theodorus ait esse Antonium, & Catharinam hanc esse; Trico nolit credere, novit ille hunc esse Antonium & illam forsan amicam ejus, non Catharinam, aliquid subesse fraudis; tandē videtur credere.*

Trico. Theodorus. Antonius. Rosabella.

Tri. HInc ego omnia subauscultavi clanculum; adibo jā quasi à villa venerim. Here, sudavi

davi ſtrenue apud villam hodie: phy, immodice caleo.

The. Quid non venit villicus, ut juſſeram?

Tri. Bos ille camurus æger eſt, malum, neſcio qui; nunc illi medicatur, cras aderit.

The. Bene factum.

Tri. O here *Antoni* ſalve, nimium rediiſti cito.

The. Ha, he, quem arbitrare hunc?

Tri. Quem niſi *Antonium*.

The. Geminus frater *Antoninus* eſt, illi equidē ſimillimus.

Tri. Here, ne me ludos facias, ipſiſſimus eſt *Antonius*.

The. Tace ſtulte.

Tri. Quænam eſt illa mulier?

The. *Catharina* uxor ejus.

Tri. Amica forſan vel ſponſa: quid me ludis here? viden' ut ſubrideat?

Ant. *What bold companion's that?*

Tri. Papæ! quis ille ſermo eſt?

The. *Anglicus*.

Tri. Jamne *Anglice* fingit? here dic ſerio, num *Antoninus* ille?

The. Maxime.

Tri. Vera loquitor.

The. Num mentior?

Tri. Mentiri minime, forſan mendaciū dicere.

The. Ha, ha, he.

Tri. Rides jam: at ne poſt doleat cave: moneo, tantum here moneo, ſcis me fuiſſe apud villam. vide ne culpam in me transferas poſtea.

The. Nolo, ita me dii ament nolo.

Tri. Memento.

Ant.

Ant. Come sirrah, you and I must jest a little together.

Tri. In malam pestem *Anglicum* hoc.

The. Ha, he, quid non jocaris?

Ros. Good sir, let him alone, he is not worth your anger.

Tri. Here, vin' me mentiri etiam?

The. Accede huc.

Tri. Abscedat ille.

The. Habet *Antonius* in mala nævum?

Tri. Ille? minime, audivi *Antoninum*.

The. En vide.

Tri. Hercle, here, jam tecum sentio; extra nævum illum vero cætera quam similis.

The. Nunc abi tu ad *Petum* Notarium, cras me venturum dicito.

Tri. Abeo, at tu *Antonine* stultitiæ quæso ignoscas meæ.

Ant. Well, be it so.

The. Nurus, fessam te de itinere esse arbitror.

Ros. A little, sir.

The. Amabo, introeas igitur. *Antoninum* enim de rebus *Anglicis* paululum percontari libet.

Ros. At your pleasure Sir.

The. Heus! vos præite, filiæ meæ commonstrate ubi se refocillet commode. Jam uxoris literas perlegam. O dulces literas!

Tri. O fraus dulcissima! nunc congerronem *Capem* adibo, cui præcipiam quid agat insuper, si hæc fallacia in angustum venerit, usque nos excubabimus hic: me miserum *Pyropum* video, properat quantum potest.

Ant. Hei mihi! cujus vestimentis induor, vestiarius,

rius adest; nisi jam me *Trico* adjuvat perii sum ditus.

ACTUS IV. SCENA IV.

Argumentum. *Cum omnia jam essent in tranquillo, Pyropus vestiarius (cui pro ornamentis subæratum annulum opposuissent pignori) venit querulus: illi se esse Antonium & Catharinam negant Anglice; ille sua videns ornamenta confutari nolit, ita ut pene fraus tota detegeretur, dubitare enim cœpit Theodorus.*

Pyropus. Antonius. Theodorus.

Pyr. QUem mihi *Antonius* in pignus dedit pro ornamentis anulum monstravi aurifici, subæratum ait, neque carbunculum esse hunc, sed nihil prorsus scite tinctum vitrum. Quam lepide me lactabat versutus ille servus, cum dixi ego *ut scintillat sane*, is ingeminabat *ut scintillat sane*: verū quæsticuli causa ego nunc aio *sane*, nunc juro *plane*, fallimus & fallimur invicem: at ne nunc circūducar ornamentis vereor.

Ant. Totus timeo.

Theo. Literas quidem amanter & cordate scriptas.

Ant. Defessus sum pater; Introeamus, *I pray.*

Theo. Nostrum etiam scis sermonem loqui?

Ant. A word or two, Sir: profecto mei plane oblitus eram, ita me hic perturbat vestiarius.

Pyr. Sed eccum ipsum opportune.

Theo. Introeamus igitur.

Pyr.

Pyr. Mounſieur, ſiccine tui ordinis virum mecum agere?

The. Eccum etiam alterum, ha he.

Pyr. Ridere paulo minus eſt quam deridere.

The. Ha, ha, he, riſum continere nequeo, da veniam multis de cauſis. Hilaris ſum hodie, idque meritiſſimo.

Ant. Another miſtake ſir.

The. Quicum putas jam te fabulari?

Pyr. Cum juvene illo *Antonio.*

The. Scibam errare te, ha, ha, he.

Ant. Adhuc ſalva res eſt.

Pyr. Aio *Antonium* iſtum pro ornamentis ſubæratum pignori appoſuiſſe annulum.

Ant. Sir, the fellow is ſome cheater ſure.

The. Tecum ſentio: quin aio *Antonium* hinc abiiſſe *Londinum.*

Ant. The more I look upon the fellow, the worſe I like him: if you mark him well ſir, he has a knaves look.

The. Non placet hercle.

Ant. Sir, will you give me leave to beat the knave?

The. Placide.

Pyr. Anglice jam: video quam rem facitis.

The. Quoties iterabo tibi, nō eſt hic *Antonius.*

Pyr. Quis eſt igitur?

The. Frater *Antonius.*

Pyr Erat hodie prius is *Antonius*, nunc *Antonius*, mox erit forſan *Antoniulus*, atque ita ex nominis diminutivis mea poſtularis mihi diminuere veſtimenta.

The. Ha, ha, he, reſt, onde, numquis in vultu nævus illi *Antonio*?

Pyr.

Pyr. Neutiquam.

The. Hic est vide.

Pyr. Fallor annon? Imo non fallor, meis indutum video ornamentis, nullus iis nævus additus est.

Ant. *Sir, he sees I am a stranger, and means to abuse me.*

The. Quid hic tuis ageret vestimentis?

Pyr. Dixit se velle quendam facere sycophantam.

Ant. *Come hither sirrah, you.*

Pyr. Ornamentis cupis me eludere *Anglice*, seddes tamen *Gallice*.

The. Obstinatus est de vestimentis quid sit, animi pendeo.

Ant. Perii, hæsitare incipit. *Sir, it may be* Antony *borrowed some clothes of him.*

The. Alia res est, quicquid est.

ACTUS IV. SCENA V.

Argumentum. *Cupes ut confirmet hunc Antonium esse, venit tanquam nauta pecuniam ab Antonio postulatum; minatur Pyropo adeo ut fugiat, & viginti coronatis emungit senem, qui intro it cum filio.: Triconi & cupijam cura est ut absterreant Ignoramum quem ex verbis Pollæ tota vicinia habuit pro Dæmoniaco, itaque illum exorcizandum statuunt.*

Trico.

Trico. Cupes. Antonius. Theodorus. Pyropus.

Tri. AM loquere *Anglice*, atque assimula quasi———

Cup. Scio, ne mone: *Anglus* nauta nunc sum, huc *Antoninum* qui advexi hodie; nisi ego hunc confuto vestiarium.———

Tri. Propheta, hic ego me interea abstrudam prope.

Pyr. Vin'lictores adduci huc qui mea tibi detrahant ornamenta?

Tho. Quid sit dubito.

Cup. O master Antony, God save you Sir, I come for money Sir for your passage.

Ant. Welcome Mariner.

Cup. How doth Mistresse Catharine?

Ant. Shee's well within here.

Tho. Quis ille est?

Ant. The Masters Mate Sir that brought us over.

Tho. Opportune, nam tu hunc *Londino* advexisti huc?

Ant. He understands you not Sir, he askes if you brought us from London *hither.*

Cup. Marrie did I Sir?

Ant. Here is an old fellow sayes no.

Cup. Doth he in truth?

Ant. And sayes that I am not Antonine.

Cup. Very good, I faith.

Ant. And that I wear his clothes.

Cup. Better and better: but doth he indeed?

rogue means to cheate me of my hire; shall I beat the slave?

The. Mane; heus, nauta ille *Anglus* adest qui vexit hunc, quid jam ais?

Pyr. Bene, video quid molimini.

Ant. This fellow will not believe you.

Cup. is he an Infidell? let me come to the Pagan.

Pyr. Minatur etiam, quæ hæc res est?

Cup. By the faith of a Taylor Sir, there be an hundred Mariners *can testifie I brought this Gentleman and Mistresse* Catharine *over in the good Ship call'd the* Speed-well.

The. Centum ait ad portum nautas hoc idem testaturos.

Pyr. Video ex compacto agi.

Cup. Hang him Swabber: doth he grumble? if you love me, let me give him a fals Bela, while I am in heart: money Sir for the passage.

Ant. I pray Sir give him his money, I have not enough to pay him.

The. Quantum est?

Ant. How much?

Cup. Six pounds you know, and richly worth it though I say it; you had as good bisket and fals beef.

The. Heus *Richard*, affer huc viginti coronatas.

Pyr. Quid viginti nominas? nihil agis, redde ornamenta.

Cup. I know he speaks ill of me, I must needs hang him.

Pyr. Quid agis? perii.

The. Omitte.

Cup. What conycatchers here?

Pyr.

Pyr. Siccine? in jus vo abo vos. *Exit Pyr.*

Cup. Do you mumble ſtill? 'twas time for you to goe I faith: your ſon ſir was never ſick all the way, marry his man and his maid was fain to be ſet on shore.

The. Alios tibi ſervos dedero. En tibi.

Cup. I marry ſir, I underſtand this well, here is a brave wind for us if it will hold; this week I am for London *again, will you any thing to your Mother?*

The. Salutē meo nomine matri nunciet, jube.

Ant. Remember my Fathers love, and my duty.

Cup. I will, adieu.

The. Eamus jam intro fili.

Ant. Mi *Cupes* ſervaſti me.

Cup. Abi tu ne deprehendamur hic?

Exit Ant.

Tri. O mea fraus! confirmaſti *Theodori* probe.

Cup. Nactus etiam aridum argentum *Trico, good English, very good English*, hinc alia parabitur cœna, *Pollæ* haud coquet tamen.

Tri. At quid ſi nunc *Ignoramus* venerit?

Cup. Veniet ſcio, & turbellas dabit, inveni tamen ut illum porro ludificemur.

Tri. Quidnam?

Cup. Quà ex ipſius, qnà ex *Pollæ* verbis, dæmoniacum eſſe eum per totam viciniam rumor jam increbuit.

Tri. Illum itaque exorcizabimus.

Cup. Recte, atque id ipſum me facturum *Pollæ* prædixi antea,

Tri. Redilis ergo in gratiam.

Cup. Scilicet, atque promiſit inſuper hac in re velle ſe opitulari mihi: una opera ſi nunc *Torcol* venerit aliqua abſterrebimus.

Tri.

Tri. Sed quis exorcizabit?

Cup. Me vide, atque per tempus en exit fratet
Cola, lepidus compotor meus, mirum ni is
quod solet, me quærit, ut poscat poculis. Eum,
certum est, collegam asciscam mihi.

ACTUS IV. SCENA VI.

Argumentum. *Forte fortuna Trico & Cupes Colam inveniunt combibonem Cupis & monachum; cum illo agunt de exorcizando Ignoramo, & postea in ejus monasterium deferendo. Cupes ut sese ornet, Cola ut Pompam traducat ad exorcismum, exeunt.*

Cola. Cupes. Trico.

Col. HA, he, ubi nunc *Cupem* inveniam combibonem meum?

Cup. Simne ego?

Col. Confratris mei cucullũ hic & libros vici inalea modo: Juratis quasi auriga nunc, & meditis devovet, Nihilominus *Cupes*, hæc vendat volo, quo laute cœnemus una, nam nequeo semper victitare jusculo. Ibo quæsitum eum.

Cup. O mi confessor.

Col. O mi confessor.

Cup. Mi spiritualis pater.

Col. Mi carnalis frater.

Cup. Bibamus molle vinum.

Col. Sed cyathum ter trinum.

Cup. Cucullate pater.

Cup. Hæc est lingua babula.

Col. Frons non erit nubila.

Col.

Col. Delicate frater, ha, he, videamus, amplectemur invicem.

Cup. Frater, tua nunc mihi opera opus est.

Col. Quid est?

Cup. Ignoramus Anglus quidam nobis exorcizandus est.

Col. An dæmonem habet?

Cup. Quasi: sed post narrabo tibi hoc si feceris.

Col. Faciam libens, nam larvatus non sit licet, famam inde mihi, ut alii itidē, forsan excitavero: Clarus frater *Cola*, sanctus *Cola* fugat dæmones, ha, he.

Tri- En tibi cucullum opportune.

Col. Vendatur.

Cup. Nondum: nam frater *Cupes* etiam fugabit Dæmonas, hoc me ornabo jam in exorcismo quo te ipse adjuvem.

Col. optime, ha, he, optime. Induam mihi vultum miserabilem.

Tri. Postquam exorcizatus est ad tutum deferri cures monasterium, ubi eum alii detineant fratres aliis exorcismis.

Col. Fiet: post illa, mi confrater, linguam hanc nos bene exorcizabimus.

Cup. Cum aqua mimine, sed vino benedicto.

Col. Ha, he, certe cœnabimus ad scrophamnentem. *O qu'il y à de bon vin là*, cantabimus, saltabimus, hei, hei, verum tu hæc vendas tamen.

Cup. Quid? veteres postillatores nauci sunt, frater *Menot*, & frater *Maillard* etiam, ô ridicularios.

Tri.

Tri. Propera quæso, abi, & orna te.

Cup. Frater, hinc tu nunc eas ad *Sti Severini*; illinc ad exorcismum pompam huc traduciro; ipse continuo ubi me exornavero ista. in platea tibi obviam dedero.

Col. Eo; sed linguam hanc dum redeo serva diligenter: *Sis fidus Achates.*

ACTUS IV. SCENA VII.

Argumentum. *Ignoramus currens ut prehendat Dulman, prehenso minatur. Trico exit ut hæc aperiat Antonio. Dulman affirmat Ignoramo, se illam Rosabellam tradidisse illi quam sibi Torcol tradidit. Ignoramus illi narrat quo fuit in periculo inter castratores.*

Ignoramus. Trico. Dulman.

Igno. Toppa *Dulman*, stoppa fellonem, stoppa *Dulman*, stoppa. *Exit.*

Tri. Adibo *Antonium*, rem omnem aperiam illi, inde per angiportum post ad *Cupem* me recipiam. *Exit.*

Igno. Stoppa *Dulman*, stoppa, ah vagabunde felo, habeo te per aures jam, *ne bouge point.*

Dul. Bone magister.

Igno. Ah fugitive, putabas quod non possem gignere te iterum, si eras super faciem terræ? quid ergo fugitabas pro eo?

Dul. Abscurtebam à te, quod eras in tam peltante cholera pro *Rosabella*, ut non volebas audire me.

Ig. Bonus annus de te; quid? audiam? Ubi putaris quod ego inveni eum? per fidem meam erat ille in quodam communi loco jaciendi globos vocato *a Bowling-alley*, ubi ille *ludebat ad illicita luda contra statutum*: ibi, scio, lusisti viam meas coronas.

Dul. Videbam super tantum.

Ig. O, tu es *supervisor*; fuisti meus clericus viginti annos jam, num me vidisti unquam ludere globis?

Dul. Non ego.

Ig. Non, ego warrantizabo: num es lusor? gigne tibi aliam deskam non scribes plus ad deskam meam.

Dul. Si tu ponis me viam à te, sum disfactus ut ostrea.

Ig. Quid ergo non portasti *Rosabellam* mihi?

Dul. Illam *Rosabellam* portabam quam *Torcol* deliberabat mihi.

Ig. Funis de te, vis me contrarotulare adhuc: num habebat curvum collum?

Dul. Imo per fidem; & plorabant ita in departo, quod faciebant me plorare quoque.

Ig. Es magnus vitulus vocatus *a great calf.*

Dul. Et dederunt mihi vinum & saccharum etiam.

Ig. Vinum & saccharum? ibi est; est bellus saccharatus stultus, tu vis disfacere tuum magistrum pro una pecia de saccharo.

Dul. Dedit mihi etiam unam peciam de auro.

Ig. Ubi est illa? da mihi.

Dul. Magister, illa est mea jam.

Ig. Es cognoscens latro; ubi est mea counterpana?

Dul.

Dul. Dixit quod portaret ſtatim poſt me.

Ig. Dixit? etiam talis lobba *Dulman*? *Dulman* revera.

Dul. Profecto, magiſter.

Ig. Hanga, hanga; putabam quod *Muſcus* erat major aſinus quam tu, ſed tu es major aſinus quam unus univerſitans.

Dul. Spero, non ita.

Ig. Non eſt major peſtilentia quam habere malos ſervientes; miſi etiam *Pecus* ad *Torcol* pro *Roſabella*, ſed ille non venit neque; puto ille curritviam etiam.

Dul. Quæſo pardona hoc, & pugnabo tanquam diabolus pro te ſi venerint Geldrii.

Ig. Imo ego pugnabo jam: veniant ſi audent, ſpero ſum bene appunctus pro illis: vide, non ſum?

Dul. Magiſter, non eſt *riota* portare tres dagarios?

Ig. Se defendendo non eſt: ſi occido illos caveant à me; *ſe defendendo* quicquid facio faciã per legem.

Dul. Magiſter. ego copiavi hoc factum, vide.

Ig. Da mihi, ego copiabo te.

ACTUS IV. SCENA VIII.

Argumentum. *Ignoramus miſerat Pecus ad Torcol pro vera Roſabella, quem Torcol ſuſpicatus eſſe Triconis ſycophantam, conjecit in carcerem; hinc Torcol ad Ignoramum venit & Dulman, qui ſe emunctos intelligunt. Minatur Torcol Ignoramus, & pro coronis, & quod falſo in carcerem conjeciſſet Pecus; euntque ſimul ad Theodorum ut ſycophantas inveniant.*

Torcol. Ignoramus. Dulman.

Tor. LEpide accepi *Triconis* sycophantam, qui per posticam ad me venit modo; Quis es? *Pecus Ignorami.* Quid vis tibi? Herus pro *Rosabella* vera me adte misit meus: ha, he, he, in carcerem feci----ideo compingi---*Triconis* hunc tenebrionem *Pecus. Portugallum* ut fallit *Tricos*?

Ig. Cape hoc Asine, semper scribis falsum Latinum; si non potes scribere verum Latinum ut ego scribo, abbrevia verba per dimidium, scribe cum dasho ut multi faciunt, sic nec facies errorem in Latino, nec errorem in Lege.

Dul. Est bona regula.

Tor. O senior Ignoramo, come sta vestra mercede.

Ig. Come sta villano in grano: communis Pandodorator ut es, ego complementabo tecum.

Tor. Ha, ha, he, mi festiviſſime cognate, quid agit tua seniora *Rosabella*? ha, he.

Ig. Num me mocras etiam? at habebo aures tuas, si pileus tuus sit de lana.

Tor. Num te pulchræ capit satietas *Rosabellæ*? ha, ha, he.

Ig. Rides? Diabolus frangat tuum curvum collum; putas hoc esse rem ridentem?

Tor. Quousque adeo jocabimur? ha, ha, he.

Ig. Rides iterum? bene, ride jam, sed nisi faciam te ululare ad barram ut bubo——

Tor. Hilaris es, gaudeo, ha, ha, he: sed tantum obsecro, serio hæc an joco?

Ig. Putas jocum pro *Rosabella* mittere unam veterem haggam?

Tor. Quid sit miror.

Ig. Miras?

Tor. Servus tuus *Dulman* syngraphum mihi dedit & sexcentos aureos, signum etiam indicavit, huic itaque tradidi *Rosabellam*.

Ig. Veni tu huc bonus pro nihil, audis quid ille dicit?

Dul. Audio.

Tor. Num ego aliquam mala tibi mulierem forma dedi?

Dul. Ille cui dedi monetam, is dedit mihi.

Tor. Tibine ego?

Dul. Ego nescio, sed erat talis *Torcol*.

Ig. Tace tu bos; & tu tace, audi chargeam, non respondes mihi nisi quod demando vos. Num hic ille?

Dul. erat quidem———

Ig. Pax sirra, pax; hah, num hic est ille, qui—

Tor. Hercle non ego.

Ig. *Diabole*, non vultis tacere? respondeo cum rogo.

Dul. Magister———

Ig. Vis loqui adhuc? si ego te capio in manum———num hic est ille, qui dedit tibi illam counterfactam mulierem?

Dul. Ille *Torcol* qui dedit mihi, non erat talis *Torcol*.

Ig. Jam parla tu, num tu dedisti *Rosabellam* illi?

Tor. Ille cui illam dedi, non erat talis *Dulman*.

Ig. Cui dedisti ergo? ego sciam veritatem.

Tor. Alii, qui tuo nomine poscebat eam.

Ig. Jam tu, qualis erat ille serviens qui habebat meos versus?

Dul. Erat gracilis, gracillimus, & habebat parvam nigram barbam.

To. Nigram?

Dul. Immo nigram.

Tor. Væ mihi!

Dul, Et erat cum alio cum curvo collo.

Ig. Quomodo vocabat se?

Dul. Mendoza.

Ig. Habes tu talem servientem; quid non dicis? habes talem?

Tor. Minime, minime; mendax *Trico* is me conjecit in Tricas.

Ig. Ergo foris facies mille coronas: da, da, da, taces? cur non rides jam? non respondes? quid? vis esse pressus ad mortem?

Tor. Dolor linguam impedit.

Ig. Habe *quæ impedit* pro ea tum; da coronas. da, da, da.

Tor. O senior mio mucho honorifico, beso las manos di.———

Ig. Putas solvere me cum uno *beso las manos*? solve bonam & legalem monetam, solve.

Tor. Quid de me fiet? secundo naufragium feci: oi me, oi me!

Ig. Dixi antea quod facerem te ululare ut bubo; ego docebo te------

Tor. Misericordia, mio principale Cavaliero.

Ig. Non principal Villaine, non principal Rascall.

Tor. Hercle solvendo non sum.

Ig. Num vis ut faciam unum *Distringas* te coverabo coronas per legem, si tunica tua est super dorsum tuum.

Tor. Attamen in jus rapi vereor, senior, quod ille

ille nequam ambos nos decepit probos viros: eamus nos probi ambo ut illum nequam castigemus probe.

Ig. I tu si vis; non decepit me, sed te: debet surgere per tempus qui decipit me.

Tor. Id me angit maxime quod *Portugallum* fefellit me; ô impium illum! *senior illustrissime*, ut mihi ignoscas, obsecro.

Ig. *Non point, Torcol, non point; vous avez forfait l'obligation*, causa patet.

Tor. Num mihi, quæso, misisti quendam cui nomen *Pecus*?

Ig. Immo, ubi est ille jam?

Tor. Da veniam, illum mandavi carceri, quippe *Triconis* putabam sycophantam.

Ig. Heida, illum in gaolum etiam? *actio pro falso imprisonamento*; nisi firko tuum curvum collum jam———

Tor. Quin eamus, si placet, jam huc ambo ad *Antonium*; is eam deperit; videbimus primo si benigne aliquid possumus expiscari, post id lege agamus ambo fortiter; lege, senior.

Ig. Lege? ne cura pro lege, habeo & illum & te in lege.

Tor. Heus, hoc agam primum, cape annulum hunc, jube ad ædes meas adducatur *Pecus*.

Ig. Habebo te post tamen. *Dulman*, I tu cum eo, vide illum ite ad largum suum, sed primum cape advizamentum.

ACTUS IV. SCENA. IX.

Argumentum. *Rosabella cum Theodoro sedens prae foribus, patruum videt & Ignoramum; illi eam vendicant pro Rosabella; illa Catharinam esse se affirmat Anglice; illi negant: tempestas ingruit, donec introiens Antonius narrat Theodoro illos esse Daemoniacos, de quibus sic rumor est totam per viciniam.*

Theodorus. Rosabella. Ignoramus. Torcol. Antonius. Dulman.

The. POst quam refecta es, nurus, tibi haud inamœnum erit sedere hic sub dio; assideas quæso.

Ros. I *thank you sir.*

Igno. Fac ut dixi, & cura pro nihil.

Exit Dulman.

Tor. Eamus, senior, & pultemus jam-*tick tock.*

The. Quis nostras pulsat fores?

Ros. Patruus & *Ignoramus* adsunt, perii.

The. Quid vis tu?

Igno. Ego nescio, quid vis tu?

The. Quis es?

Igno. Roga illum si vis?

Tor. Senior, est *Causidicus Anglus*, *senior mio excellentissimo, senior de titulo, senior* ———

The. Numquid estis madidi?

Igno. *Mad*? testate vos, *actio de famationis.*

The. Quid est quod blateras?

Igno. Blateras?

Tor.

Tor. Tace, quæso.

The. *Anglum* aiunt hic larvis agitatum, næ ego hunc ipsum arbitror.

Tor. Senior, filium audio *Antonium* cognatam meam *Rosabellam* in ædes tuas adduxisse hodie.

The. Nusquam factum.

Ros. Quam nunc me vellem mortuam!

Ig. Si facias *concelamentum*, ego- ——

Tor. Clemen er.

Ig. Clementer? quid mihi cum Clementinis?

Tor. Annon intus est tuus *Antonius*, Senior?

The. Non est; *Londinũ* versus abiit is, sed geminus hic *Antoninus* cũ uxore venit *Catharina* hodie.

Tor. Subolet: pro comitate tua, liceat nobis illam spectare *Catharinam*.

Ros. Occidi.

The. Illam spectare vos? lepidos hominciones.

Ig. *Venire facias*, & sequatur sub suo periculo.

The. Num tu illos nosti, *Catharina*?

Ros. *Who I? indeed, sir, I know them not.*

Tor. *Por mi sancti* ——— *queda*, hæc est mea cognata *Rosabella*.

Ig. Benedicite, hæc est mea *Coveri Baron*, mea *Rosabella*.

The. Quæ hic fiunt præstigiæ?

Ros. *If I come now from London, sir, how should I know them?*

Tor. *Anglice* jam loquitur; intelligo aliquantulum, quippe qui Londini olim Mercator fui: non tu mea cognata es *Rosabella*?

Ros. *Doe I look like one of your kindred?*

Ig. *Nay, I can speake English too; what is my own*

country woman: little pigsnie, my little peppereggs, thou knowest me I am sure.

The. Sciam quid hoc est, *Antonine?*

Tor. Non tu jam nosti patruum tuum *Torcol?*

Ros. The man in the Moon as well.

Ig. I will give the a good round joyncture, I faith.

Ros. I pray, sir, be wise, if you can.

Ig. Wise? O me, I am wise and foolish for thee, dear Rosabella: pity, some pity to a bursting heart; be not so fair and cruell.

The. Antonine, proceas, ut sciam quid sibi volunt isti.

Ig. I see though I am blind, I freeze though burn in in love, I live not but I die, I live to love, to love to live, and live not but in loving: nay I can speake Songs, sonets.

Ant. See, this is the possessed man you heard of.

The. Quicquid sit, non hoc de nihil est.

Tor. Ita vivam, ut is surripuit meam *Rosabellam* mihi.

Ant. O perjur'd.——

The. Num quis hic dolus subesse potest?

Ig. Shine on me bright sun: the sun is no sun, thou art the sun, the moon, and the stars, and sweeter far then is a Civet Cat.

The. Seorsim, quæso, tecum pauca colloquar.

Ig. Bound I am in Frank——pledge to thee, and yet am in free soccage. Ye goodly trussed Nymphs, and simpering Syrens, O purple and the white, ye roses, lillies, and double violets, spring of enamel'd flowers and Diaperd Meads, greene shady groves, and chirping birds, the warbling streams, and whistling winds,

winds, and dainty Rosabella —— Dixi. Hà, sweet Rose; one habeas corpus.

Ant. Hold off, coxcombe, or I'le set you farther.

Ig. Es tu ibi etiam? sum appunctus pro te jam; hic me voluit geldare hodie.

Ros. Quid de me fiet, nescio.

Ant. Si tantillum morantur Exorcistæ, actum est de nobis.

ACTUS IV. SCENA X.

Argumentum. *Polla ostendit & Cupi & Colæ (monachorum cucullis indutis) Torcol & Ignoramum esse Dæmoniacos illos: Theodorus credit, exiitque cum Antonio & Rosabella in ædes suas. Trico de Pyropo cavet. Illi comprehendunt Ignoramum, tanquam exorcistæ: Torcol fugit.*

Theodorus. Antonius. Torcol. Ignoramus. Trico. Cupes. Cola. Polla. Rosabella.

Col. O Mi frater *Cupes*, quam te hic cucullus condecet! ha, he.

Tri. Properate quæso.

Col. Post exorcismũ cœnabimꝰ una opipare.

Tri. In malam crucem; de cœna fabulamini, cum nobis tam prope imminet exitium?

Cup. Eamus.

Tri. Jam quid *Pyropus* agat, ibo spectatum.

Tor. Vera hercle dico.

The. Quanquam vix credibile est, hoc mecum perpendam tamen.

Pol. Accedite pii viri, hic ille miser est.

Ig.

Ig. Tunc ades iterum? profecto habebo te in coram nobis.

Pol. Boni fratres, hic est ille dæmoniacus, hic alter illius socius.

Tor. Quid sibi volunt isti?

Ig. Torcol, si est sorciera super faciem terræ, hæc est sorciera; sum in quandario si manebo, annon.

Tor. Mane.

The. Quid hoc? quid facturi, fratres?

Col. Opus charitatis, quod boni orarunt nos.

Cup. Hic est dæmoniacus, cave tibi ab illo, si sapis.

The. Recedam, næ hoc suspicabar antea.

Ant. Loe you sir, I told you so.

The. Profecto hic me *Torcol* deluserat pene.

Tor. Quæ hæc machina? quid vultis, fratres?

Col. Tace tu.

Cup. Vel nos te——si turbas sacrum.

Col. Tenentes primum aqua benedicta.

Ig. In nomine Diaboli, curjacis aquam in faciem toties.

Pol. Væ mihi, invocat Diabolum.

Cup. Hic est *Lydius lapis*, diabolus horret aquam benedictam.

The. Porro fratres, quod vestrum est facite, mitis modis agitatur.

Col. Quamdiu tu vexatus?

Ig. Quid est id ad te? fui toto hoc die terribiliter molestatus.

The. Fatetur etiam.

Cup. Qua forma venit cum vexabat te?

Ig. Nunc cum curvo collo ut hic est, nunc in forma

forma *Dulman*, nunc ut sorciera ut hæc, nunc in forma suis geldatoris ut hic, nunc in illa forma *Rose*, *Rose*, multis modis.

Cup. Permulti sunt video.

The. Miserum hominem!

Col. Nunquam à te fugit?

Ig. Immo *Dulman* fugit semel hodie, sed est mecum iterum jam.

Ant. *Keep off, 'tis the very same I saw at* London.

The. Apage fis.

Cup. Numquis te affligit etiam?

Tor. Vos scilicet: quid vultis? num nos ludos facitis? quid malum, tam sæpe inspergis aquam mihi?

Col. Neque hic aquam benedictam patitur; ambo similiter affecti.

Cup. Ita res est, quærunt illam, cave tu.

Ros. *Alas! Alas! For Gods sake let's be gone.*

Pol. Veniant ad me si ausint isti incubi.

Col. Ex ipso vultu videre est hunc esse arreptitium.

Ros. *I am afraid of them; good sir let's be gone.*

The. Pie facitis fratres, sed obsecro abscedite longius ab ædibus; libenter nolim neque dæmones neque dæmoniacos nostris esse tam prope hic, da quæso aquam benedictam.

Ant. *And me.*

Ros. *And me sir, I pray you.*

The. Secedite ab illo.

Tor. Jamne abis *Rosabella*? redi quæso, redi.

Ig. Mea *Rosabella*, retorna ad me: *Rosabella* non audis?

Tor. *Rosabella.*

Ig.

Ig. Rosabella, inquam.

The. Ut vociferantur?

Cup. Sunt hi dæmones Incubi, caveant sibi feminæ.

Col. Quærunt sibi Succubos.

The. Abeamus———

Exit The. Ant. Ros.

Ig. Rosabella I say, are you gone? now a pox goe with you.

Tor. Quæ vos intemperiæ tenent? Ite in malam rem.

Col. Comprehendite hunc Dæmoniacum, vincite eum.

Tor. Fugere hinc optimum est, ne male habeant me, aliquid scio moliuntur mali———

Exit Tor.

Cup. En fugit, sequimini, sequimini.

Col. Abiitne?

Ig. Ego abibo etiam, nam puto hi sunt nebulones fratres.

ACTUS IV. SCENA XI.

Argumentum. *Ignoramum ad cathedram alligant, & quæcunque ille verba Confidicorum more locutus est barbara, tanquam tot diabolorum nomina, suis fugant exorcismis. Cola illum ad monasterium deferri curat: Cupes cum uxore Polla (qua cum jam in gratiam rediit) ad œnopolium protinus.*

Ign.

Ignoramus. Cupes. Cola. Polla, &c.

Col. VOs qui cum palmis astatis, & herbis benedictis, arcte illum ad cathedram alligate.

Ig. Quid me attachiatis cum funibus & chordis?

Cup. Tace.

Ig. O *Dulman*, *Dulman*, dixisti hodie quod pugnares tanquam diabolus pro me, ubi es nunc *Dulman*———

Col. Exorcizo te *Dulman*, fuge maledicte *Dulman*, fuge.

Ig. Fugit semel hodie, sed si nunc venit *Dulman*———

Col. Invocat *Dulman*, certe *Dulman* nomen est?

Ig. Cum peste vobis, nomen est *Ignoramus*.

Cup. Discede *Ignoramus*.

Ig. Descedite vos, nebulones ut estis, cum vestra *Riota & Rowta*.

Col. Duplex Dæmon, *Riota & Rowta*.

Cup. Prodi nequissime spiritus *Ignoramus*, conjuro te *Ignoramus*, justici e declinator, seductor hominum, sator discordiæ, dissipator pacis; exorcizo te, quod est nomen magistri tui?

Ig. Ego sum magister.

Col. Est ipse Belzebub; fuge ipse magister, conjuro te, quam cito vis exire?

Ig. Tam cito quam possum ex vestris nebulonis digitis.

Cup. Conjuro te, quapropter hoc tibi accidit.

Ig. Propter *Rosabellam*, ob eam ita torqueor.

Cup. Abscede *Rosabella*, abscede.

Ig. Diabole, abscessit.

Cup. Conjuro, unquamne dedisti illi animam antehac?

Ig. Quid id ad vos? Imo dedi animam & corpus & bona illi.

Pol. O sceleratum!

Ig. Et praeterjunctura, si maritasset me, habuisset *Francum Bancum.*

Col. Profuge his *Francum Bancum*, sepatate *Francum Banum.*

Ig. Imo jam non habebit, ne timete: sed si amasset me, habuisset multa bona *privilegia, Infangtheef, outfangtheef, Tac, Toc, Tol, & Tem.*

Col. Quàm multi sunt! exite omnes *Ninantef, Nonantef, Tac, Toc, Tol, & Tem.* Exorcizo omnes vos malignos spiritus, sive sitis in pilcolo diurno aut nocturno, in dulplici lingua aut sub lingua, in barba vel in capite.

Ig. O asini, putatis quod Di bolus tenet *in capite*? tenet in froccis & soccis, & calvis coronis vestris, fratres Diaboli.

Pol. Invocat fratres suos Diabolos.

Col. Tace: eradicemini, sive sitis in Diploide manicata, vel tunica, sive in manicis vel in Capsulis, vel in calamo, vel in cera, aut sigillo, vel in cornugraphio.

Ig. Erat in *cornu* hodie.

Cup. Conjuro te pessime Dæmon exi è *cornu*

Ig. Pestilentia de vobis & omnibus cornubus, nisi de cornu quod cornuat ad prandium.

Col. Explantemini, sive sitis in syngraphis, membranis, chartis scriptis, vel non scriptis, verbis cum sensu, vel sine sensu.

Ig.

Ign. Vel in *Gray-fryers*, vel in *Black-fryers*, vel in *Crochet fryers*.

Col. Exorciz vos; fugite pessimi dæmones *Gray-fryers Black-fryers, Crochet-fryers*, fugite, hve suis in braccis oblõgis vel rotundis, vel in intestinis majoribus vel minoribus, vel in Coleotheca.

Pol. Ibi est video.

Ig Ibi est in te video: nisi facio te tenere manum sursum. O follones, quis habet manum in pocket o ibi? Estis *Backbarend & handabenda*?

Cup. Fugite *Backbarend & handabend*.

Igno. Si fugiunt e *directe felonia*.

Cup. Sive estis in loculis, aut in Crumena, vel in auro, vel in argento, sive bene parto, sive male parto.

Ig. Illud est Dæmonium quod desideratis, scio, robbatores ut estis.

Col. Adjuro vos nequissimi spiritus, si estis in femoribus vel inter femora, exite simol ab omnibus membris hujus creaturæ.

Ig. Hoc est bene si vult ire sic.

Col. Et in pollicem sinistri pedis veniatis.

Pol. Ibi est, video, contundam ne ascendat.

Ig. O, ô meos cornos! ô *Pythonissa*, quid vis? Unum *magnum vape* de magno Diabolo capiat vos omnes & singulos, magnos & parvos.

Cup. Jam sævit frater, da salem exorcizatum, ignem benedictum: exorcizo te, profumigo te.

Ig. Ignis ardeat vos: si dagarias capio, rumpam calvas coronas vestras.

Col. Conjuro te, prodi dagarias.

Ig. Utinam possit *se defendendo*.

Col. Tentemus si sit obediens. Repete nunc quod

quod dico tibi in aurem. *Buz, buz, buz.*

Cup. Adjuro te respondeo quod quæro, *mum, mum, mum.*

Ig. Nihil intelligo.

Cup. Mum, mum.

Ig. Quid mummatis & moppatis ita ut Simiæ?

Col Mum, mum, non jã sentis abisse dæmones?

Ig. Sentio ad minimum tres adesse hic.

Pol. Tres adhuc?

Ig. Imo tres: puto hodie sum diabolatus in bono serio, si sum, tu es sorciera quæ fecisti primum, & vos estis ejus condiaboli, qui abetratis illam.

Col. Frater, ut video opus adhuc opera multa, ad fratres deseratus si placet ad monasterium.

Cup. Fiat. Aliqui vestrũ eum intro huc auferte.

Ig. In nomine Diaboli quo portatis me? *Fowle porridge-bellyed Fryers, barrel, barel. Ie scay le grand customer de Normandy Harroul, the Devil take you all.*

Col. Quam primũ hunc nostris tradidero, mox ad te rediero, cœna parata sit interea vide----

Cup. Fiet. *Exit.*

Pol. Ha, he, lepidos ludos, frater.

Cup. Ha, he, soror nunc eamus ad œnopolium, hoc meum est monasterium.

Pol. Ob hoc factum, mi frater *Cupes*, Mecastor quo vis ibimus.

Cup. Scis me te amare mea *Polla*? quæso amemus invicem, scis uti argentum tibi dedi, quod si mansueta eris dabo, & dabo, nil deerit tibi.

Pol. Amabo te dehinc. Eamus quo vis igitur.

ACTUS

ACTUS IV. SCENA XII.

Argumentum. *Pyropus cum lictoribus ut Triconem & Antonium in carcerem coniiciant: comprehendunt Triconem, quem Antonius non agnoscit; ideo auferturi: statim & ipse Antonius comprehenditur, quem tum Trico non agnoscit ut par pari referat: Trico recta in carcerem, Antonius ense se suo liberat.*

Antonius. Trico. Pyropus. Lictores.

Ant. O *Trico Ignoramum* ist hinc spectavi modo abreptum in cœnobium. Sed quid tu tristis es?

Tri. Alia jam tempestas ingruit, Here.

Ant. Me miserum, quid est?

Tri. Pyropum adire judicem vidi modo, canes assignavit illi is venaticos,

Ant. Quos venaticos? *The Sheriffes Hounds?*

Tri. Lictores; te qui venantur ut capiant, & in carcerem ducant: patri jam demum palam fient omnia.

Ant. Comminiscamur aliquid, mi *Trico.*

Pyr. Vos apud vos este nunc, nam illos qui mea habent ornamenta video, de hero non usquequaque liquet adeo, verum servum illum mihi prehendi volo.

Tri. Perii: quid me vultis?

Pyr. In carcerem eas, vel mea mihi restituas ornamenta; jam captus es.

Tri. Eccum ipsum herum, ab ipso poscito, servus ego sum.

Ant.

Ant. Quid agam? dissimulandum est.

Pyr. Vin' ut ea mihi reddi, vel hunc in carcerem trahi?

Ant. Let him goe whether he will for me, what have I to do with him? shame you not to speake with so little respect to a Gentleman, and to a stranger?

Tri. Here, jam mitte *Anglicum* quæso, & sua illi reddas ornamenta.

Ant. Who are you? I know you not (simulabo quasi te nesciam)

Tri. Jam simulabis quasi me nescias?

Ant. Et tace & simula.

Tri. Tace & simula? cum id quod vis natus es, nunc me nescire postulas.

Pyr. Non tu illum nosti?

Ant. I know him not, I (sine ut te nesciam.)

Tri. Triconem nescis tu? nescis *Triconem*, here?

Ant. What tricks! What Trico?

Tri. Utinam nunquam fuissem *Trico*! vin' me illi hinc abripiant?

Ant. What have I to do with you? (simula inquam & tace.)

Tri. Non auditis ut me tacere & simulare jubeat?

Ant. What a lying knave is this, do I so?

Pyr. Si illum jam nunc rapio, haud inclementer ago.

Ant. What is it to me, what you do with him?

Tri. Domini sic servos tractant, cum eorum opera nacti sint quod cupiunt, illos perdunt postea: siccine ingratus, here? siccine autem annulos dari adulterinos homini probo & sincero *fas*?

Pyr.

Pyr. Jam sane it tum, at me non fatebis sic cum tuo *sane*, alius nunc fio.

Ant. Well, I will goe about my businesse, fare you well. dolet me hunc deserere; verum quid facerem? *Exit*

Tri. Abiit ille improbus? sed, frater, ea quæ mihi dedisti ornamenta salva hic habeo omnia in illis ædibus; ea jam si placet ipse reddam tibi; reliqua meus, uti vides, gestat herus.

Pyr. Abeant cum illo aliqui——— *Exeunt.* Intrim vos hic operiar. Quota pars hominum ita sunt ut præ se vultum ferunt? Plerique ut annulus ille aurum specie simulant, & subæratum cum probis tinniunt.

Tri. En tibi: Ego quod ad me attinet, vide, sum probus *sane*.

Pyr. Imo *sane*, liber esto igitur. Sed num is qui nævum jam habet, tuus idem qui mane herus est?

Tri. Annon censes?

Pyr. Censeo equidem: in eum si rursum accidam, certum est in carcerem compingam: atqui ecce eum. ipse redit opportune.

Ant. Triconem reliquisse sic profecto pœnitet.

Pyr. Circumeingite eum.

Ant. What means this?

Pyr. Anglice loqui non valebit amplius, jam quo dignus es hinc abieris.

Ant. Trico, *I pray thee work some trick now, that I goe not to prison.*

Tri. Hercle non intelligo.

Ant. Aliquid contechnare ne in carcerem abripiar, *Trico.*

Tri.

Tri. Jamne ego *Trico* sum? tu me non nosti modo, neque nunc ego te.

Ant. Fabrica quæso aliquid.

Pyr. Æquum est hunc abducier.

Tri. Quo lubet, ego hunc non novi (*simulabo quasi te nesciam*).

Ant. Num tu jam nescis, *Trico*?

Tri. St, Tace & simula.

Ant. Agnosce me tandem, *Trico*.

Tri. Simula inquam & tace.

Ant. Heus tu, hic me novit satis, meus est.

Tri. Non ego, non novi eũ ego (*sine ut te nesciã*).

Pyr. Jam aliam linguam loquitur, eamus.

Ant. *Trico*, vin' me rapiant hinc?

Tri. Quo placet. Ah, cum ingratum dixeris, omnia dixeris: ego abeo nunc. *Exit.*

Pyr. Age, ambula, in jus abripite.

Ant. *If I go to prison, 'tis my utter undoing.*

Pyr. *Anglice* iterum?

Ant. *I'le rather die: away knaves, villaines, or I'le kill you all.*

Pyr. Oi me! Quo malum fugitis? Heus redite vos, ô me miserum. *Exeunt.*

Ant. Aufugi tamen, sed quid nunc agam? veritas filia temporis proferet hæc in lucem, tandem rescisset pater, quem me tot malis pudet delusisse dolis; atqui amoris causa multos multa feciſſe scio. Sed quid cum resciret pater? objurgabit, increpabit, severe accipiet primulum, verum ira paterna non potest durare diu, At quicquid futurum est, *Rosabella* nunc mea est, mea erit, illa salva salva mihi omnia. Ibo nunc ad amicum meum, quicum consilium capiam.

Actus

Actus Quintus. Scena Prima.

Argumentum. *Dorothea uxor Theodori Antoniique mater Londino jam Burdigalam venit puerumq; Antoninum cum Catharina sua reliquit ad portum sessos de itinere, itque in ædes mariti Theodori, secumque attulit puerum & puellam Anglicam.*

Dorothea. Vince. Nell. Richardus.

Dor. SAlve patria, natalis urbs *Burdigala* salveto.
Nunc *Dorothea*, demum annos post *Londini* exactos quindecem
Theodorum virum, *Antoniumque* filium coram licebit visere.
Hos postquam bello fuisse captos inaudiveram,
Nullum exinde mihi lætum affulsit tempus: cæterum hæc dies
Una omnes mihi eximet ægritudines. At me moror nimis.
Quadriga enim ad portum mittenda est mihi, Nurum huc
Quæ advehat *Catharinam*; cumque ea *Antoninus* manet etiam
In diversorio portui propinquo. Namque è mari lassa est,
Adeo ut vix aut ne vix possit ire pedibus. Jam illos accersi fecero huc.
Vin. *Good Madam, speak our Language, here's*
Nell

Nell *and* I, *and a great many more understant no a word what you say: what shall we doe in this* Countrie?

Dor. *Why* Vince, *understandest thou nothing yet?*

Vin. *Scarce a word, yet I was in* France *one before.*

Dor. *Nor you neither* Nell?

Nel. *No truly, I would I were at home at* London *again. They speak finely forsooth here.*

Dor. *Yet, you understand a few words, I taught you something, what's* caput?

Nel. *A head forsooth.*

Dor. *Well said* Nell, *whats* manus?

Nel. *A hand forsooth.*

Dor. *What is* brachium *Nell?* Nell *say.*

Vin. Nell, *'tis a horse toole.*

Nel. *What is it?*

Vin. *A horse toole, say.*

Nel. *Shall I forsooth?*

Dor. *Say then, what is* brachium?

Nel. *A horse toole forsooth.*

Dor. *Fie on thee.*

Vin. *Ha he.*

Nel. *I indeed forsooth* Vince *told me so.*

Dor. Vince *is an unhappy boy; well ye shall be learn.*

Vin. I, *but it will be such a while first.*

Dor. *Why so boy?*

Vin. *They say that woman teach this Language best, and it will be this six years first ere I shall get me a Mistresse.*

Dor. *I will be thy Mistresse my self.*

Vin. I, *but old women never pronounce well: but*

pray Madam let me alone with my Mothers tongue: I love my naturall speech, I am a Gentleman.

Dor. *This is a fine tongue for a Gentleman.*

Vin. *I know a tongue worth two of it.* ———

Dor. *What's that?*

Vin. *Marry a Neats tongue with Venison sauce.*

Dor. *Thou art a very wagge, Vince* ———

Well, I'le go find out thy Master Theodorus *house, they say it is near the Pallace, and that is here. I'le knock and see, tick tock.* Num hæc *Theodori* ædes?

Rich. Imo, sunt.

Dor. Intusne?

Rich. Maxime, quid vis?

Dor. Eum cupio alloqui.

Rich. Introcas si placet.

Dor. *Little ones.*

Nel. *Forsooth.*

Dor. *This is your Master* Theodorus *house, come with me.*

Nell. *I forsooth.*

ACTUS V. SCENA II.

Argumentum. *Vince & Nell jocantur invicem; viso Ignoramo, quem pro insano habent, ad fugiunt.*

Vince & Nell manent.

Vin. STay Nell, *stay.*

Nel. *I cannot, ô Lord, you are such another, truly I think.*

Vin. *O Lord, you are such another trull, I think.*

Nel. *I tell you, I must wait of my Lady.*

Vin. *I tell you, you must wait of me.*

Nel. *I will sir.*

Vin. *How now maid; where is your courtsie? down ——— down ——— down ——— descend ——— lower yet ——— lower yet ——— sweep me the ground with your breech and swim away.*

Nel. *Now I'le goe.*

Vin. Nell, Nell, *Didst thou ever see the man in the Moon?*

Nel. *No faith, pri'thee let me see it.*

Vin *Look here.* Chops her under the chin.

Nel. *Beshrew your heart blood, you had almost made me bite my tongue in two.*

Vin. *What skil't for ears and tongues in this Country, we are both deaf and dumb here.*

Nel *It's a strange Country, all the little barns can speak French here, and yet we cannot.*

Vin. *So do the pigs too.*

Nel. *What?*

Vin. *Ouy, Ouy, Ouy.*

Nel. *Here's one thing I shall never endure.*

Vin. *What I pri'thee?*

Nel. *They say we maids must drink nothing but water.*

Vin. *That's true, but 'tis no matter, you'le make water though you drink nothing but wine.*

Nel. *Fie* Vince, *how you talk*

Vin. *As though you do not? what a Jumpering here?*

Nel. Vince, Vince, *they wear fine cloaths here*

Vin. *I, but terrible foul shirts: but* Nell *you must be very bold.*

Nel. *Why, are their women so?*

Vin. *Yes, all with their blind bayards.*

Nel. *You are all waies flouting.*

Vin. *You must learn to mock too, frump your own Father here on occasion.*

Nel *I have a pretty wit for a frump, though I say it. But good* Vince *if you love me take heed of one thing.*

Vin. *What's that?*

Nel. *Of eating of grapes, for fear you take a surfet.*

Vin. *I love them not quoth the Fox, I would I could come by them.*

Nel. *Faith you'l be sick then.*

Vin. *I sick? what heart of oak, body of brasse? I am not such a puler as Mistris Catharine to be sea-sick, and have a Coach sent for me; well fare old bell metall.*

Nel. *List, I think I am called: nay fie master* Vince *you spoyle my Ruffe: faith I'le give you no more sweet meats when I goe to the Closet.*

Vin. *Peace* Nell,, *I'le carry you in by the arme after the French fashion. O my mad Damsell.*

Nel. *O my Monsieur.*

Vin. *Gow, yonder comes a mad man.*

Exeunt.

ACTUS V. SCENA III.

Argumentum. *Ignoramus servis suis (Dulman & Pecus) narrat quo pacto trâctarunt illum in Monasterio, & quo modo evasit de monachorum manibus.*

Ignoramus. Pecu. Dulman.

Igno. Diabolus volet viam cum omnibus his fraterbus & fraterculis etiam: si haberem focum puto focarem hoc monasterium in mente qua nunc sum; sed est felonia, puto non focarem. At ite mecum, vos magni nebulones, ab hoc monasterio ad *Westmunasterium* si audetis pro ambis auribus, si capio vos ibi. ———

Dul. Quid jam? num est in uno fumo adhuc Magister, ego liberavi *Pecu*, vide.

Pec. Spero trounsabis *Torcol* pro hoc.

Ig. Trounsabis? ego fui trounsatus hodie, ut puto nunquam homo fuit in mundo trounsatus. Pro hoc solo nunquam indurabo faciem fratris neque clerici dum vivo.

Dul. Ubi erant dagariæ tum *se defendendo*?

Ig. Dagarias meas ceperunt & asportarunt, contra pacem regis, coronam & dignitatem ejus; reliquerunt tres scaberdas, & spoliarunt meam ruffam, & obligationem hic.

Dul. Profecto est cancellata.

Ig. Volebant etiam facere me mille res; voluit unus me plorare, & in despectu mei nisi faciebat me plorare; & alius mummabat nescio quid, & ego repetebam mummans nescio quid; & quicquid dicebam erat Diabolus cum illis.

Dul. Quomodo dicis per illud nunc? in bona veritate hic erat terribilissimus dies.

Ig. Dies? festum omnium sanctorum præterit, puto

puto hodie esse festum omnium Diabolorum.

Dul. Tu conuenies cum illis uno die.

Ig. Habebo illos in *premunire*.

Dul. Fac, & mendica hanc Friariam à Rege.

Ig. Nisi quidam *Angli*, inter quos feci aggreamentum, venissent in monasterium tunc per casum, qui me *noverint* universi, & certificabant quod non eram in diabolatus, per meam fidem, puto murderassent me.

Dul. Quomodo dicis per illud nunc?

Ig. Ita super eorum verba sinebant me ire ad largum.

Pec. Hic est casus meus: hæc est villa villanissima.

Ig. Burdeaux, Burdeaux in diaboli nomine, ego abibo extra, & si gigno *Burdeaux* semel super dorsum meum, si iterum reuerno ad *Burdeaux*, dabo illis veniam geldare me. Ibo nunc ad *Tarcel* nebulonem, & nisi ille mihi det coronas meas & bonam satisfactionem, capiam illum in manum alio modo.

Pec. Habes illum super clunem nunc pro *falso imprisonamento*.

Ig. Eamus tres fortes, *nous sommes trois*.

Dul. Ne time Magister, ibimus cum una viud. cta: eamus, nam video unum.

ACTUS V. SCENA IV.

Argumentum. *Dorotheam cum Theodoro colloquentem audiens Trico, se perditum novit, totamque periisse machinam, omnesque jam patere fraudes; Dorothea Theodoro affirmat verum Antoninum veramque Catharinam manere ad portum, Theodorus supposititiciam Catharinam evocat? Trico se abscondit.*

Trico. Theodorus. Dorothea.

Tri. ANtonium modo conveni herum meum, qui mulsa loquens blandis ita me demulsit dictis ne possum non ignoscere; at quid video? herum *Theodorum* amplexantem feminam. Ha, he, etiam senex amat? Hercle gaudeo.

The. Vix tandem osculando amplexandoque pausam dare queo, tantis sum in gaudiis.

Dor. Non minor voluptas mihi est quam tibi mi *Theodore.*

Tri Mi *Theodore*, mea animula. Ha, he.

The. Tuo ex adventu videor, *Dorothea*, revivescere.

Tri. Dorothea? tuo adventu perii.

Dor. Quo magis gaudeas, essedum quæso jam ad portum mittas, nostram huc quod aduehat *Catharinam*, quacum unà est *Antoninus.*

The. Modo in urbem exiit *Antoninus*, sed jam nunc intus *Catharina* est.

Dor. Quin illos jam reliqui apud portum, post illa ad te nunc venio primulum.

Tri.

Tri. Abi *Trico*, ſuſpende te.

The. Huc evocavero illam ut videas,

Dor. Fieri non poteſt.

Tri. Malum! quid non illa cervices fregit antea in itinere?

Dor. Ne vivam niſi è mari ægra eſt adeo, ut vix pedem moveat.

The. Hola, Jubete huc ad me accedat *Catharina*.

Tri. Bene te intricaſti; tu es ille vaſer & verſutus *Trico*; nunc quid agis? quid ſi huc? nihil eſt; ſi illuc? tantundem: nulla ſpes eſt prorſus.

The. Hola, *Catharina* huc ad me ocyus.

Tri Hei mihi! ſed quod futurum eſt, *Trico*, futurum eſt.

The. Huc ad me *Trico* etiam, ſi ſit intus.

Tri. Trico etiam? at *Trico* non eſt intus; hic me abſcondam prope.

ACTUS V. SCENA V.

Argumentum. *Prodit Roſabella, ſe eſſe Catharinam affirmat: negante Dorothea, tandem rem totam confitetur: minatur illi Theodorus.*

Roſabella. Theodorus. Dorothea.

Roſ. WHat's your pleaſure Sir?

The. Dorothea, accam *Catharinam* tibi.

Dor Ubinam *Catharina*?

The. Illam aſtare vides, & tamen rogitas?

Dor. Falleris, hæc *Catharina* non eſt.

Roſ. Væ miſeræ mihi, quo me vertam?

The. Quo te avertiſti? quid nunc ais?

Ros. Are not you my Mother in Law?

Dor. Good Lord, who are you trow?

The. Specta bene obsecro.

Dor. Quid vis spectem mi vis? hanc ego nec novi, nec vidi uspiam.

Ros. O si nunc essem mortua! mori felicis est ante quam mortem invocet.

Dor. Mihi crede, *Catharina* non est.

The. Quænam igitur es tu? quid non loqueris?

Ros. If she will not be my mother in Law, alas sir, I cannot help it.

Dor. Thou art a good one, I warrant thee.

The. Quænam es? jam enim specimen spectatur, quid non respondes mihi?

Ros. Good sir, I know not what to answer.

The. Etiam taces? Num dignus videor quem sic ludos facias, impudens prostibulum?

Ros. Whatsoever I am sir, I am not dishoneſt, the respect I bear unto you, makes me forbear to answer these false and foul tearms.

Dor. I pray do not dissemble, then I will speak for thee.

The. Measne ædes ego fervere flagitiis? meque impleri adeo infamiæ & dedecoris patiar? Nunquam inultum feres.

Ros. Ahime, *I was born in an unfortunate hour.*

Dor. Confesse then, I pri'thee doe.

The. Cum nullus subest color ad lachrymas recurrit, at te fictæ non juvabunt lachrymæ. Quid non distringo & expio hoc scelus? Non vis fateri? nôn vis fateri quæ sis, impudica?

Ros. Da veniam quæso, & fatebor omnia, infelix ego sum *Rosabella*, at pudica tamen.

The.

The. O jam noſtras es, jam vera redit facies.

Dor. Quis te huc adduxit tage, vera loquitor *Roſ. Antonius.*

Dor. Illum eſſe doleo iſtiuſmodi.

The. Hoc illud eſt, à nave rediit ac *Antonium* ſimulavit ſeſe, malæq; appinxit nævum, nonne?

Roſ. Scilicet.

Theo. O tempora, filii cum ſecure irrideant patres! verum tu illum in fraudem pellexiſti, pellex.

Roſ. Pellex ego non ſum, ignoſce quæſo, uxor ſum *Antonii.*

The. Tu uxor: uxor tu? cave dixeris, illecebra, linguam ne ego illam præcidam tibi.

Roſ. Quod factum eſt infectum fieri nequit: pro comitate itaque obteſtor ut prudentia tua feras, non culpes, quod immutari non poteſt.

The. At immutabo tamen, vel invitis fatis; connubii & vitæ ſimul tuæ divortium fecero.

Roſ. Bona mors eſt quæ extinguit vitæ mala.

The. O Dorothea, filium nos pæne perdidimus *Antonium.*

Dor, Nullum, video, in hac vita ſincerum eſt gaudium.

The. Non cenſes exemplum in eam edi oportere?

Dor. Cenſeo, ſed clementer.

The. Clementer? utpote quæ nobis corrumpit filium, cui ditem uxorem ego & nobilem dare jam decreveram.

Dor, Cuivis dolori remedium eſt patientia.

The, Ignoſcas mea mihi *Dorothea*, ſi minime te nunc (quo decet) obſequio proſequar,

animus enim mihi valde perturbatus est; fessam te de itinere esse scio, introeas itaque & te recrees paululum; *Bannacar* etiam *Maurum* huc ad me meis evocato verbis.

Dor. Faciam ut vis; sed tu ne sævi nimis.

Exit.

The. O me miserum: nimirum die hoc uno plus vixi quam vivendum fuit, sed causam hanc doloris eximam ipse mihi: die hoc uno non vivit illa amplius.

Ros. Quid meditatur scio, sed me lubens paro.

ACTUS. V. SCENA. VI.

Argumentum. *Trico in insidiis: Theodorus Maurum Bannacar jubet ut interficiat Rosabellam; novit ille, præsertim quod jam novit illam esse Rosabellam Alphonsi filiam heri sui, qui Fessæ moriens illum reliquit liberum. Abiit Trico ut hæc narret Antonio. Rosabella dolore simul ac metu victa deliquium patitur.*

Trico. Bannacar. Theodorus. Rosabella.

Tri. PRodi *Trico* è latebris, quasi umbra ex Orci faucibus, & spectata quid rerum in tenis hic *Theodorus* agat.

Ban. Ecquid me, vis here?

The. Quem potius, mi *Bannacar*? quippe te novi fidelem servum mihi.

Ban. Itidem te sensi benignum herum mihi.

The. Et si sensisti meam benignitatem antehac, sen-

senties nunc magis magisque *Bannacar*, si id quod rogo haud aversere mihi.

Ban. Vel, jube me interfici, haud subterfugiam here.

The. Te interfici? ne dii sinant: verum alium te mihi velim interficere.———

Tri. Certe me———

The. En tibi, quæ meas incestavit ædes, magnum flagitium fecit, quod tolli non potest, nisi illa tollitur simul; tua itaque manu tincta colore noctis, facinus hoc tolli & mori decet.

Tri. Volabo, ut hæc renunciem ad *Antonium*, quo illam ac me, si posset, servet miseros.

———*Exit.*

The. Quid te *Bannacar* retrahis? quid non respondes mihi?

Ban. Quemquamne ut interimam ego—— Christianus tuo factus beneficio; aliter hic didici here; quamobrem ab inceptis desistas (quæso) consilio melius vincas quam iracundia.

The. Quid paves? rem salvam ipse præstabo tibi: age ergo mi *Bannacar*, quo letho censes potissimum? quid si in mare præcipitem des? vel alicubi includas ubi pereat fame?

Ros. At si necesse sit mori, quæso sinito me mori semel; nam lenta qui perit morte, moritur sæpius.

The. Qua morte pereas nihili pendo, dum pereas modo.

Ros. En insons asto victima, lubens permoriar, nã sine *Antonio* non est quod velim vivere: quin tanus

tantus me jam invadat dolor, ne me vitalem futuram spero diu.

The. Frustra es si speras: quid non exequeris imperium meum *Bannatar*?

Ros. Age *Bannatar*, novi te satis ego *Pesse*, tu olim eras servus patris mei, qui te liberum fecit moriens; age *Bannatar* ergo, clementer me occidito.

Ban. Hei mihi, *Rosabella* hæc est.

Ros. Ipsa sum, ut vides, misera *Rosabella*.

Ban. Filia hæc est *Alfonsi* heri mei olim optimi, cui *Fesse* dum vixit servitutem servii. Ne facias hoc here, quæso, quod inceptas facinus.

The. Num ex composito, scelus, agis? vel tu illam, vel ego te———.

Ban. Me si placet jugula, non illam ego. Illamne ego, quæ hera olim mea tam mitis indolis? Illamne ego, cujus me fecit liberum benignus pater?

The. Quid nattas fabulas? vin' ergo ipse ad mortem rapiam hanc? Ne me specta, faciendum enim est.

Ros. Non opus est, ita jam enim nimio dolore cor meum findi sentio, vale *Antoni*, æternum vale *Antoni*. *Rosabella cadit.*

The. At non sic juvabit simulare tamen.

Ban. Oi me! mortua est.

The. Fingit scelus, fingit, & tu fingis, at ego, personam ut deponat faciam.

ACTUS

ACTUS V. SCENA VII.

Argumentum. *Antonius venit, interfectam à patre Rosabellam credens; se parat interficere. Revivisit, illam in uxorem petit, Pater de genere quærit. Respondet illa se esse filiam Alphonsi Portugalli nobilis, qui Bossa moriens illam reliquit patruo suo Rodrigo Tovcel, qui vi venit in has ædes, naufragium faciens, hic habitabat postea. Interrogatus Bannacar, dicit non esse Alphonsi filiam (quam vis pro sua semper habuerit) sed mercatoris cujusdam Londinensis, Desfordia raptam per Vrsade, filiam Manlii & Dorothea, nutricem habuisse Vrsulam, nomen esse Isabellam: ex quibus signis una cum imagine succino artificio sculpta cognoscit Theodorus hanc esse eam Manlii filiam, quæ tot abhinc annis filio suo Antonio desponderatur; ergo jam nuptias Antonii & Isabellæ, quæ Rosabella fuit supposititia, non aversatur.*

Antonius. Theodorus. Bannacar. Rosabella.

Ant. OCcidi, sero nimis veni, jam interempta est, jam jacet mortua: ô meam nunc tibi ut possim impertire animam! ô te, ô me infelicem, cujus tu hæc causa sustinuisti insons! quid non in me isthoc potius expetit? nihil tu commerita, nihil poteras.

Theo. Quidnam vult ille sibi?

Ant. Abistin' ergo mea vita? abistin'? at te sequar ego.

Theo.

The. Næ male eum metuo; quid facturus fili?

Ant. Filiusne ego, aut tu pater, qui tam infandum facinus patrasti hoc? at quem non sivisti vivere, non prohibebis mori.

The. Satin' sanus?

Ant. Sanus? sanus non sum, nec sanus esse cupio. Nam quî possum, quem tu sic insanum insania reddidisti tua?

The. Certe tu insanus es.

Ant. Sum hercle; nam insanus essem nisi jam insanirem. Non vis autem ut insaniam, non ut nunc insaniam? *Rosabella* mea salus periit, quæ omnes, dum vixit, anteivit feminas. Certe avertisti oculos cum fecisti hoc, nam si illius spectasses pulchritudinem & suavem innocentiam, nunquam feciſſes scio. Quin unum hoc te jam oro postremum pater, ut quos noluisti vivos frui invicem, saltem sinas una sepeliri mortuos.

The. Priusquam moriare fili, discas quid sit vivere.

Ant. Quî possum cum tu vitâ eripuisti mihi?

The. Accede huc quæso.

Ant. Ne me appropinques, ne juvenilis id faciat quod fecit senilis furor.

The. Quid conare? num certum est mori tibi?

Ant. Tam certo quam hæc mortua est.

The. Vive modo, quidvis concedam tibi.

Ant. Jam concedes, cum mihi nil concedi potest.

The. Certe nos eam non attigimus; tentemus illi revocare animam.

Ant.

Ant. Animam nunc revocare? Num tu insanis? redire non potest illa: igitur ad te venio *Rosabella*, venio.

The. O fili mi, parce modo tibi, respice canos hos capillos, vel me interfice prius; mea jam ætas exacta est, tu in ætatis flore.

Ros. Ubi sum?

The. Audi audi, reviviscit, gaudeo.

Ros. Ubi es *Antoni*, *Antoni*?

Ant. O mea vita, num respiras? servasti vitam meam.

The. Censen' voluisse me illam (fili) interimere?

Ros. Funestum ego somniavi somnium: putabam me esse mortuam, erat enim qui me volebat interficere.

Ant. Ne time.

The. Ne time, non fiet.

Ant. O me beatum nunc, nam quod tu vivis ipse incipio vivere.

The. Næ vivam rediisse gaudeo.

Ros. Vivo opinor, sed tuo beneficio.

Ant. Nunc obtestor te pater, permitte quod fata volunt, hanc tua voluntate mihi uxorem fore.

The. Quietus sis modo, forsan tua erit.

Ant. Forsan pater? aliter fieri non potest.

The. Furor filii vicit furorem Patris, violenter ambo iracundi fumus. Næ ille meus mihi natus est: verum dic fili, quid dotis cum illa datur?

Ant. Ampla scilicet, nobilitas & illa forma.

The. At fili, nobilitate & forma in foro nihil emitur. Equidem formosam video satis, sed qui

scis

scis esse nobilem? peregrina videtur: certe ignota mihi est.

Ant. Vel me tacente mores loquuntur facta: sed tibi melius narrabit ipsa, eam si permittas loqui.

The. Nibil ausim contradicere: narra tu, sed ficte nihil.

Ros. Nisi vera loquar, arguat me *Barnacar*, qui olim patris erat servus mei.

The. Num tu patris illius servus? dixi opinor antea.

Ban. Admodum, *Fessa* antequam ad te accessi huc: nam patre ejus mortuo, in *Portugalliam* postea profectus sum, quo aliquam mihi conditionem quærerem, quam non reperiens, in *Galliam* veni errans, tandem huc *Burdigalam*, famulum ubi feci tibi me, & Christianum simul.

The. Bene, age jam, & si quid illa falsi dixerit, tu redargue.

Ros. Pater mihi dux belli erat, *Alphonsus*, *Portugallus* nobilis.

The. *Barnacar.*

Ban. Ita est.

Ros. Ex *Portugalli Fessam* se militatum contulit, qui illic moriens mandavit me fratris *Rodrigo Torcol* fidei; aderat enim ille tum forte *Fessæ* mercaturam faciens; mecum inde in *Portugalliam* rediens, vi venti in has actus oras, naufragium faciens, hic habitavit postea.

The. Num vera hæc omnia, *Barnacar*?

Ban. Vera opinor, quantum novit illa.

The. An quid tu nosti, quod non novit illa?

Ban.

Ban. Credo equidem, atque si vacat, rem ipsam putabo commode.

The. Age vacat.

Ban. Non erat igitur vera *Alphonsi* filia.

Ros. Modo dixti *Bamucar*, jam nec recte als.

Ant. Mentiris etiam tenebrio?

The. Tace fili paululum.

Ban. Vera dico, & dicam si vulti amplius.

The. Perge.

Ban. Prius *Alphonsi* servus quam eram ego, *Portugallo* serviebam cuidam mercatori, qui rem agebat in nostra *Mauritania*, nomen ei *Vrsado*; navigavit is inde *Londinum* mercatum causa, quicum & ego una: sed cum merces illinc venirent male, *Anglos* quos potuit infames etiam surripuit, eos ut rediens in *Mauritaniam* venderet: ut navis igitur nostra in statione ad *Thamesin* prope *Detfordiam*, forte illus nutrix ulnis gestans eam venit per ripam ambulans, casu tum etiam *Vrsado* in scapha aderat ibi; nutricem ita itaque, quod potuit, *Anglice* compellavit blande, atque ex uno in alium sermonem ut inciderūt, levis illa & inepta nutrix navē, nescio quid, cupit animi causa visere; invitavit is libens, atque adeo ad navem vectam in *Mauritaniam* cum aliis transfert, ac magna pecunia distrahit, hanc autem *Pessa* neque etiam tum una *Alphonso* quem dixi vendidit, qui quod careret liberis, illam non nisi quadrimulam pro filia sibi adoptavit sua, mihi vero jam servo ejus ne cuiquam vulgarem hoc graviter interdixit, celavi igitur, neque illam post mortem *Alphonsi* heri ni i jam primum video.

The.

The. Sed ubi illa illius quam dixti nutrix est?

Ban. In ipso i inere ut navi vecta mortua est.

The. Sci'n quod ei nomen?

Ban. Vrsula.

The. Vrsula & Desfordia? quanta spes est? sed nunquam narravit nutrix quænam, aut cuius esset hæc?

Ban. Imo *Londinensem*, filiam senatoris, cujus nomen *Manilem* reor.

The. Forte *Manlius.*

Ban. Ita est, huic item nomen dixit *Isabellam.*

The. O dii *Isabella* etiam?

Ban. Nam *Rosabellam* pater illius *Alphonsus* supposititius postea ei indidit.

The. Desfordia——Vrsula——Manlius——Isabella——signa quam conveniunt? vix me contineo ab amplexibus. Sed ecquid meministin' amplius?

Ban. Nihil, nisi nutrici mortuæ surripui quandam icunculam succino celatam, quam usque adhuc in crumena gestavi mecum propter artificium.

The. Eam commonstra, *Bannacar.*

Ban. Eccam tibi.

The. Antoni mi adesdum, scis ut olim *Manlius Dorotheæ* maritus meæ duas ex priore habuit uxore filias, *Catharinam* quæ jam *Antonini* uxor est, & *Isabellam* quam tibi desponsavimus olim cum eratis parvuli. Nam balbutientes etiam, illa te virum, illam tu uxorem, appellitastis invicem; nos in sponsalibus vero consimiles utriusque imagines vobis succino artificio sculptas dedimus, atque hæc illa ipsa quæ tum *Isabellæ* data

est;

est; en pueri & puellæ hæc est effigies: vide hæc tui imago, illa *Isabella*; en dextras junctas hic in conjugii fidem, geminas illic constrictas facies vides, & cornices duas symbolum nuptiarum, en literas etiam utrinque has inscriptas *A* & *I*. id est *Antonius*, *Isabella*.

Ant. Intus gemmam plane similem habeo cum literis *I* & *A*.

The. Nempe *Isabella Antonii*, ipsamet eadem quæ tunc tibi data; itidem jam certo novi quæ tibi desponsata olim tua *Isabella* hæc est.

Ant. O mirum! stupens gaudeo.

The. O mea chara *Isabella* natus, nunc sine me te amplecti, indignum licet.

Ros. Fortuna Blanditur iterum, nunc iterum captatum venit.

The. Non venit, fortunam tuo nunc temperes arbitrio.

Ant. *Rosabella* quæ eras antea, *Isabella* nunc mea es; bis te inveni, videor bis vitam vivere.

The. Euge amplexamini invicem, & ego utrosque, vos fili & filia; ignoscas tu mihi quæso quod temere facturus modo.

Ros. Si quid feciſti male, non memini pater, sed quod nunc boni facis nunquam dememinero.

The. Quam bene dixit? O *Antoni* quam beatus es.

Ant. Fateor; at tu jam pater da veniam quæso, quod stulte feci apud te mentiens hodie amare enim & sapere nemini conceditur.

The. Sapis tu, sapit illa: vobis ego, vos mihi ignoscite; solus ego insipiens. O *Bannatar* quanto

to tu me prudentior? sed nisi ego tibi bona multa faciam, nemo me natum putet.

Ant. Etiam ego *Baunacar* ——

Ros. At ego plurimum. ——

Bau. Tam bene vobis gaudeo mea evenisse opera.

Ant. Patet, *Triconi* etiam quæso faxis veniam.

Ros. Faxis obsecro, nam absque illo concubina fuissem *Ignorami* hodie.

The. Meritus est jam ille, & vos, ut hoc & illud & omnia quæ vultis faciam.

ACTUS V. SCENA VIII.

Argumentum. Baunacar & Triconi agunt gratias: intus sunt Catharina & Antoninus, ad quos Rosabellam inducit Theodorus.

Trico. Theodorus. Rosabella. Baunacar. Vince.

Tri. MEo hinc ex latibulo fausto accepi singula, adibo jam confidenter: exaudivi here bene cecidisse omnia. Ecquid me laudas? non ego nunc bonus *Trico* sum?

The. Bonus es *Trico* & beatus quod cecidit.

Tri. Næ ego homines istos odi mendaces, tuus *Trico* & tibi & *Torcol* vera semper narravit hodie.

The. Verum id etiam, mi *Trico*, sudasse te apud villam.

Tri. Verum id etiam, mentali nempe reservatione here, recte ego hic eram, sed apud villam animus.

The.

The. Ha ha he, quam doctus.

Tri. Didici ex *Cupis* libris. Agetur si placet comœdia in nuptiis meis, nomen ei *Æquivocus*.

The. At *Loiola* tantum venit in *Tragœdiam*, a page.

Ant. Pater, ne quis mœror nostris immisceatur nuptiis, supposititio patruo *Isabellæ Torcol* quæso 600. des pro alimentis aureos, quos ille resolvat *Ignoramo*, qui tanto quasi emerit hodie hanc.

The. Libenter & hoc & amplius. *Trico* cape hunc torquem aureum, & *Torcol* illum & *Ignoramum* simul ad me adducito, dabo hunc arrham iis daturum me quod placuerit illis, & quantum est hominum venustiorum ad me ad cœnam cras perinde invoces, ibi lusus ridebimus tuos, tristis abibit nemo.

Tri. Jam herus meus es, jam tibi nomen quæris.

The. Da dextram, *Trico*, hercle amo te.

Tri. Nisi te redamem here; at nescis quid nunc sentio. abi, amo te medullitus.

The. Mi *Trico*, mi *Bennacar*, vobis benefaciam.

Tri. Nigellus *Bennacar* & *Trico*, heroes servi quantivis pretii sunt.

The. Dixti, sed abi nunc tu.

Tri. Torquis hujus fide abeo nunc ad *Torcol*, post ad *Ignoramum*, huc ad te ambos adducam si potest ocyus. (Exit *Trico*, intrat *Vinco*.)

Vin. Sir, my Lady would desire you to come into Master Antonine and Mistresse Catharine, they are new come in the Coach at the other gate.

The. Mi formose puer, da mihi manum.

Vin.

Vin. Manus? *ô that's a hand.* Nell *can tell you for what's* brachium *too.*

The. Eamus *Isabella* ad *Dorotheam* ut eam hoc impertiamus gaudio.

ACTUS V. SCENA IX.

Argumentum. *Pyropo vestiario satisfacit Antonius pro ornamentis.*

Pyropus. Antonius. Vincentius.

Pyr. ILlic iterum conspicor; quanquam timeo, compellabo eum; heus, heus.

Vin. Is your name heus *sir: her's one called heus or Hugh.*

Ant. Quis est?

Pyr. Redde, quæso, mihi ornamenta.

Ant. O *Pyrope*, I intro mecum, jam statim dabuntur tibi.

Pyr. Jamne ergo nostras est? Jamne *Antonius*?

Ant. Sum; accede huc quæso, introeas.

Pyr. Blandior est quam fuit, mali aliquod suspicor; antea verberavit me *Anglice*, nunc capere cupit iterum, ut verberaret *Gallice*.

Ant. Ades, mi amice; quo recedis?

Vin. He looks fearfully, and speaks like one that went to steal Deer.

Ant. Obsecro, quid times?

Pyr. Hercle ut benigne conveniat, partiar potius tecum dimidium quam rursus vapulare.

Ant. Mea fide non fiet.

Pyr. Num fide hujus annuli?

Ant. Immo, bona [illegible] necessitas facere nos sæpe subigit quod dissonum est; quamobrem veniam tu mihi dederis, nam alius fio nunc.

Pyr. Credamne blanditiis tuis?

Ant. Audacter licet.

Vin. What a flie buzzard it is, a man can scarse get a shoote at him with a stalking horse; he hath been scared sure.

Pyr. Nullum nunc nævum video.

Ant. Nullus est, ne metue; cape hanc tuam penulam primum, en projicio.

Vin. Shall heus *have your coat sir? I would he would goe to Dice with me for it, I have high and low men here. O ye little* french *pages, I'le sling you* i*faith.*

Ant. Eamus, cœnabis tu hic mecum. Reliquæ vestes, & nummi etiam auctario, intus dabuntur tibi.

Pyr. Equidem credam tibi; eamus.

Exeunt Ant. & Pyr.

Vin. What sport shall I have now? if 'twere not too late, I would goe to loggets with the mariners; well, I'le goe passe commers by, and snatch hats with the Pages; or I'le goe throw stones at some or other, & I love that sport alife; but first I'le goe and pinne this Fox-taile at some bodies back; oh fine and pat, here comes company.

ACTUS

ACTUS V. SCENA X.

Argumentum. *Ignoramus & Torcol historiam de Isabella & Antonio à Tricone audierunt: sed fuisse Anglam Rosabellam antea cognovit Torcol, & quia ille pecuniam suam, & Ignoramus sexcentas suas coronas recipiet, uterque jam desinit Rosabellam sibi vendicare, utpote diu antehac alterius sponsam. Vince puer sarcasmis Ignoramum accipit, & à tergo illi caudam vulpinam affigit.*

Torcol. Trico. Ignoramus. Dulman. Vince. Masæus.

Tri. HErcle ita res est ut dixi.

Igno. Bien, bon prove leur face.

Tor. Quoniam pecunia reddetur nobis, *Rosabellam Antonii* inventam *Isabellam* gaudeo: *Anglam* fuisse antea sciyi surreptitiam, quam frater *Alphonsus* filiam adoptavit sibi, hoc autem & illam, & alios spe lucri huc usque celavi sedulo.

Ig. Si *Rosabella* erat *Antonii* espousa antea, *& per consequens in convert baron*, gaudeo me non maritasse eam, ne fuisset maritagium amissum *pep defaltam*.

Tri. Per *defaltam*, patrone, recte ais.

Ig. Cliens, ergo sum contentus si magister tuus *en ce cas de disseisin* reddet mihi meas sexcentas coronas.

Tri. Torquis hujus fide reddet quod placuerit.

Vin.

Vin. A po[illegible] me a great pin ſome body : O[illegible]

Tor. Interea dum [illegible]ree herus, torquem da mihi *Trico*.

Ig. Tibi ? immo mihi ; *donnez moy, ou je ſeray diſtreſſe.*

Tor. Habeas, ſenior, habeas.

Tri. Sed primum inter nos bonam componi gratiam volo : da manum, ſenior *Torcol*.

Tor. Quoniam tam lepide me verſaviſti, *Trico* en tibi.

Tri. Patrone, da dextram tuam ; atque eccam catenam pro arrabone tibi.

Ig. Age cliens, pone eam primum circa collum meum ; nunc do manum tibi, & tibi *Torcol* ; amici erimus jam.

Tor. O ſenior, *beſo las manos.*

Ig. Sed tangam hoc primum, ut videam ſi ſit legale aurum: [illegible]eſt bonum ; jam ero curteſius dum habeo coronas ſolutas : poſt faciam ut volo ; ô mi cliens, cape ambas manus, imbraſo te.

Tri. O patrone, ut ego amo te.

Ig. I am full of courteſie now, and full of craft: for all this, if I catch them at Weſtminſter, I'le tickle them : who's behind me there ? ha ?

Vin. O ſir, I perceive you are mine own countryman I have a Latine to make, for Gods ſake help me. What's latine for an Alehouſe-keeper ?

Ig. Tiplator cerviſiæ, *boy.*

Vin. I thank you ſir, and what's latine for a Teſter ?

Ig. Sixpence, Anglice *a teſter.*

Vin VVhy, this is ſixpence for a teſter, what have

I got by [illegible] shoo-maker sir?

Ig. In dicto [illegible] maker.

Vin. And what sir is a velvet Cap upon the hinder part of a red speckled hogs-head?

Ig. By lady that's hard, it is pileus de nigro velvet super occiput capitis porci coloris *red speckle.*

Vin. I can make as good Latine as this, in bas and in bus, in orũ *and* arum; *as thus, your wo*rshipparum *is a* Noddicockarum *in a* velvet capparum.

Ig. I'le tell your Master sirrah, I'le bring you to a Noune, your hose goe down.

Vin. Nay good sir make me one Latine more: what's a Fox tail pind at a fooles back? a fool is hic stultus *I know.*

Ig. Is it even so indeed? a rod, a rod: what's your Masters name sirrah?

Vin. As in præsenti, *sir, you know him well enough.*

Ig. What? qui, quæ, quod, *here ifaith? I'le tell your Master. What's that they look and laugh at, Dulman? what's behind me there?*

Dul. Profecto est vulpis cauda, *tenes in Fox tail* jam, vis me virgare hunc puerum.

Ig. Fac si potes——

Vin. Come, come and you dare; I have stones here ifaite.

Dul. Will you? will you throw stones?

Vin. I, that I will.

Dul. O my shins.

Vin. It was well hit, now I'le away.

Exit. Vince.

Ig. Sine eamus; hinc ut accipiamus c[illegible]ronas.

Ter. Eamus. *Tri.*

Tri. Herus vult etiam vos cœnare hic.

Ig. *Qu'il soit, allons.*

Tri. Dulman, da manum etiam.

Dul. Pestis de te, tu es *Mendoza*.

Tri. Vinum & saccharum jam, *Dulman*.

Dul. Bene, pardono te pro saccharo.

Ig. Jam tu venis *Musæe*, tu servis tibi: *allons, allons.*

Intrant omnes Theodori ædes.

ACTUS V. SCENA XI.

Argumentum. *Cupes & Cola cum caupone & meretricibus; quibus accedit Polla; quam metuens Cupes sub toga confessoris sui Colæ sese abscondit: ibi inter cætera tacitus latens, audit Pollam confitentem solere Colam aliquoties cum illa cubare: prodit è latebris Cupes; nec mora cum ambo sint pessimi, mutuam sibi veniam concedunt, redeuntque in gratiam.*

Caupo. Cupes. Cola. Meretrices. Polla.

Caupo. STas, ut vides, nos non parvo pretio huc ad te perduximus.

Cupes. En ergo quod promisi præmium! fac istis continuo apud vos convivium nitide apparetur, dum cantione illæ interea hic nos oblectent paululum.

Caup. Curabitur quod jubes.

Exit. Caup.

Cup. Nunc vos amicæ lepidæ aliquam accinite lepidam cantiunculam

Col. Agite mellitulæ, [illegible] dissolvam singulas.

Pol. Nuntiatum est mihi in cauponula modo, virum cum scortis meum esse hic; quod si invenero, faxo ut hominum hodie facile sit miserrimus.

Cup. Perii funditus, si me viderit illa: Confessor, sub toga finito me, quæso, abstrudi tua, tantisper dum hæc abierit.

Col. Age si quæsierit, vidisse te pernegavero.

Pol. O, vos estis scorta illa delicata, quæ meum cor umpitis adeo virum mihi; abite pessimum, abite mercimonium.

Exeunt Meretrices.

Col. Hunc librum in manum capiam, simulabo quasi meditabundus sum.

Pol. Sodalem ejus video, non longe is abest, scio: *Cola*, Frater *Cola*, *Cola*, inquam! quid malum! surdaster es? *Cola* omitte librum & respondemihi.

Col. Abscede quæso, ne me jam interpella, meditor ego nunc acriter conciones meas Quadragesimales.

Pol. Attamen accede obsecro paululum, ut tecum loquar.

Cup. Profecto jam non vacat, abi quæso; optima pene mihi excidit meditatio.

Pol. Sed paullillulum.

Col. Næ, næ, me perturbas nimis.

Pol. Saltem narra nunc, ubi bellissimus meus vir est.

Col. Hic non est vides; sed ubi ubi est, jam fratris cucullo tectum esse scio.

Pol.

Pol. Jamus ergo habitu alienas ille exorcizat feminas? ô si nunc deprendé e poſſ m cum! ſed bene eſt, ſic ſino; conſimili modo illi parem referam gratiam. Eamus ſodes intro ad me, mi frater.

Col. Occupatiſſimus nunc ſum: cæterum quid intus facerem?

Pol. Tu me illo oxorcizabis pa o, meus quo vir alienas exorcizat feminas; Talionis lege illum ulciſci cu io.

Col. Ne tu tam male cogites.

Pol. Male? antehac dixti mihi caſum eſſe hunc conſcientiæ.

Col. Quis caſus? t ce,

Pol. Nempe maritus ſi cum alienis cubet, uxori licere idem: memini verba; Idem jus dixti *Titio* quod *Sempronio*.

Col. Ego hoc tibi? quando?

Pol. Ut diſſimulas! tum cum poſtremo tu cubabas mecum. Scis me v ra dicere.

Col. Tace, nunquam factum quidem, oh oh, oh. { *Cupes pincheth him by the legges.*

Pol. Quid eſt?

Col. Sub tunica nunc n ſcio quis me pungit pulex.

Pol. Et nunc me etiam neſcio ſub tunica quis pungit pulex: eamus.

Cup. Eamus! Immo mane propudium, nunc quaſi ex equo *Troiano* prodeo huc, Jam capta es *Troia*, *Et tu magnæ Troiæ vaſtator Achilles.* { *Cup. ſtarteth from under the Pryers Gowne.*

Pol. Quid hoc rei eſt? num tu ex alvo egeſſiſti hunc?

Cup. O *Polla*, O *Cola*, pulex pungit vos: ah impudicissimos!

Pol. Mi vir, per jocum dixi omnia ego.

Col. Certe per jocum illa.

Cup. Per jocum, siccine jocamini? ah *Polla* ex industria delitui hîc ego, ut te caperem.

Pol Immo flagitii conscius hic te occuluisti; sciyi bene, *Cupes.*

Cup. Polla, jam sumus ergo pares.

Col. Cum sitis similes paresque vita,
Vxor pessima pessimus maritus,
Miror non bene convenire vobis.

Pol. At posthac convenerit, mi *Cupes.*

Cup. Ain'? signemus osculo.

Col. Vivite posthac concordes & unanimes.

Cup. Nec benedictiones, frater, tuas, nec casus volo conscientiæ; cætera amo te.

Cup I præ, *Polla* mea, mox te sequar.

Col. Nunc jam eamus ad amicas nostras.

Pol. Ego eo intro, mi vir, nisi me quid vis.

Exit Pol.

Cup. Eamus. Quanquam sceleſtus es, me amas, scio.

Col. Medullitus.

Exit Cola.

ACTUS V. SCENA XII.

Argumentum. *Cupes & cola quid per totam fabulam uterque egerit hac in scena memorant; & vice Epilogi, saluti domini Regis libant auspicato cyathum.*

Trica.

Trico. *Cupes.* Trico lagenam vini affert & cyathum.

Trico. HEus *Cupes, Cupes.*
Cup. O mi congerro, *Trico!*

Tri. Hoc suppilavi *Cupes* pro meritis, uti ipse *libarem* tibi; nam comice apud nos transacta sunt omnia. *Ignoramo Theodorus* sexcentos resolvit aureos; *Torcol* etiam benigne satisfecit. Hic intus itaque nihil nisi epulæ, concordiæ, saltatiunculæ risiones, cachinni, joci, amplexus, suavia super suavia.

Cup. Atque id nunc serio ego triumpho *Trico*, nam mea opera effecta sunt hæc omnia.

Tri. Immo mea, *Cupes*, qui primo à navi reduxi huc *Antonium*.

Cup. At ego, *Trico*, cornu abstertui *Ignoramum* hinc.

Tri. At ego, *Cupes*, causa proposita illum retinui antea, post ego ad te deduxi *Dulman* etiam.

Cup. At *Trico*, quis se *Torcol* simulavit? pro *Rosabella* quis dedit *Pollam* subdititiam? quis se etiam *Dulman* finxit? & *Rosabellam* quis subduxit postea? annon ipse *Cupes*?

Tri. At quis *Antonium* docuit qua patrem nævo & *Anglico* sermone falleret? annon ipse *Trico*?

Cup. At *Trico*, quisnam frater fuit exorcista? quis in errore firmavit *Theodorum*?

Tri. At *Cupes.*———

Cup. At *Trico*--- tace, nunquam tu me vinces hodie in nequitia.

Tri. Bene utrinque factum esse scio, at *Cupes*, quis invenit?——

Cup. Invenit *Trico*, sculpsit *Cupes*,

Tri. Bene sic itaque componantur hæc. Sed eventus, *Cupes*, rebus præstat omnibus

Cup. Eventum times? non est quod desperes: namque secundum fore domini nostri viri optimi maximi clementia spem dat, quem penes est eventus: prospero itaque eventui, quod felix faustumque, nunc libemus auspicato cyathum.

Tri. Quin potius ipsius eventus summo Imperatori sacram illam salutem voveamus, in cujus unius salute omnium nostrum continetur salus——

Cup. Accipio omen-- Nunc vos obstringo, spectatores, ut hoc noctis, cras saltem, hoc idem suscipiatis & solvatis votum.

Tri. Quod qui non lubentes voverint, solverintque, uxores *Pollâ* infestiores habeant.

Cup. Iidemque stupido *Dulman* stupidiores, & inficeto *Ignoramo* audiant inficetiores.

Tri. Iidemque opera carnificis torto collo, magis quam ipse *Torcol.*

Cup. Iidemque bona verba simul cum *Surdo* audiant.

Tri. Iidemque bibant, illos quod nunquam transeat. Igitur qui magnum vitare vultis infortunium, quique omnia evenire vobis feliciter vultis, saluti domini nostri, Pii, Felicis, semper *Augusti*, ut nos modo, ex animo lætè apprecemini, eidemque universi omnes, quod decet, clare PLAUDITE.

FINIS.

EPILOGUS.

IGNORAMUS.

ST, st, pax, pax, servate pacem cum manibus; vos rideris & plauditis, sed quid jam postea fiet de vestro povero Ignoramo nam nisi habemus supersedas de non molestando, fratres mei Ignorami nos molestabunt sine moderata misericordia: & vester poverus Ignoramus est bootatus & spurratus (ut videtis) ire ad Londinum, sed sine protectione Regali non audet ire ultra Barkeway aut Wate ad plus. Quare Serenissime Domine, supplico ut concedas per literas tuas patentes salvum conductum meum, & consortibus meis. Vos Monsieurs, huic supplicationi, si placet, vestras manus apponite.

¶ Excudebat J. R. 1659.